ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ ΑΡ. 41 ΤΗΛ. 10)31
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 1030

ΚΥΡΙΑΚΗ
28
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 19 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 29
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΪΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 22.6 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 13.1 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΔΙΑΦ. ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ. Ν.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.8

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Ἀπὸ πρωθυπουργοῦ ὁ κ. Βενιζέλος μετεβλήθη χθὲς εἰς διαφημιστὴν τοῦ κ. Ὀθωναίου. Ὁ ἀντιστράτηγος, εἶπε, δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὴν πολιτικήν. Ἂν ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς ἐπολέμησε τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων (καὶ ἐταξείδευσε μέχρι Κρήτης διὰ νὰ τὴν πολεμήσῃ τελεσφορώτερον) τοῦτο οὐδὲν σημαίνει. Δὲν ἦτο τότε ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικὸς καὶ ἠδύνατο ὡς πολίτης νὰ ἐνεργῇ πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος. Αὐτὴ περίπου εἶναι ἡ ἔννοια τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας.

Ἡ «Πρωΐα» ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἐκηρύχθη κατὰ τῆς παρελθοντολογίας. Ἔφθασε μάλιστα νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἂν τὰ σφάλματα τῆς Βενιζελικῆς παρατάξεως κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον ἦσαν κολοσσιαῖα, δὲν ἦσαν ὀλιγώτερον σοβαρὰ τὰ λάθη τῶν ἀντιπολιτευθέντων τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ὅτι ἂν ὑπῆρξε κολοσσιαία πλάνη ἡ πρωτοβουλία διὰ τὴν Μικρασιατικὴν περιπέτειαν, δὲν ἦτο ὀλιγώτερον πλάνη τῶν διαδεχθέντων τὸν κ. Βενιζέλον ἡ ἐμμονή των εἰς πολιτικὴν ὑπερτέραν τῆς Ἑλληνικῆς δυναμικότητος... Ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἀφορμὴν πρὸς παρελθοντολογίαν δίδει ὁ κ. Βενιζέλος, ὄχι ἡμεῖς. Ὁ κ. Ὀθωναῖος εἶναι ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τοῦ ἀνησύχου ἀξιωματικοῦ. Ὁ κ. Ὀθωναῖος εἶναι ὁ κερδίσας τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς του δι' ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ Βενιζελικὸν κόμμα, πρὸς τὴν φιλέκδικον διάθεσιν ὡρισμένων μελῶν του. Ὁ κ. Ὀθωναῖος δὲν εἶναι ἕνας ἀξιωματικὸς διακριθεὶς εἰς τὸν πόλεμον. Ἡ δὲ ἕνεκα ἀπρονοησίας του διάλυσις τῆς μεραρχίας τὴν ὁποίαν διώκει εἰς τὸ Σιμὰβ—διάλυσις ἐπελθοῦσα ἐκ τῆς αἰφνιδιαστικῆς ἐπιδρομῆς 200 Τσετῶν—θὰ ἤρκει διὰ νὰ εἶχε παραπεμφθῇ οὗτος εἰς τὸ Στρατοδικεῖον καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ σφάλμα του, ἂν ἡ ἰδιότης του ὡς ἀξιωματικοῦ προσχωρήσαντος εἰς τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης δὲν τὸν ἔσωζεν ἀπὸ τῆς ἐσχάτης περιπετείας. Τί ἔκαμεν ἔκτοτε ὁ κ. Ὀθωναῖος διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ σφάλμα ἐκεῖνο καὶ νὰ λάβῃ τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τοὺς ὁποίους ἔλαβε; Τίποτε. Ἐκτὸς ἂν μέγα στρατιωτικὸν κατόρθωμα πρέπει νὰ λογισθῇ ὅτι συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀσφαλῆ ἀπόδρασιν ἑνὸς πολιτικοῦ καὶ ὅτι προήδρευσε τοῦ Στρατοδικείου τὸ ὁποῖον «ἐδίκασε» καὶ «κατεδίκασε» τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἀποδράσαντος πολιτικοῦ ἐκείνου...

Ἡ δὲ κατόπιν δρᾶσις τοῦ κ. Ὀθωναίου; Τὴν γνωρίζετε καὶ τὴν γνωρίζομεν. Ἐνεργούμενον τοῦ κ. Παγκάλου, πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος φίλος τοῦ καταλύσαντος τὸν κ. Πάγκαλον στρατηγοῦ Κονδύλη, ὠργάνωσε ἔπειτα κίνημα κατὰ τῆς Οἰκουμενικῆς, ἡ ὁποία τὸν ἀπεστράτευσε. Καὶ τὸ μὲν κίνημα ἀπέτυχε τότε ἐν τῇ γενέσει του, παρὰ τὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸν «Κήρυκα», ὁ δὲ νῦν πρωθυπουργὸς ἠναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς τότε φίλους του ὑπουργούς, διὰ τῶν ὁποίων ἐζήτει νὰ τὸν συγχωρήσουν καθ' ὅσον εἶχεν ἐξαπατηθῇ παρὰ τοῦ κ. Ὀθωναίου. Τώρα ὁ κ. Βενιζέλος συγχωρεῖ, μὲ τὴν σειράν του, ἐκεῖνον ὅστις τοῦ ἔδωκεν ἀνακριβεῖς πληροφορίας καὶ ὅστις ὀλίγου δεῖν κατερράκωνε τὴν πολιτικὴν σοβαρότητα τοῦ Κρητὸς πολιτευτοῦ.

Ἂς συγχωρήσουν καὶ ἡμᾶς οἱ ἀναγνῶσταί μας ὅτι ἀκουσίως μας ἐπαρελθοντολογήσαμεν. Ἂς μᾶς συγχωρήσουν ὅτι ὁμιλοῦμεν περὶ ὑποθέσεων αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ εἶχαν λησμονηθῇ. Ἂς μᾶς συγχωρήσουν ὅτι ἀσχολούμεθα μὲ τὸν κ. Ὀθωναῖον. Τὸ σφάλμα δὲν εἶναι ἰδικόν μας. Εἶναι σφάλμα τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις παρημήνευσε τὴν ἔννοιαν τῶν ἐκλογῶν τῆς 19 Αὐγούστου,—τῶν ἐκλογῶν αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν δύναμιν τόσην ὅση θὰ τοῦ ἤρκει νὰ ἑνώσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὄχι δὲ νὰ τὴν διαιρέσῃ ἐκ νέου βαθύτερον. Εἶναι σφάλμα τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις ὑποτιμᾷ τὴν εἰς αὐτὸν δοθεῖσαν δύναμιν καὶ ὑπερτιμᾷ τὴν δύναμιν τῶν παραγόντων.

Καὶ ὅμως ὁ κ. Βενιζέλος πρὸ 18 ἐτῶν εἶχεν ἐπιτύχει ἐσωτερικῶς, διότι ἐτόλμησε ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τῶν πρωτοστατησάντων εἰς τὸ κίνημα τοῦ 1909.

Τότε ὅμως εἶχε πυγμήν. Τώρα πυγμὴν δὲν ἔχει. Καὶ ἡ Ἑλλὰς ὑποτάσσεται καὶ πάλιν εἰς τοὺς παράγοντας. Εἶναι, φαίνεται, μοιραῖον...

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ αἱ αὐτοκτονίαι τελειοποιοῦνται ἐν Ἑλλάδι. Πέρυσι εἴχομεν τὴν τελειοποίησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ Γαλλὶς δακτυλογράφος δεσποινὶς Μίλσον. Ἐγκαταλειφθεῖσα αὕτη ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ της καὶ ἀποφασίσασα νὰ τερματίσῃ ὡς ἐκ τούτου τὴν ζωήν της, ὀλίγας στιγμὰς πρὶν προβῇ εἰς τὸ ἀπονενοημένον διάβημα ἔλαβε θερμόμετρον καὶ τὸ ἔθεσεν ὑπὸ τὴν μασχάλην της διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν ὁ πυρετὸς τῶν μελλόντων νὰ αὐτοκτονήσουν αὐξάνῃ καὶ κατὰ πόσον! Δευτέρα τελειοποίησις ἐσημειώθη πρὸ ἀρκετοῦ καιροῦ μὲ κάποιον φοιτητήν, ὅστις, προτοῦ χρησιμοποιήσῃ τὸ πιστόλι του, ἔσπευσε νὰ μεταγραφῇ ἀπὸ τῆς Θεολογικῆς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, μὴ θέλων νὰ δώσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν εἴδησιν τῆς αὐτοκτονίας ἑνὸς Θεολόγου, ἀλλ' ἑνὸς ὑποψηφίου δικηγόρου! Τὸ κορύφωμα ὅμως τῶν αὐτοκτονικῶν τελειοποιήσεων ἀναντιρρήτως ἀποτελεῖ ἡ προχθὲς ἀγγελθεῖσα ἀπόπειρα τοῦ ἐν Πειραιεῖ μικρεμπόρου Ζαρβάνου. Οὗτος, κατόπιν οἰκογενειακῆς ἔριδος, ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ὅτι ὤφειλε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ βάρους τῆς ζωῆς. Προμηθευθεὶς ὅθεν περίστροφον καὶ συντάξας καὶ τὰ σχετικὰ ἀποχαιρετιστήρια γράμματα πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ φίλους του, ἐγκατέλειψε τὸ σπίτι του πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης. Ὁ Ζαρβάνος ὅμως ἦτο προνοητικὸς ἄνθρωπος, φοβούμενος δὲ μήπως ἡ αὐτοκτονία του θεωρηθῇ ὡς ἔγκλημα καὶ βρῇ συνεπῶς τὸν μπελᾶ του κανένας ἀθῷος Πειραιώτης, ἔκρινε καλὸν νὰ διέλθῃ καὶ ἐκ τοῦ Πρώτου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τῆς γείτονος πόλεως καὶ νὰ ἀνακοινώσῃ ἐκεῖ τὴν πρόθεσίν του. Ἡ συνέχεια τοῦ δράματος ὑπῆρξε φυσικωτάτη. Ὁ ἀστυνόμος κ. Κατσούλης ἀφοῦ ἤκουσε τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ μέλλοντος αὐτόχειρος καὶ τὸν συνεχάρη διὰ τὴν προνοητικότητά του, διέταξε κατόπιν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα νὰ τοῦ κάμουν σωματικὴν ἔρευναν. Ἡ ἔρευνα ἐγένετο καὶ τὸ περίστροφον ἀνευρέθη. Μεθ' ὃ ὁ ἀστυνόμος, συντάξας μήνυσιν ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ, ἀπέστειλεν ὑπὸ συνοδείαν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πειραιῶς τὸν Ζαρβάνον, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὑρίσκεται εἰς τὸ κρατητήριον ἀντὶ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ἀνεξαρτήτως τῆς τακτικῆς τὴν ὁποίαν μετῆλθεν ἐν προκειμένῳ ὁ Πειραιώτης Ἀστυνόμος, τὸ διάβημα τοῦ μικρεμπόρου Ζαρβάνου ἀποτελεῖ μίαν πρόοδον αὐτοκτονιακήν, τῆς ὁποίας τὴν ἀξίαν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ. Ἕως τώρα οἱ μέλλοντες νὰ αὐτοκτονήσουν εἶχον τὴν ἀπηρχαιωμένην συνήθειαν νὰ συντάσσουν ἐπιστολὰς καὶ νὰ τὰς παραδίδουν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἕως νὰ φθάσουν αἱ ἐπιστολαὶ των αὐταὶ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ὄχι μόνον ἡ αὐτοκτονία θὰ εἶχε συντελεσθῇ, ἀλλὰ θὰ εἶχε γίνει καὶ τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ αὐτοκτονοῦντος, χάρις εἰς τὴν ταχύτητα τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων. Ὁ Ζαρβάνος ὅμως τέμνει νέαν ἐντελῶς ὁδόν. Καλὸν βεβαίως καὶ ἅγιον νὰ εἰδοποιοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι περὶ τῆς μελετωμένης αὐτοκτονίας. Καλύτερον ἐπίσης νὰ ἀπευθύνωνται ἀποχαιρετισμοί, ἀσπασμοὶ καὶ αἰτήσεις συγγνώμης διὰ τὴν μέλλουσαν νὰ προκληθῇ θλῖψιν. Κατόπιν ὅμως πάσης αὐτοκτονίας εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐπεμβαίνει ἡ ἀστυνομία, ἄπειροι δὲ εἶναι αἱ περιπτώσεις τῆς συλλήψεως ἀθῴων, ἐνοχοποιουμένων διὰ τὸν βίαιον θάνατον ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις οἰκειοθελῶς ἐστερήθη τῆς ζωῆς του. Αὐτὴν τὴν σκληρὰν παρεξήγησιν ἠθέλησε νὰ προλάβῃ ὁ μικρέμπορος τοῦ Πειραιῶς, τὸ δὲ διάβημά του, παρ' ὅλην τὴν ἀντίδρασιν τοῦ ἀστυνόμου Πειραιῶς, εἶνε βέβαιον ὅτι ὄχι μόνον θὰ εὕρῃ τάχιστα μιμητάς, ἀλλὰ καὶ θὰ συμπληρωθῇ σὺν τῷ χρόνῳ. Τοιουτοτρόπως μετ' ὀλίγον οἱ μέλλοντες νὰ αὐτοκτονήσουν θὰ δημοσιεύουν τὴν πρόθεσίν των ταύτην πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος εἰς δύο ἢ τρεῖς ἡμερησίας ἐφημερίδας, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐφημερίδες θὰ τὴν ἀναγγέλλουν μὲ τελάλη: «Εἰς τὸ μπακααααάλικο τοῦ Γιάννη Τουλουμοτύρη ἔφτασαν ρεεεεέγκες πρώτης ποιότητος καὶ ἐλιὲς ρηγανάτεεεεες! Τὴν ἐρχομένη Πέμπτη, δέκα ἡ ὥρα, αὐτοκτονεῖ ὁ κὺρ-Δημητρὸς ὁ Σπληνάντερος καὶ ὅσοι τὸν ξέρουν ἂς εἰποῦν Θεὸς σχωρεεεέστον!» Ἀλλὰ καὶ ἐπισημότερον ἀκόμη, θὰ ἀποστέλλωνται καὶ φαὶρ-πὰρ καθὼς τὸ ἀκόλουθον: «Τὴν 25ην Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους αὐτοκτονεῖ ὁ προσφιλὴς ἡμῶν υἱὸς Θοδωράκης, ἕνεκα οἰκογενειακῶν λόγων. Παρακαλεῖσθε ὅθεν νὰ παρευρεθῆτε μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας. Οἱ γονεῖς τοῦ Θοδωράκη!»

Κάποιαν ἀνάλογον σκηνὴν μὲ τοῦ μικρεμπόρου τοῦ Πειραιῶς παρηκολούθησα ἄλλοτε εἰς τὸν Καραγκιόζην τῆς Δεξαμενῆς. Ὁ Καραγκιόζης ἀποφασίζει νὰ αὐτοκτονήσῃ, διότι τὸ πιλάφι ποῦ τοῦ ἔφτιασε ἡ γυναῖκα του ἦταν ἄβραστο. Φωνάζει ὅθεν τὸν γυιό του, τὸν Κολυτήρη, καὶ τοῦ λέγει:

—Ἄκουσε δῶ, παιδί μου Κολυτήρη, θὰ αὐτοκτονήσω. Πάρε λοιπὸν τὸ περίστροφό μου, βγάλε ἀπὸ μέσα τὶς σφαῖρες, βάλτο κατόπιν εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ φέρτο μου! Δὲν εἶνε πιὰ ζωὴ αὐτή!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

* * *

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ «ΠΡΩΪΑΝ»

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ:

ΜΕΤΑΞΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

1877—1881

Ἡ Ἑλλὰς πρό, κατὰ καὶ μετὰ τὸν Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον.—Ὁ Κουμουνδοῦρος, ὁ Σ. Δεληγεώργης, ὁ Χαρίλαος Τρικούπης καὶ ὁ Θ. Δηλιγιάννης.—Ἔτη ἐλπίδων καὶ ἐθνικῆς ἀγωνίας.

* * *

ΤΑ ΕΠΙΜΑΧΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Εἰς τὴν σύμβασιν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὴν συνομολογηθεῖσαν ὑπὸ τὸ κῦρος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν νομισματικὴν καὶ τραπεζικὴν μεταρρύθμισιν, ἐτέθη ἡ ἐσφαλμένη βάσις τῆς κυριότητος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν εἰς χρυσὸν καλυμμάτων τῆς κυκλοφορίας. Τὸ κακὸν τοῦτο ἐπροκάλεσε νέαν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος καὶ διαφωνίαν μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Κράτους, διεκδικοῦντος τὰ ἐπὶ τῶν καλυμμάτων δικαιώματα αὐτοῦ. Γενικῶς ὅμως ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐπὶ πλέον κτηθέντων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔχει ὅριον τὴν δικαίαν ἀποζημίωσιν τῆς Τραπέζης διὰ τὸ προώρως ἀφαιρεθὲν ἀπ' αὐτῆς ἐκδοτικὸν προνόμιον καὶ τὴν διατήρησιν ἀκεραίων τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ της. Κατ' ἀνάγκην ὅθεν ἐπιβάλλεται ἡ ἔρευνα τῶν θεμάτων τούτων διὰ τὴν δικαίαν λύσιν τοῦ ἐγερθέντος ζητήματος. Ὅτι ἡ πρόωρος ἀφαίρεσις τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως τραπεζογραμματίων ἐπιφέρει σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὴν Τράπεζαν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, ἡ δὲ ἀντίθετος δήλωσις τοῦ τότε διοικητοῦ της ἀπέβλεπε τὴν στερέωσιν τῆς πίστεως τῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἐντύπωσιν τοῦ κοινοῦ, ἀκριβῶς ἕνεκα τοῦ μεγέθους τῆς σημασίας τοῦ ἀφαιρουμένου ἐκδοτικοῦ προνομίου. Δὲν ἀποβαίνει ὅμως εὐχερὴς ὁ καταρτισμὸς μαθηματικοῦ τύπου πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς ἐπερχομένης ζημίας. Ὅπως δυσχερὴς ἐπίσης εἶνε ἡ ἐκτίμησις τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς Τραπέζης πρὸ τῆς ἄρσεως τοῦ προνομίου, ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν σημερινήν, ὥστε νὰ προκύψῃ ἐκ ταύτης τὸ ἐπὶ πλέον κτηθὲν ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐκ τῆς παραχωρήσεως πρὸς αὐτὴν τῆς κυριότητος τῶν καλυμμάτων. Ἐφ' ὅσον ἑπομένως ὑπάρχει συμφωνία φέρουσα τὸ κῦρος τῆς συντετελεσμένης κυβερνητικῆς πράξεως, ἡ δὲ δικαία καὶ ἀναμφισβήτητος βάσις πρὸς ἀναθεώρησιν αὐτῆς δὲν εἶνε εὔκολον νὰ ἐξευρεθῇ, ὑπολείπεται ἡ λύσις τοῦ ἐγερθέντος ζητήματος ἐπὶ γενικωτέρων βάσεων, τοιούτων ὥστε καὶ ἡ κυβερνητικὴ ἄποψις, ἰσχυρὰ ἐν τῇ τυπικῇ ἐμφανίσει της, νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ ἡ Τράπεζα νὰ παραμείνῃ ἀλώβητος καὶ γενικώτερα συμφέροντα σκοπιμώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον νὰ ἐξυπηρετηθῶσι.

Τὸ Κράτος εὑρίσκεται εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἀναρρώσεως. Τὸ ἰσοζύγιον τῶν δύο ἢ τριῶν ἐπερχομένων ἐτῶν ἐπιβάλλεται νὰ ἐξασφαλισθῇ μὲ κίνδυνον νὰ ἀνατραποῦν αἱ ἄρισται προβλέψεις διὰ τὸ ἐγγὺς μέλλον. Ἡ ἀγωνιώδης δὲ πρὸς τοῦτο προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἣν αὔξησις τῶν φορολογικῶν ὁρίων εἶνε ἀποκεκλεισμένη, ὑπαγορεύει τὴν ἀσκουμένην πίεσιν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος τῶν καλυμμάτων.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν δυσχερῆ θέσιν. Κατὰ ψυχολογικὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ βιωτικὴν ἀνάγκην, συστέλλεται ἡ σπατάλη, τῆς ὁποίας ἡ καλὴ πλευρὰ ἦτο ἡ ἔντασις τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ νομίσματος. Αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι ἔπαυσαν κινούμεναι ἐπὶ τῶν ὑποθετικῶν πλεονασμάτων τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ στεροῦνται κεφαλαίων διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεών των καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐτησίου μερίσματος. Ἡ βιομηχανία, προσκρούουσα εἰς τὰς αἰτουμένας καὶ ἀνανεουμένας πιστώσεις τῆς καταναλώσεως, περιορίζει τὴν παραγωγήν της. Οἱ φόροι δυσχερῶς καταβάλλονται.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν κοινὴ προσπάθεια Κράτους καὶ ἰδιωτῶν, κατευθυνομένη πρὸς οἰκονομίας καὶ κοινὴ συναίσθησις τῶν ἑκατέρωθεν ὑποχρεώσεων θὰ βοηθήσῃ, ὑπὸ τὸ κράτος μάλιστα τῆς ὑπαρχούσης αἰσιοδοξίας ἐκ τῆς δημιουργηθείσης ὁμαλῆς πολιτικῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ἤρεμον παρέλευσιν τῆς ἀναρρωτικῆς κρίσεως.

Εἰς τοῦτο ὅμως σπουδαίως δύναται νὰ συντελέσῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐρχομένη εἰς ἐπικουρίαν καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Τὸ Κράτος δύναται νὰ ἀνακουφίσῃ παραιτουμένη διὰ τὰ δύο προσεχῆ ἔτη—τὰ δυσχερέστερα τῆς δημοσίας οἰκονομίας—τῶν τόκων ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν τοῦ Κράτους πρὸς αὐτήν. Καὶ τοῦτο ἀποβαίνει ἀξία λόγου ἀνακούφισις διὰ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, καὶ μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἄρσιν τοῦ προνομίου, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἔχῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της ὀφειλὰς τοῦ Δημοσίου ἀνερχομένας εἰς δραχ. 1.880.000.000. Ἠδύνατο καὶ ἔδει ἐπὶ πλέον πρὸς ἄμεσον ἐνίσχυσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἡ διαφορὰ τῶν ὑπολειπομένων πρὸς ἔκδοσιν μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς των.

Τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἀφ' ἑτέρου δύναται πολλαπλῶς νὰ ἐνισχύσῃ ἡ Τράπεζα, ἀφοῦ μάλιστα παραμένει περιωρισμένη ἡ δρᾶσις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος καὶ τὴν ρύθμισιν τῆς νομισματικῆς ἀγορᾶς, οὔτε ἕτερον πιστωτικὸν ἵδρυμα ἔχει τὰς δυνάμεις νὰ ἐπεκτείνῃ τοποθετήσεις κεφαλαίων, καὶ μάλιστα εἰς περίοδον ὁπωσδήποτε κρίσιμον.

Οὕτως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἠδύνατο νὰ αὐξήσῃ τὰς χορηγήσεις της πρὸς γεωργοὺς καὶ κτηματίας πρὸς ἔντασιν τῆς παραγωγῆς, νὰ ἐνισχύσῃ δι' ὑλικῶν μέσων τὰς προσπαθείας πρὸς ἐντατικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου, νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν τεύτλων δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων πρὸς παραγωγὴν ἐγχωρίου ζακχάρεως, νὰ βοηθήσῃ, διὰ παροχῆς κεφαλαίων ἐπὶ μικρῷ ἐπιτοκίῳ, τὴν ἵδρυσιν σιταποθηκῶν καὶ μηχανικῶν ζυμωτηρίων, ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ ἡ κυβερνητικὴ πρωτοβουλία πρὸς ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς χορηγήσεις της εἰς τὴν βιομηχανίαν, κατόπιν εἰδικῆς ἐρεύνης τῆς σκοπιμότητος ἑκάστου δανείου, ὥστε ἐπὶ μελετημένου προγράμματος βιομηχανικῆς πολιτικῆς νὰ ἐνισχυθῇ ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ τῆς Χώρας.

Τὰ μέτρα ταῦτα καὶ ἄλλα ἀνάλογα θὰ αὐξήσουν σπουδαίως τὴν παραγωγήν, θὰ καταστήσουν ἠπίαν τὴν κρίσιν καὶ θὰ ἐπιφέρουν ἐμμέσως αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἡ τοιαύτη ἄλλως τε ἐπιεικεστέρα λύσις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐνδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Τράπεζα, στερηθεῖσα τοῦ προνομίου, ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της ὀγκώδη ὀφειλὴν τοῦ Δημοσίου, τῆς ὁποίας τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον εἶνε ὑποτετιμημένον εἰς τὴν ἀγοράν, ὅτι ἀνέλαβεν ἐπὶ πλέον νὰ καταβάλῃ 450,000,000 δραχμὰς εἰς ἀποζημίωσιν δικαιούχων προσφύγων τοῦ νέου συμπληρωματικοῦ μητρώου, ὅτι ἔχει τὸ βάρος τῆς διαχειρίσεως τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων, ὅτι ὑπηρετεῖ τὴν ἀγροτικὴν πίστιν διὰ γενναίων χορηγήσεων ἐπὶ μικρῷ ἐπιτοκίῳ, μὲ τοὺς συμφυεῖς πολλαπλοῦς κινδύνους τῶν τοιούτων δανείων, ὅτι εἶνε ὑπόχρεως ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν της καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀγορᾶς νὰ ἔχῃ σημαντικὰ διαθέσιμα κεφάλαια καὶ τέλος ὅτι ἐχορήγησεν εἰς τὸ Κράτος τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς κατ' ἀναλογίαν 25 ο)ο ἐπὶ τῶν περιπλέον κερδῶν τῶν μέχρι τῆς συμβάσεως διανεμομένων εἰς τοὺς μετόχους της.

Ἐὰν ἀντιθέτως ἐπεζητεῖτο καὶ τυχὸν ἐπεβάλλετο διάφορος λύσις, διὰ τῆς ἀμέσου καταβολῆς μέρους τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας τῶν καλυμμάτων, ἡ ἀνακούφισις τοῦ δημοσίου ταμείου θὰ ἦτο μὲν διὰ τὸ τρέχον ἔτος σημαντικωτέρα, ἀλλ' οὐδεὶς ἕτερος σκοπὸς θὰ ἐξυπηρετεῖτο καὶ θὰ περιήγετο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰς τὸν κίνδυνον νὰ κλονισθῇ ἢ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λειτουργῇ εἰς τὸ μέλλον ὡς κοινὴ ἐμπορικὴ Τράπεζα, ἀποβλέπουσα, πρὸς ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν της, στενῶς εἰς τὸ ἴδιον συμφέρον ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ὅλης οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τῆς Χώρας.

Ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἡ ὅλη οἰκονομία τῆς Χώρας ἔχει σήμερον ἀνάγκην τοῦ μεγάλου τούτου οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ μὲ τὴν συνείδησιν προνομιούχου ἱδρύματος καὶ μὲ τὴν συνέχειαν τῶν καλῶν παραδόσεών του.

Αἱ μεγάλαι ὑπηρεσίαι τῆς Τραπέζης κατὰ μῆκος ἐννέα περίπου δεκαετηρίδων δὲν ἐξουδετεροῦνται, οὔτε ἐπισκιάζονται μὲ τὴν ἀτυχῶς μελετηθεῖσαν, ἐπὶ ὑλικῇ ζημίᾳ τῆς ἰδίας Τραπέζης, ἵδρυσιν τῆς πλειάδος τῶν ἠλεκτρικῶν ἑταιρειῶν.

Καὶ ὁ μὲν κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶνε εὐνόητον, ἔχων τὸ βάρος τῆς συντάξεως ἰσοσκελοῦς προϋπολογισμοῦ, νὰ ἐπιζητῇ τὴν ριζικὴν καὶ βαρεῖαν αὐτὴν λύσιν, ἀλλ' ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐπροκάλεσε τὸ ζήτημα, διαιτητὴς ἤδη συγκρουομένων ἀπόψεων, θὰ εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ οἰκείου αὐτῷ ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου, ὥστε ἀπὸ περιωπῆς νὰ ἐξετάσῃ καὶ λύσῃ τὸ ζήτημα. Θὰ ἀποβῇ τότε εὐτυχὴς ἡ ἀνακίνησις καὶ πολλαπλῶς ἐξυπηρετικὴ διὰ τὸ Κράτος καὶ τὴν ὅλην οἰκονομίαν τῆς Χώρας.

ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Τὸ γεγονὸς τῆς ἐπαναφορᾶς γνωστοτάτων «παραγόντων» εἰς ἐπικαίρους γενικὰς θέσεις εἰς τὸ στράτευμα, ἐκτὸς τῆς ἐσωτερικῆς του ἀπόψεως, ἔχει καὶ μίαν ἄλλην, ἡ ὁποία καλὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ λησμονηθῇ: Ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ἐδημιούργησε παντοῦ σχεδὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὴν πεπλανημένην ἐντύπωσιν ὅτι θὰ μετεβάλλετο ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος—ἡ σώφρων καὶ εὐσταθὴς ὅσον καὶ εἰλικρινῶς εἰρηνόφιλος πολιτικὴ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἐσυνέχισαν καὶ ἀνέπτυξαν βαθμιαίως αἱ διάδοχοι αὐτῆς κυβερνήσεις συνασπισμοῦ. Ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ ὠφείλετο εἰς τὸ πολυτάραχον καὶ πλῆρες «κινημάτων» παρελθὸν τοῦ Κρητὸς πολιτευτοῦ. Καὶ ἐδέησε νὰ διαπιστωθῇ τὸ ἀντίθετον διὰ τῆς ἐμπράκτου ἐκ τῆς ὅλης διπλωματικῆς ἐνεργείας τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποδείξεως ὅτι καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τὴν αὐτὴν εἰρηνικὴν παγιοῖ ἐξωτερικὴν πολιτικήν, διασκεδασθέντων, πρὸ τοῦ ταξειδίου ἔτι τοῦ κ. Βενιζέλου, τῶν σχετικῶν φόβων τοῦ Λονδίνου, τῆς Ρώμης, τῆς Ἀγκύρας. Ἀλλὰ δὲν νομίζει ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι ἡ τοποθέτησις εἰς ἐμπιστευτικὰς γενικὰς θέσεις ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν «παραγόντων», ἐπιρρεπῶν εἰς πρωτόκολλα καὶ ἐχόντων ἱστορίαν κινηματικήν, τεινόντων δὲ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰς πᾶν ἄλλο ἢ ἠρέμους καὶ εἰρηνικὰς ἀντιλήψεις, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπισκιάσῃ ἐνιαχοῦ τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν εἰρηνόφιλον Ἑλληνικὴν πολιτικήν; Εἶνε δὲ ἤδη ἀντιληπτὸν ὅτι οἱ νεωστὶ ἀνυψωθέντες οὗτοι «παράγοντες» καὶ οἱ ὅμοιοι πρὸς αὐτοὺς εἶνε οἱ ἀντιδρῶντες κατὰ τῆς περικοπῆς τῶν δαπανῶν τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἔπρεπε νὰ ἀντιλαμβάνεται καλύτερον παντὸς ἄλλου πόσον θὰ τὸν συνέφερεν ἀπὸ γενικωτέρας πολιτικῆς ἀπόψεως νὰ χαλαρώσῃ τοὺς παλαιοὺς του δεσμοὺς μὲ τοὺς συμπράκτορας καὶ τοὺς ἑταίρους τούτους τῆς βενιζελικῆς χθές.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ; Εἰς τὰς περὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ στρατηγοῦ Ὀθωναίου ἐξηγήσεις του, ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὁ στρατηγὸς οὗτος πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ, μὴ συντρέχοντος πλέον τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς ὑφισταμένου λόγου τῆς ἀπομακρύνσεώς του. Ὁ λόγος οὗτος ἦτο ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ριφθῇ εἰς λήθην πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ συντηρήσῃ ἕνα ἐθνικὸν χωρισμόν. Ὥστε ὁ κ. Βενιζέλος φρονεῖ ἤδη, ὅτι ἐκλιπούσης τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς «σκοπιμότητος» τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Ὀθωναίου, πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ βενιζελικὴ «σκοπιμότης» τοῦ νὰ ὑπάρχουν εἰς τὰς γενικὰς στρατιωτικὰς θέσεις δεδοκιμασμένοι «ἡμέτεροι» ἀξιωματικοί. Τοιουτοτρόπως, ὅμως, καθιεροῖ ἓν ὀλέθριον προηγούμενον. Διότι, μὲ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς λογικήν, μία ἄλλη κυβέρνησις—καὶ δὲν πιστεύομεν, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος φρονεῖ, ὅτι θὰ παραμείνῃ αἰωνίως εἰς τὴν ἐξουσίαν—θὰ πρέπῃ νὰ ἀποτάξῃ πάλιν τὸν κ. Ὀθωναῖον «ἐκλιπόντος τοῦ λόγου, δι' ὃν ἐπανεφέρθη ἐπὶ Βενιζέλου.» Πρόκειται, λοιπόν, νὰ δημιουργήσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα στρατὸν βενιζελικόν, στρατὸν ἀντιβενιζελικόν, στρατὸν εἶδος σωματοφυλακῆς τῶν κομμάτων καὶ τῶν ἀρχηγῶν των; Ἡμεῖς εἴχομεν πιστεύσει, ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶχε πλέον τερματισθῇ ὁριστικῶς...

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ *Οἱ Ρεντζαῖοι συνελήφθησαν διότι κατέφυγον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καθ' ὅτι, ἐὰν παρέμενον εἰς τὴν Ἤπειρον θὰ ἦσαν ἀσύλληπτοι ὡς οἱ Κουμπαῖοι, παρὰ τοὺς ἀφθόνους διθυραμβικοὺς αὐτοδοξασμοὺς τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, κατασπαράσσοντος εἰς «δηλώσεις» τὴν ληστείαν. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν ὑπάρχουν οὔτε ὑποστηρικταί, οὔτε οἱ περιθάλποντες, οὔτε οἱ ὑπὲρ τῶν ληστῶν «ἐνδιαφερόμενοι» καὶ διὰ τοῦτο οἱ Ρεντζαῖοι συνελήφθησαν πεζότατα καὶ ἄνευ δυσχερειῶν εἰς τὴν Βάρναν. Θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ κατέφευγον ὅλοι οἱ λησταὶ τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι τότε θὰ ὑπῆρχον πάμπολλαι πιθανότητες νὰ συλληφθοῦν, ἔστω καὶ ἂν ἡ «Ἑστία» θὰ ἀνέμελπε διὰ κάθε τοιαύτην σύλληψιν ἀπὸ ξένας ἀστυνομίας αἴνους καὶ δοξολογίας πρὸς τὴν ἀθάνατον διὰ τὰς συλλήψεις ταύτας κυβέρνησιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὸν ἔτι ἀθανατώτερον κ. Ζαβιτσιάνον.*

ΤΟ ΠΛΕΥΡΙΣΜΑ Εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς κατεσκευάσθησαν κρηπιδώματα διὰ νὰ ἠμποροῦν τὰ ἀτμόπλοια νὰ πλευρίζουν. Καὶ ὅμως, διότι οἱ λεμβοῦχοι διαμαρτύρονται καὶ διότι προεκλογικῶς οἱ βενιζελικοὶ θεράποντες τοῦ Πειραιῶς εἶχον δώσει εἰς αὐτοὺς διαφόρους διαβεβαιώσεις, λόγῳ «σκοπιμότητος», τὸ πλεύρισμα τῶν σκαφῶν δὲν ἐπετράπη ἀκόμη καὶ παριστάμεθα ἀπό τινος εἰς τὸ ὑποβιβαστικὸν τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους θέαμα τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν λεμβούχων διὰ νὰ ἐπιτραπῇ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει μόλις ἀπεπερατώθη ἡ διὰ τὴν πλεύρισιν ἐκβάθυνσις. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τώρα, τοὐλάχιστον, δὲν θὰ ἀνασταλῇ καὶ πάλιν ἡ ἀπόφασις διὰ τὸ πλεύρισμα τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπιβατικῶν ἀτμοπλοίων. Ἐπὶ τέλους, πόσαι ἑκατοντάδες εἶναι οἱ λεμβοῦχοι; Καὶ τί εἶνε ὁ ἀριθμός των ἔναντι τῶν μυριάδων τῶν ἐπιβατῶν

ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΩΣ ΠΕΡΙΕΠΛΑΚΗ Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΜΙΑ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ὀκτώβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ὁ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία καὶ ἡ Γαλλία εἶχον προέλθει εἰς συμφωνίαν περὶ τοῦ «τύπου» τοῦ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ ὅτι ἡ «φορμούλα» αὕτη θὰ ἀνεκοινοῦτο εἰς τὰς κυβερνήσεις τῆς Οὐασιγκτῶνος, τοῦ Τόκιο καὶ τῆς Ρώμης. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν δὲν προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ κειμένου τῆς συμφωνίας, παρὰ τὰς ἐπικλήσεις τοῦ παγκοσμίου τύπου, εἶνε γνωστὸν τί συνεπείας εἶχε. Ὁ ἀμερικανικὸς τύπος, ἐπιβοηθούμενος ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἀπεδύθη εἰς μίαν ἐκστρατείαν πρωτοφανοῦς εἰς τὰ μεταπολεμικὰ χρονικὰ σφοδρότητος ἐναντίον τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀναβιωσάσης, ὡς ἰσχυρίζονται, ἀγγλογαλλικῆς Ἀντάντ. Ὁ ἀγγλικὸς τύπος εὑρέθη διῃρημένος: Ἡ μία μερὶς ἀπελογεῖτο ὅτι ἡ συμφωνία οὐδὲν τὸ ὕποπτον περιεῖχεν. Ἡ ἄλλη ἐπετίθετο δριμύτατα κατὰ τῆς τακτικῆς τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις, ὅπερ ἐπανήρχετο εἰς τὰς μεθόδους τῆς μυστικῆς διπλωματίας. Ἐν μέσῳ μιᾶς τοιαύτης πανταχόθεν, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, ἐπιθέσεως, ἥτις ἐφάνη συγκλονίζουσα τὰ θεμέλια ὅλων τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης, τὸ Φόρεϊν Ὄφφις ἐνέμεινεν ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν μῆνας εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐγγράφων. Ἐδέησε νὰ ὑπεξαιρεθοῦν διπλωματικὰ ἔγγραφα, νὰ γραφοῦν πολλὰ τὰ ὁποῖα ἐδηλητηρίασαν τὴν διεθνῆ ἀτμοσφαῖραν, διὰ νὰ δημοσιευθοῦν ἐπὶ τέλους ἡ «Λευκὴ Βίβλος» τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις καὶ ἡ «Κυανῆ Βίβλος» τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί, περιέχουσαι τὴν σειρὰν τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων, ἅτινα ἀπέληξαν εἰς τὴν ἀγγλογαλλικὴν συμφωνίαν καὶ ἐπηκολούθησαν αὐτήν.

Ἤδη ὁ παγκόσμιος τύπος, ἀναδημοσιεύων τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἄλλα γνωστὰ καὶ ἄλλα ἄγνωστα μέχρι τοῦδε, ἀφιερώνει ἐκτενῆ σχόλια εἰς τὴν ὑπόθεσιν, τῆς ὁποίας εἶνε ἄγνωστος ἡ τελικὴ ἔκβασις. Ἐν τῷ μεταξύ, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ δώσωμεν μίαν ἀφηγηματικὴν ἀνάλυσιν τῶν γεγονότων, ὡς αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἀγγλογαλλικῆς ἀλληλογραφίας.

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Πρέπει νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ ἀδιέξοδον τὸ ὁποῖον εἶχε δημιουργηθῇ ἐν Γενεύῃ, εἰς τὰς ἐργασίας τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ. Τὸ ἀδιέξοδον εἶχεν ἐπέλθει διότι ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἦτο ὑπὲρ τοῦ περιορισμοῦ τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων κατὰ κατηγορίας σκαφῶν, ἐνῷ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἦτο ὑπὲρ τοῦ καθορισμοῦ ἑνὸς συνολικοῦ ἐκτοπίσματος δι' ἑκάστην Δύναμιν, ἥτις θὰ ἦτο ἐλευθέρα νὰ τὸ κατανείμῃ εἰς ναυπηγήσεις ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν της. Ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος ὑπεστήριζε τὴν γαλλικὴν θεωρίαν, ἐνῷ ὁ ἀμερικανὸς κ. Τζίμπσον ἔκλινε πρὸς τὴν βρεττανικὴν ἄποψιν. Ὅταν ἔγινε πλέον φανερὸν ὅτι οὐδεμία περαιτέρω πρόοδος ἦτο δυνατὴ πρὸς συνδιαλλαγὴν τῶν ἀπόψεων τῆς ἀγγλικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὁ ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος εἶπεν εἰς τὴν ἀγόρευσίν του:

— Δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν τίποτε νὰ κάμωμεν ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν πρὶν καταβληθῇ προσπάθεια δι' ἀμέσων διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων ἢ μεταξὺ ὁμάδων κυβερνήσεων πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ μέσου τῆς ἐξαλείψεως τῶν διαφόρων αὐτῶν διχονοιῶν χάρις εἰς ἀμοιβαίας παραχωρήσεις».

Τότε ὁ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν καὶ ὁ κ. Μπριὰν συνεφώνησαν ὅτι ἡ μόνη διέξοδος ἦτο νὰ ἐπιδιώξουν αἱ δύο κυβερνήσεις των δι' ἰδιαιτέρων συνομιλιῶν μίαν βάσιν συνεννοήσεως. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ αἱ βρεττανικαὶ καὶ αἱ γαλλικαὶ ἀπόψεις διίσταντο ἐπίσης ριζικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν αἱ ἐκγυμνασμέναι ἐφεδρεῖαι ἔπρεπε νὰ ὑπολογίζωνται εἰς τὴν μέτρησιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην συνομιλίαν (9 Μαρτίου 1928), ὁ βρεττανὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν εἶπεν ὅτι, ἂν ἡ Γαλλία ὑπεχώρει εἰς τὰ ναυτικὰ ζητήματα, ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Μεγάλης Βρεττανίας πιθανῶς θὰ ἐδεικνύετο ὑποχωρητικὴ εἰς τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα.

Μετὰ δύο ἑβδομάδας ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος κόμης ντὲ Κλωζὲλ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐπιτροπήν, ὅτι μεταξὺ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Βρεττανῶν ἐμπειρογνωμόνων, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν κυβερνήσεών των, διεξήγοντο συνομιλίαι ἐπὶ τοῦ θέματος. Τὴν ἀναγγελίαν ταύτην ἐπεβεβαίωσεν ὁ λόρδος Κούσεντον τὴν ἐπομένην, ἐδέχθησαν δὲ εὐχαρίστως οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἰταλίας.

Τὰ πράγματα ἐπροχώρησαν. Εἰς τὴν βρεττανικὴν βίβλον ὑπάρχει τηλεγράφημα τοῦ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν λόρδον Κριοὺ περὶ τῆς ταξινομήσεως τῶν πολεμικῶν σκαφῶν, τὴν ὁποίαν εἶχε προτείνει ὁ Γάλλος ναυτικὸς ἀντιπρόσωπος πρὸς τὸν Ἄγγλον ναύαρχον Κέλλυ ἐν Γενεύῃ. Ἀντὶ τῶν 9 κατηγοριῶν πλοίων, τὰς ὁποίας ἐπρότειναν οἱ Ἄγγλοι, ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος ἐπρότεινε τὰ ἑξῆς τέσσαρας:

α'. *Βαρέα σκάφη* (Capital ships).
β'. *Ἀεροπλανοφόρα.*
γ'. *Πλοῖα ἐπιφανείας 10.000 τόννων καὶ κάτω μὲ πυροβόλα διαμέτρου ἀνωτέρας τῶν 6 ἰντσῶν.*
δ'. *Ὑποβρύχια.*

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ὁ Βρεττανὸς πρεσβευτὴς παρεκαλεῖτο νὰ πληροφορήσῃ τὸν κ. Μπριὰν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐδέχετο αὐτὴν τὴν πρότασιν, ἣν ὑπέθετεν ὡς προερχομένην ἐκ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Ἀπεδείχθη ὅμως ὅτι αὕτη ἦτο ἀτομικὴ πρότασις τοῦ Γάλλου ναυτικοῦ ἐμπειρογνώμονος.

Ὁ κ. Μπριὰν ἀπήντησεν εἰς τὴν Βρεττανικὴν πρεσβείαν διὰ μακρᾶς διακοινώσεως, ἐν ᾗ ἐτόνιζεν ἰδιαιτέρως ὅτι ἔδει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ γνῶμαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Ἐτόνιζεν ὅτι ἡ Διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἔπρεπε νὰ καθορίσῃ, ἐκτὸς τοῦ θεωρητικῶς ἐπιτρεπομένου μεγίστου ὁρίου ἐκτοπίσματος, τοὺς πραγματικοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ὁποίους αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις θὰ ἀνελάμβανον νὰ μὴν ὑπερβοῦν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ

Ἡ πολυποίκιλος δρᾶσις τοῦ δευτέρου αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων Ναπολέοντος τοῦ τρίτου περικλείει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἐπίδοσίν του εἰς συγγραφάς.

Οἱ πολιτικοὶ ἐχθροί του—κυρίως παλαιοὶ βοναπαρτισταὶ μὴ ἐγκρίναντες τὴν ἄνοδόν του εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν—ἠμφισβήτησαν τὴν γνησιότητα τῶν ἀξιώσεών του ὡς συγγραφέως, καὶ ἐξέφραζαν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι τὰ ἔργα παρ' ἄλλων ἐγράφησαν καὶ ἐδημοσιεύοντο ὡς ἰδικά του διὰ νὰ ρεκλαμάρουν τὸ ὄνομά του κατὰ τοὺς χρόνους κατὰ τοὺς ὁποίους ἐφιλοδόξει νὰ ἀνατρέψῃ τοὺς Ὀρλεάν.

Αὐτὰ ὅμως δὲν εἶνε καὶ τόσον εὔκολον νὰ ἀποδειχθοῦν. Ἐξ ἄλλου ὁ Ναπολέων ὁ τρίτος δὲν ἐστερεῖτο μορφώσεως καὶ εὐφυΐας. Ἄλλο ζήτημα ἐὰν εἰς πολλὰς ἐπιτυχεῖς αὐτοκρατορικὰς ἐνεργείας ὑπῆρχεν ὡς ἐλατήριον τὸ πολιτικὸν τάλαντον τοῦ ἐμπίστου συμβούλου του Δουκὸς Μορνὺ ὅστις ἦτο νόθος ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος. Ἀλλὰ ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς συγγραφάς.

Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγεται καὶ μία μελέτη περὶ Ἰουλίου Καίσαρος, ἔνθα ὁ Ναπολέων παραθέτει καὶ ἕνα πρόλογον λέγων ὅτι ἐρευνᾷ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἱερὰν θρησκείαν.

Ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ ἐκθέτει ἐν πρώτοις ὁ Βοναπάρτης τὴν κατάστασιν τῆς Ρώμης πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ κατόπιν προχωρεῖ εἰς τὰ μετέπειτα διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δικαίως ὁ Καῖσαρ ἐπέβαλεν ἐν Ρώμῃ τὴν μονοκρατορίαν του. Ἐν γένει δὲ σκοπὸς τῆς συγγραφῆς εἶνε νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν δικτατορικὴν ἰδέαν τῆς ὁποίας τόσον θιασώτης ὑπῆρξεν ὁ Ναπολέων ὁ τρίτος. Ἐνῷ ὅμως τὸ βιβλίον του ἐκυκλοφόρει ἐν Γαλλίᾳ καὶ οἱ κόλακες τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς ἀπεστήθιζον τὰς σελίδας του, διὰ νὰ ἀνακαλύπτουν ὁμοιότητας μεταξὺ Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Ναπολέοντος τρίτου, εὑρέθη Ἕλλην συγγραφεύς, ἄλλας περὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἔχων ἀντιλήψεις, ὅστις ἐφοβήθη μήπως αἱ συμπάθειαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τοὺς Βοναπάρτας καταστοῦν ἀφορμὴ νὰ ἐνσκήψῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ μικρόβιον τῆς δικτατορικῆς ἰδέας.

Τῶν συμπαθειῶν αὐτῶν ὑπῆρχον πολλαὶ ἐκδηλώσεις. Καὶ κατὰ τὸ δημοψήφισμα τὸ ἐνεργηθὲν μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὄθωνος εὑρέθησαν ψηφοδέλτια ὑπὲρ ἀνόδου ἑνὸς Βοναπάρτου ἐν τῷ ἑλληνικῷ θρόνῳ, καὶ ἡ συμπαθὴς προσωπικότης τοῦ Δημητρίου Καλέργη ἦτο ἕνας συνεχὴς σύνδεσμος μεταξὺ βοναπαρτῶν καὶ Ἑλλήνων.

Ὡς γνωστὸν ὁ στρατηγὸς Καλέργης εἶχε συνδεθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ μετὰ τοῦ Ναπολέοντος τοῦ τρίτου, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ πρίγκηψ Λουδοβῖκος Ναπολέων—ὡς ἐλέγετο τότε—ἔπαιζε καὶ ὀλίγον τὸν ρόλον διεθνοῦς τυχοδιώκτου ἀπειλοῦντος μὲ ἀποτυγχάνοντα κινήματα τὴν γαλήνην τοῦ βασιλικοῦ τῆς Γαλλίας καθεστῶτος.

Ὑπάρχει μάλιστα καὶ γράμμα τοῦ Δημητρίου Καλλέργη καλοῦντος τὸν πρίγκηπα Λουδοβῖκον Ναπολέοντα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον ἐν ᾗ περιπτώσει «αὐτὸς ὁ ἠλίθιος ὁ Ὄθων—ὡς ἔγραφεν—ἀνατραπῇ.

Ὁ Ἕλλην ὅμως συγγραφεὺς φοβούμενος τὸ μικρόβιον τῆς δικτατορικῆς ἰδέας, ἠθέλησε νὰ περιορίσῃ τὸν θαυμασμὸν πολλῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Γάλλον αὐτοκράτορα.

Ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἦτο ὁ ἀείμνηστος Νικόλαος Ι. Σαρίπολος, καθηγητὴς τοῦ συνταγματικοῦ καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαίου, εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συντάγματος τοῦ 1864 καὶ κυρίως ἐπιστημονικὴ φυσιογνωμία ἀποτελοῦσα αὐθεντίαν καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἐξέδωκε λοιπὸν ὁ Σαρίπολος ἐν ἔτει 1865 «πολιτικὴν μελέτην ἐπὶ τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων συγγραφείσης».

Εὐθὺς δὲ ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τὰς πρώτας γραμμὰς τοῦ προοιμίου θέλει νὰ μᾶς πῇ ὅτι διαφωνεῖ, μεταχειριζόμενος ἀφ' ἑνὸς τὸ ἀρχαΐζον ὕφος του καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ πρὸς μίαν ἐστεμμένην κεφαλὴν ἐπιβαλλόμενα σχήματα εὐγενείας.

«Ἐπιλαμβανόμεθα—λέγει—κρίναι τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου ἐν τῷ Κεραμεικῷ ξενιζομένου Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, ὡς συμπολῖται ἐν τῇ δημοκρατίᾳ τῶν γραμμάτων». Καὶ προβαίνει κατόπιν ὁ Σαρίπολος εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν σελίδων τοῦ Ναπολέοντος κατακρίνων πᾶσαν ἰδέαν δικτατορικήν.

—Οὐδέποτε — γράφει — τόλμημα πρὸς κατάλυσιν τοῦ καθεστῶτος ὁπωσδήποτε ὑπὸ τῆς ἐλευθέρας τοῦ κυριάρχου λαοῦ θελήσεως συνεστηκότος καὶ πρὸς κατάληψιν τῆς ἀρχῆς παρὰ τοῦ κατατολμήσαντος, ὑπῆρξεν οὐδ' ἐν τῷ μέλλοντι ἔσται ποτέ, τῇ πολιτείᾳ χρήσιμον. Καταστέλλει ἴσως προσωρινῶς τὰς διαιρέσεις, πάντως ὅμως καθίστησιν αὐτὰς ἐμπαθεστέρας, ἀπαραλλάκτως ὅπως σῶμα πιεζόμενον μείζονα κτᾶται τὴν ἐλαστικότητα· πρὸς ὄφελος δὲ τῆς πόλεως οὐδέποτε ἀποβαίνει, ἐπειδὴ διαφθείρει τοὺς πολίτας διδάσκον ὅτι, ἂν τὴν θρασύτητα ἐπιστέψῃ ἡ ἐπιτυχία, παρακολουθήσουσι τὸν τολμητίαν ἢ δὴ παρὰ τῶν πολλῶν λεγομένη δόξα καὶ αἱ τιμαί, καὶ τὰ ὀφέλη καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκθαμβοῖ τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρώπων».

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀναγραφὴν ἄλλων κρίσεων, ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ὁ χῶρος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀνωτέρω φράσις παρέχει ἀρκετὰ δείγματα τῆς δριμύτητος μεθ' ἧς ὑπεστήριξε τὴν ἄποψιν αὐτοῦ ὁ Σαρίπολος.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ:
Λεπτομέρειαι τῆς συλλήψεως τῶν Ρεντζαίων

καὶ τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς τάξεως τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ λιμένος;

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ *Εἶνε ἀληθῶς παράδοξος ἡ ἐπιμονὴ τῶν γαλλικῶν ἐκείνων ἐφημερίδων, αἵτινες ἀξιοῦσι συμπληρωματικὰς ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν εὐθηνῶν τοῦ Ἕλληνος πλοιάρχου διὰ τὴν καταβύθισιν τοῦ γαλλικοῦ ὑποβρυχίου μετὰ μάλιστα τὸ ἐξαχθὲν πόρισμα τῶν γενομένων ἐν Ρόττερδαμ ἀνακρίσεων, αἵτινες ἐπεκύρωσαν τὸ ἀνεύθυνον τοῦ πλοιάρχου τοῦ ἑλληνικοῦ φορτηγοῦ. Αἱ ἀνακρίσεις αὗται διεξήχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, καὶ τοῦτο δὲν ἀμφισβητεῖται οὐδ' ὑπ' αὐτῶν τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων. Νέα ἀνάκρισις δὲν ἀποκλείεται βέβαια, ἀλλ' αὕτη δέον νὰ διενεργηθῇ ὑπὸ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ προσφύγουν τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη, ὅταν ἓν ἐκ τούτων θεωρήσῃ τὰς γενομένας ἀνακρίσεις ἐν Ρόττερδαμ ὡς ἐλλιπεῖς. Ἡ Ἑλλάς, φρονοῦμεν, ἐφ' ὅσον ἀπεδείχθη τὸ ἀνεύθυνον τοῦ Ἕλληνος πλοιάρχου, οὐδένα ἔχει λόγον νὰ θεωρήσῃ τὰς ἀνακρίσεις ταύτας ὡς ἐλλιπεῖς. Ἂν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις φρονῇ, ὅτι αὗται ὑπῆρξαν ἐλλιπεῖς, ἂς προτείνῃ διαιτησίαν, διὰ νὰ ἐπισημοποιηθῇ καὶ παρὰ τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου ποῦ ἀνήκει ἡ εὐθύνη διὰ τὸ τραγικὸν ναυάγιον τοῦ γαλλικοῦ ὑποβρυχίου.*

ΠΩΣ ΕΥΡΕΘΗΣΑΝ ΕΚΕΙ; Μία ἐφημερὶς κακίζει τὴν Ἀλβανίαν διότι οἱ Ρεντζαῖοι εἰς τὸ ἔδαφός της κατέφυγον πρῶτον καὶ μὲ ἀλβανικὰ διαβατήρια ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Σερβίαν καὶ Βουλγαρίαν. Βεβαίως, καίτοι ἡ σύμβασις περὶ ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν δὲν ἴσχυεν τότε, ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς φιλόφρων ἢ φιλικὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὰ μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀλβανίαν. Ἀλλὰ πῶς εὑρέθησαν εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ἔδαφος οἱ Ρεντζαῖοι; Δὲν εὑρίσκοντο εἰς τὸ Ἑλληνικὸν προηγουμένως; Πρὶν λοιπὸν κατηγορήσωμεν τὰς Ἀλβανικὰς ἀρχὰς ἐξεκαθαρίσωμεν τὴν θέσιν τῶν ἰδικῶν μας;

Η ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς πρώτης σελίδος)

Ἐπρότεινε τὴν διαίρεσιν τῶν ὑποβρυχίων εἰς δύο κατηγορίας, εἰς ὑποβρύχια ἀνοικτῆς θαλάσσης καὶ εἰς ὑποβρύχια παράκτια, ἅτινα εἰς οὐδένα ὑπέκειντο περιορισμὸν λόγῳ τοῦ αὐστηρῶς ἀμυντικοῦ χαρακτῆρός των. Ἐξέφραζε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀπεδέχετο τὴν πρότασιν αὐτήν. Ὁπότε ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδεχθῇ τὸ σύνολον τῶν βρετανικῶν προτάσεων. Ὁ κ. Μπριὰν ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἀποφευχθοῦν αἱ συζητήσεις ἐν Γενεύῃ, αἵτινες «πιθανώτερον ἦτο νὰ αὐξήσουν τὴν ὑφισταμένην δυσπιστίαν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων παρὰ νὰ δημιουργήσουν τὴν ἀτμόσφαιραν ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, ἥτις ἦτο ἀναγκαία διὰ τὸν γενικὸν περιορισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν». Καὶ κατέληγε λέγων ὅτι οἱονδήποτε καὶ ἂν ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τότε διαπραγματεύσεων, αἱ δύο κυβερνήσεις ἦσαν ὑποχρεωμέναι «νὰ συσκεφθοῦν εἴτε πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας δι' ἄλλων μέσων, εἴτε πρὸς υἱοθέτησιν κοινῆς πολιτικῆς» διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν εἰς τὴν Προπαρασκευαστικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἡ βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ τὰ μικρὰ ὑποβρύχια ὡς ἔχοντα αὐστηρῶς ἀμυντικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ ὑποχωροῦσα πρὸ τῶν ἀπόψεων τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἦτο πρόθυμος νὰ παραδεχθῇ τὴν γαλλικὴν πρότασιν. Συνεφώνησεν ἐπίσης ὅτι ἡ συγκατάθεσις τῶν ἄλλων μεγάλων ναυτικῶν Δυνάμεων ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐπρότεινε συνεπῶς τὴν κοινοποίησιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας — τουτέστιν ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἔδει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τεσσάρων κατηγοριῶν πολεμικὰ πλοῖα:

1. Τὰ βαρέα σκάφη—ἤτοι, τὰ πλοῖα τὰ ὑπερβαίνοντα τοὺς 10.000 τόννους ἢ ἔχοντα πυροβόλα διαμετρήματος μεγαλυτέρου τῶν 8 ἰντσῶν.

2. Τὰ ἀεροπλανοφόρα τὰ ὑπερβαίνοντα τοὺς 10.000 τόννους.

3. Τὰ πλοῖα ἐπιφανείας μέχρι 10.000 τόννων καὶ ὡπλισμένα μὲ πυροβόλα διαμετρήματος 6-8 ἰντσῶν.

4. Τὰ ὑποβρύχια ἀνοικτῆς θαλάσσης—ἤτοι, μεγαλύτερα τῶν 600 τόννων.

Ἐντὸς τοῦ μεγίστου ὁρίου, ἑκάστη Δύναμις ὤφειλε νὰ ὑποδείξῃ δι' ἑκάστην κατηγορίαν μέχρι ποίου ἐκτοπίσματος ἐσκόπευε νὰ φθάσῃ.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο τοῦ κ. Μπριὰν ἔφερε χρονολογίαν 28 Ἰουλίου καὶ τὴν 30 Ἰουλίου ὁ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι ἡ συμφωνία εἶχεν ἐπιτευχθῇ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ ἀνεκοινοῦτο εἰς τὰς ἄλλας κυριωτέρας ναυτικὰς Δυνάμεις. Προσέθεσεν ὅτι, ὅπως ἐφαντάζετο, ἡ πρώτη σοβαρὰ συζήτησις περὶ τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας θὰ ἐλάμβανε πιθανῶς χώραν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐτηλεγραφοῦντο οἱ ὅροι τοῦ σχεδίου συμφωνίας εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὰς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΕΦΕΔΡΕΙΑΙ

Ἡ εἴδησις τῆς συνάψεώς της ἐγένετο δυσμενῶς δεκτὴ ἐν Βερολίνῳ· ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς σὲρ Χόρας Ρούμπολτ ἀνέφερε τὴν 4 Αὐγούστου ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις «ἐφαίνετο κάπως ἀμηχανοῦσα» καὶ ἐφοβεῖτο μήπως ἡ συμφωνία συνεπήγετο «κάποιαν ὑποχώρησιν ἐκ μέρους τῆς βρεττανικῆς Κυβερνήσεως ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν κατὰ ξηρὰν Δυνάμεων».

Ὁ Βρεττανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπήντησεν ἀμέσως μὲ πλήρη εἰλικρίνειαν ὅτι, μολονότι τὸ κείμενον αὐτοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ ἀνεφέρετο ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων, ὑπῆρχε συνεννόησις μὲ τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν, καθ' ἣν ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ ἦρε τὴν ἀντίθεσίν της εἰς τὰς ἀπόψεις τῆς γαλλικῆς καὶ τῶν πλείστων ἄλλων κυβερνήσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐκγυμνασμένων ἐφεδρειῶν. Οὐδεμία ἄλλη ὑποχρέωσις εἶχεν ἀναληφθῇ ὑπὸ οὐδεμιᾶς τῶν δύο κυβερνήσεων.

Ἡ βίβλος περιέχει ἐγκύκλιον τοῦ λόρδου Κούσεντον, λέγοντος ὅτι παρομοίαν συμφωνίαν διὰ τὰς ἐφεδρείας εἶχε προτείνει ἤδη ὁ Λόρδος Γκρέϋ, ὡς Βρεττανὸς ἀντιπρόσωπος, ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1927.

ΑΙ ΔΙΕΝΕΞΕΙΣ ΜΕ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Τὴν 10 Αὐγούστου, ὁ λόρδος Κούσεντον, ἀναπληρῶν τὸν σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν, ἐτηλεγράφει πρὸς τὸν Βρεττανὸν Ἐπιτετραμμένον ἐν Οὐασιγκτῶνι, ὅπως διαλύσῃ τὰς ἀνησυχίας τῶν Ἀμερικανῶν ὡς πρὸς τὴν ἔντασιν καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν ἀγγλογαλλικῶν προτάσεων. Ὁ ἀναπληρωτὴς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀφοῦ παρέτασσεν ὅλα τὰ ὑπὲρ τῆς συμφωνίας ἐπιχειρήματα, ἐτόνιζεν ὅτι αὕτη οὔτε συνθήκη ἦτο, οὔτε ἐδέσμευε τελικῶς τοὺς συμβαλλομένους. Ἡ πρόωρος δημοσίευσις τῶν λεπτομερειῶν, ἔλεγεν ἦτο ἀνεπιθύμητος. Μόνον ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο νὰ παραβλαφθῇ ἡ τελικὴ ἐπιτυχία, ἂν προώρως ἐδημοσιεύοντο αἱ δοκιμαστικαὶ προτάσεις ἑκάστης φάσεως τῶν διαπραγματεύσεων. Ἡ συμφωνία τῆς Μεγάλης Βρεττανίας πρὸς τὰς γαλλικὰς ἀπόψεις περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐφεδρειῶν εἶχε παρασχεθῇ μετὰ πολλῆς δυστροπίας, ἀλλ' ἀπετέλει σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ ἦτο καλυτέρα ἀπὸ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν οἱασδήποτε συμφωνίας. Τὰ ἴδια περίπου ἐδήλωσεν ὁ λόρδος Κούσεντον ἐν Γενεύῃ, τὴν 30 Αὐγούστου.

Τὴν 26 Σεπτεμβρίου οἱ ἐν Οὐασιγκτῶνι, Ρώμῃ καὶ Τόκιῳ Βρεττανοὶ ἀντιπρόσωποι ἐξουσιοδοτοῦντο νὰ ἀνακοινώσουν ἐμπιστευτικῶς εἰς τὰς κυβερνήσεις παρ' αἷς ἦσαν διαπεπιστευμένοι τὰ κείμενα τῶν διακοινώσεων, αἵτινες εἶχον ἀνταλλαγῇ μεταξὺ τῆς βρεττανικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ νὰ προσθέσουν ὅτι οὐδεμία ἄλλη σχετικὴ διακοίνωσις εἶχεν ἑκατέρωθεν ἐπιδοθῇ.

Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν, ὁ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπέδωκε τὸ μακρὸν ὑπόμνημά του, δημοσιευθὲν ἤδη, ὅπερ ἐξήγει διατί αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἠδύναντο νὰ δεχθοῦν τὸ ἀγγλογαλλικὸν σχέδιον συμφωνίας ὡς βάσιν τῶν διαπραγματεύσεων. Τὰ ἐπιχειρήματά του, ἐν ὀλίγοις, ἦσαν ὅτι ὁ περιορισμὸς τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν ἔδει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ ὅλων τῶν κατηγοριῶν τῶν μαχίμων πλοίων· ἐνῷ τὸ σχέδιον συμφωνίας οὐδένα περιορισμὸν ἔθετεν εἰς τὴν ναυπήγησιν τῶν καταδρομικῶν τῶν ὡπλισμένων μὲ πυροβόλα τῶν 6 ἰντσῶν, τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἀνοικτῆς θαλάσσης καὶ τῶν ὑποβρυχίων τῶν 600 τόννων καὶ κάτω. Ἐπέβαλλε περιορισμοὺς μόνον εἰς τοὺς τύπους τῶν πλοίων ἐκείνων ἅτινα ἰδιαιτέρως ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οὔτε καὶ ἠδύνατο ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις νὰ δεχθῇ ὡς χωριστὴν κατηγορίαν τὰ ὑποβρύχια τὰ μεγαλύτερα τῶν 600 τόννων. Τὸ ὑπόμνημα ἐπανελάμβανε τὰς γνωστὰς ἤδη προτάσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν — ὅτι δηλ. τὸ συνολικὸν ἐκτόπισμα ἑκάστης κατηγορίας ἔδει νὰ προσδιορισθῇ, ὅτι τὸ μέγιστον ὅριον ἐκτοπίσματος ἑνὸς πλοίου καὶ διαμετρήματος τῶν πυροβόλων του ἔδει ἐπίσης νὰ προσδιορισθῇ καὶ ὅτι, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ συνολικοῦ ἐκτοπίσματος ἑκάστης κατηγορίας, ἑκάστη δύναμις ἦτο ἐλευθέρα νὰ κανονίζῃ τὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μονάδων της.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις, εἰς τὴν ἀπάντησίν της, ἐτόνιζεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μετάσχῃ μιᾶς ἐξετάσεως τοῦ ναυτικοῦ προβλήματος χωριστὰ ἀπὸ τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν κατὰ ξηρὰν καὶ εἰς τὸν ἀέρα καὶ ὅτι ἐξηκολούθει νὰ εἶναι ὑπὲρ τοῦ καθορισμοῦ ἑνὸς συνολικοῦ ἐκτοπίσματος δι' ἑκάστην χώραν. Ὡς ὅριον τῶν ἐξοπλισμῶν της θὰ ἐδέχετο οἱονδήποτε καὶ ὁσονδήποτε χαμηλὸν ἀριθμόν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ὑπερβῇ τοῦτον οὐδεμία ἄλλη Δύναμις τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης (πρόδηλος ὑπαινιγμὸς διὰ τὴν Γαλλίαν). Καὶ διετύπωνε τὴν πρότασιν, ὅπως αἱ πέντε Δυνάμεις αἱ ὑπογράψασαι τὴν Συνθήκην τῆς Οὐασιγκτῶνος ὑποχρεωθοῦν νὰ ἀναβάλουν μέχρι τοῦ 1936 τὴν ναυπήγησιν τῶν βαρέων σκαφῶν, τὰ ὁποῖα ἡ Συνθήκη ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς νὰ κατασκευάσουν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1931—36.

Ἡ Ἰαπωνικὴ ἀπάντησις ἀπετέλει μίαν κατ' ἀρχὴν παραδοχὴν τῶν ἀγγλογαλλικῶν προτάσεων.

Αὐτὴ εἶναι ὅλη ἡ ἱστορία ὑπὸ τὴν πεζὴν μορφὴν ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὴν παρουσιάζουν τὰ ξηρὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα. Ποία θὰ εἶνε ἡ συνέχεια; Οἱ «Τάϊμς» φρονοῦν ὅτι αἱ ἀγγλογαλλικαὶ προτάσεις ἀποτελοῦν πάντως μίαν βάσιν πρὸς συνέχισιν τῶν συζητήσεων. Ἄλλοι, ὅπως ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» καὶ τὸ «Μόρνιγκ Πόστ», θεωροῦν τὴν ἀρτιγέννητον συμφωνίαν ὡς νεκρὰν ἤδη καὶ τὰ δημοσιευόμενα ἔγγραφα ὡς ἔχοντα ἱστορικὴν μᾶλλον ἀξίαν. Ὁπωσδήποτε, τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ἡ δημοσίευσις τῶν ἀγωνιωδῶς ἀναμενομένων ἐγγράφων εἶναι φυσικὸν νὰ ἐπιφέρῃ κάποιαν χαλάρωσιν εἰς τὴν διεθνῆ ἔντασιν, τὴν ὁποίαν ἐπηύξησεν ἡ μυστικότης, ἀδεξίως καὶ αὐτὴ τηρηθεῖσα.

Τ. Α. Μ.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ταξείδι

Τὸ ταξεῖδι αὐτό, ἀπόψε, Λιλή, δὲν θὰ εἶνε ἕνα ταξεῖδι μακρυνό, ὅσο μακρυὰ κι' ἂν πρόκειται νὰ ταξειδέψουμε. Θὰ ξεκινήσουμε νὰ ξαναβροῦμε τὸν χαμένο καιρό, ἕνα ταξεῖδι σὰν νὰ λέμε μέσα στὸν χρόνο, ὅπως στὸ διήγημα τοῦ Οὐέλς.

Τὰ ἀκρότατα ὅρια τοῦ ταξειδιοῦ μας, περικλείονται μέσα στοὺς τέσσαρας τοίχους τοῦ σαλονιοῦ, ἀλλὰ ἔχουμε νὰ πᾶμε τόσο μακρυά, ὅσο ποῦ νὰ κουραστοῦμε. Θὰ μιλήσουμε γιὰ τὰ παληά. Ποτὲ δὲν ἀναλογίζεται κανεὶς πόσα πράγματα ἔχει νὰ εἰπῇ, ὅσο τὴν στιγμὴ ποῦ τὰ ἔχῃ εἰπῇ ὅλα, καὶ δὲν ἔχει πιὰ τίποτε καινούργιο, καὶ διερωτᾶται, βλέποντας νοερὰ τὶς παληὲς κουβέντες, πῶς εἶχαν βρεθῇ τόσα πράγματα, καὶ τώρα ἔχουν στερέψῃ;

Τὸ στόμα σου, τὸ λάλο ἄλλοτε στόμα σου, ποῦ πέφτει τώρα ἀργὰ καὶ ποῦ σὰν μιὰ σταλαματιά, κάποια ἀργὴ κουβέντα, μοῦ θυμίζει τὶς παληὲς ὤμορφες βρύσες ποῦ ἔχει στερέψῃ τὸ νερό. Μένουν ἀκόμη τὰ ὡραία πελεκητὰ μάρμαρα, μὰ ἀπ' τὸν καλλίρροο κρουνὸ δὲν τρέχει πιὰ τὸ νερό, κι' εἶνε ἄψυχες καὶ βουβές. Κι' ὅμως τὸ φλύαρο στόμα σου, μέσα στὰ μισοσκόταδα τοῦ ἀπόβραδου, ἐμουρμούριζε σιγαλά, σὰν κάποια βρυσοῦλα ποῦ ἀκοῦμε τὸ κελάρισμά της, χωρὶς νὰ τὴν βλέπουμε, κι' ἡ μύριες σου κουβέντες πότιζαν τὰ λουλούδια τῆς ἀγάπης μας καὶ τὴν ἔκαναν νὰ φουντώνῃ.

Ἕνα ταξεῖδι μέσα στὸν χρόνο!.. Ν' ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν πιὸ κοντινό, ἀπ' τὴ βραδυὰ ποῦ εἴπαμε τὰ πρῶτα πικρόλογα. Πόσο εὔκολα ξεπετιοῦνται, χωρὶς κανεὶς νὰ τὰ προσμένῃ, γιὰ ἕνα τίποτε, ἀπὸ μιὰ μικρὴ νευρικότητα, γιὰ λίγα δευτερόλεπτα ἀργοπορίας, γιὰ κάποια ἀθῶα ματιὰ δοσμένη ἀλλοῦ, καὶ γιὰ τὰ δυὸ μαζὶ ἴσως. Καὶ τὸ μικρὸ κόκκινο στόμα, μὲ τὰ φιλήδονα χείλη, ποῦ δὲν εἶχε προφέρῃ παρὰ λόγια τρυφερά, γίνεται ἄξαφνα στριφνό, καὶ ξεφεύγουν τὰ πικρὰ λόγια, ποῦ χωρὶς νὰ τὸ θέλουμε πληγώνουν πιὸ πολύ, ἀπὸ τὰ λόγια ποῦ λέμε ὕστερα ἐπίτηδες γιὰ νὰ πληγώσουν.

Μάδησες ἕνα τριαντάφυλλο νευρικά, τὸ πέταξες χάμω, τὰ πόδια σου πάτησαν τὰ σκόρπια του φύλλα, κι' ὕστερα, ὅταν τὰ πικρὰ λόγια ξέσπασαν, καὶ γοργὰ-γοργὰ ξέφυγαν ἀπὸ τὸ συνεσπασμένο στόμα, ἔπεσες ἐπάνω στὰ μαξιλάρια τοῦ ντιβανιοῦ, κι' ἄρχισες νὰ κλαῖς μὲ ἀναφυλλητά! Ἀποζητῶ καμμιὰ φορὰ αὐτὲς τὶς στιγμές, ποῦ θύμωνες ἀκόμη!..

Μιὰ ἄλλη βραδυά, πιὸ μακρυνή, ἤμουν ἐγὼ ποῦ σ' ἔκανα νὰ κλάψῃς. Τὰ δάκρυά σου, ἀργὰ δάκρυα, χωρὶς νεῦρα καὶ πεῖσμα, κόλλησαν ἀπάνω στὰ μάγουλά σου, στὸ μισοσκόταδο, γιὰ μιὰ ἄδικη μομφή! Δὲν εἶπες, τίποτε, μὰ πίστεψέ με, τὰ λόγια ποῦ εἶπες, ἦταν ἐκεῖνα ποῦ μὲ πίκραναν πιὸ πολύ, γιατὶ εἶχα νοιώσῃ τὸ ἄδικο.

Μιὰ ἄλλη βραδυά, πιὸ μακρυνή, κανεὶς δὲν εἶχε μιλήσῃ... Ἐσὺ ἔκοβες τὰ φύλλα ἑνὸς βιβλίου, κι' ἐγὼ ἐκάπνιζα. Μονάχα ὁ κρότος τοῦ χαρτιοῦ ποῦ ἔσχισες ὑπεγράμμιζε τὴν σιγή. Κι' ὅμως ἐκείνη τὴν βραδυά, εἴχαμε εἰπῇ χωρὶς νὰ μιλοῦμε ὅσα ἐπρόκειτο νὰ γεμίσουν σιγὰ-σιγὰ ὅλον τὸν περασμένο καιρό!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ χειμερινὴ μουσική μας κίνησις

Ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα προμηνύεται ἡ ἐφετεινή μας μουσικὴ σαιζόν, τῆς ὁποίας τὴν ἔναρξιν ἔκαμε χθὲς ὁ διάσημος βιολιστὴς κ. Τιμπώ. Διὰ τὰς 14 Νοεμβρίου ἀγγέλλεται ἡ ἄφιξις τοῦ μεγάλου Χάϊφετς, ὁ ὁποῖος θὰ δώσῃ δύο ρεσιτάλ. Τὸν Δεκέμβριον θὰ ἔχωμεν διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν περίφημον ὀρχήστραν τζὰζ-μπάντ μὲ κλασσικὰ ἔργα τῶν γνωστῶν Βίνερ καὶ Ντουσέ, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ τρεῖς συναυλίας. Κατόπιν θὰ ἔλθουν ὁ Ρόζενταλ, ὁ Γκοντόφσκι, ὁ Ἰτούρμπι, ὁ Φρίντμαν καὶ ἡ περίφημος ἀοιδὸς Νινὸν Βαλλέν.

Μιὰ ἀπάχικη ταβέρνα

Εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς, στὴν καρδιὰ τῆς πρωτευούσης, ἀπάχηδες καὶ ἀπάχισες, μὲ τὸ κόκκινο μαντύλι στὸ λαιμό, συναντῶνται μεσάνυχτα στὴν ταβέρνα τους, πίνουν ρετσίνα, τρῶνε κοκορέτσι, γλεντοῦν. Πότε παίζει τὸ σαντοῦρι καὶ χορεύουν τσάμικο, πότε γυρίζει ὁ φωνογράφος καὶ χορεύουν ταγκό, καὶ πότε ὅλοι σωποῦν γιὰ ν' ἀκούσουν ἕνα ρουμελιώτικο, ἢ ἕνα ρουμάνικο τραγοῦδι, ἢ γιὰ νὰ παρακολουθήσουν ἕνα μιμόδραμα μὲ ἀπάχικη ὑπόθεσι, ποῦ τελειώνει, πάντα, μὲ τὸν θάνατο τῆς ζιγκολὲτ καὶ τὴν ἐμφάνισι τοῦ πολιτσιμάνου. Μέσα στὴ θαμπὴ ἀτμόσφαιρα, μὲ τὰ λιγοστὰ φαναράκια ποῦ φωτίζουν τὶς λευκὲς λουρίδες, ποῦ εἶνε κολλημένες στὸν τοῖχο γιὰ νὰ πληροφορήσουν τὴν πελατεία ὅτι ὁ «ἄνος ἶνε ἰγκιϊμένος», ὅτι «ἀπαγορέβονται τὰ κρία καλαμπούρια» καὶ χίλια δυὸ ἄλλα «ὅτι», οἱ ἀπάχηδες μὲ τὶς συντρόφισές των σκύβουν ἐπάνω στὰ τραπεζάκια, μὲ τὴν σοβαρότητα, ποῦ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐπαγγέλματός των, ὅπως τοὺς βλέπουμε στὸ θέατρο ἢ στὸν κινηματογράφο. Καὶ ἀνάμεσα στὶς ζιγκολέττες μὲ τὰ σγουρὰ μαλλιὰ καὶ τὰ βαμμένα μάτια, καὶ τοὺς καβαλλιέρους μὲ τοὺς σκούφους ἢ τὰ καπέλλα ἀ-λὰ «σομπρέρο» διακρίνονται καὶ μερικὰ πρόσωπα ξένα πρὸς τὸ περιβάλλον. Εἶνε οἱ φίλοι τοῦ βασιλείου τῶν ἀπάχηδων. Ἐκεῖ βρίσκεται ὁ μὲ ρωμαϊκὴν κατατομὴν ἀδελφὸς τοῦ γνωστοῦ μας μπέη, ὁ λευκομάλλης συμπαθέστατος πάτερ—νόμπιλε, παρακάτω ξεπροβάλλει ἡ παριζιάνικη σιλουέττα τῆς «ἐνζενὺ» καὶ δίπλα της χαμογελᾷ ἡ συνάδελφός της μὲ τὰ ὡραῖα μάτια' «τὰ ὡραιότερα τοῦ κόσμου», καὶ πειὸ δίπλα ἡ λογοτέχνις καὶ κριτικογράφος μὲ τοὺς μονυελοφοροῦντας δορυφόρους της. Σ' ἄλλο τραπέζι προβάλλει ἡ ἐπιβλητικὴ μορφὴ ἑνὸς κυρίου τοῦ κόσμου μὲ τὴν κυρία του καὶ τὰς θυγατέρας του, ποῦ ἀνταλλάσσουν μειδιάματα μὲ τοὺς καθυστερημένους ἐπισκέπτας: μὲ τὸν «ἄσσον» τῶν δραματικῶν μας ἠθοποιῶν, μὲ τὸν ἐμπνευσμένον ὁμότεχνόν του Ν. Π. καὶ μὲ τὴν μοναδικὴ Σαπφώ μας.

Ἔχουν περάσει ἀπὸ πολλοῦ τὰ μεσάνυχτα καὶ τὸ γλέντι ἐξακολουθεῖ. Καὶ ὁ «ἀμύητος» ἐπισκέπτης ἐρωτᾷ: «Εἶνε πράγματι ἀπάχικη ταβέρνα ὅπου παρεισέφρυσαν ἀπὸ περιέργεια κυρίαι, κύριοι καὶ δεσποινίδες τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ ἰδοῦν τὸ θέαμα, ὅπως πηγαίνουν, σ' αὐτὰ τὰ κέντρα, καὶ στὴν Εὐρώπη, ὕστερα ἀπὸ τὴν παράστασι τοῦ θεάτρου; Ὥστε ἔχομε καὶ στὰς Ἀθήνας κέντρον ἀπάχηδων; Τὴν διαφωτιστικὴν ἀπάντησιν τὴν δίδει ἕνας προβολεύς, ποῦ ρίχνει ξαφνικὰ μιὰ δεσμίδα ἐκτυφλωτικῶν ἀκτίνων, καὶ ὁ ρυθμικὸς κρότος μιᾶς κινηματογραφικῆς μηχανῆς. Ἁπλούστατα, εὑρέθηκαμε προχθὲς τὴ νύχτα, σὲ μιὰ γραφικὴ ταβέρνα, ὅπου οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Γαζιάδη, ἐγκαινιάζοντες τὸ καινούργιο τους ἀτελιέ, ἐκάλεσαν μερικοὺς φίλους των νὰ ἰδοῦν τὸν θίασον τῶν νέων καλλιτεχνῶν, μέσα στὸ ἴδιο στούντιο, μέσα στὸ ἴδιο τὸ πλαίσιο ὅπου «τυλίζεται» ἡ νέα των ταινία.

Ἀπὸ τὸ χθεσινὸν ρεσιτὰλ τοῦ κ. Ζὰκ Τιμπὼ

Τὸ «Κεντρικὸν» ἐπῆρε πάλιν τὴν αἴγλην του. Χθὲς τὸ ἀπόγευμα, ἡ πλατεία, τὰ θεωρεῖα καὶ οἱ ἐξῶσται του ἦσαν ὑπερπλήρη ἀπὸ τὸν κομψότερον καὶ φιλομουσότερον κόσμον. Θαυμασταὶ καὶ θαυμάστριαι τοῦ διασήμου βιολιστοῦ ἐκρεμάσθηκαν καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν μαγικὴ δοξαριά του. Ὁ κ. Ζὰκ Τιμπὼ μᾶς ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ μίαν μεγάλην περιοδείαν εἰς διάφορα κράτη, ἐκ τῶν ὁποίων τελευταῖα ἦσαν ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Τουρκία. Μέσα εἰς τέσσαρας μῆνας ἔδωσεν ἐννενήντα ρεσιτάλ! Καὶ ὅμως ἀκούραστος καὶ ἀκμαῖος ἔπαιξε χθὲς μὲ ἐξαιρετικὸν κέφι.

Ὁ ἀκομπανιατέρ του, κ. Γιαννόπουλος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐξεκίνησεν εἰς τὴν τουρνέ του, λόγῳ κοπώσεως τὸν ἐγκατέλειψεν εἰς Βουδαπέστην, καὶ ὁ ἐκλεκτὸς καλλιτέχνης ἐνεφανίσθη χθὲς μὲ τὸν διακεκριμένον Ρουμᾶνον πιανίστα κ. Φιλιονέσκο, τὸν ὁποῖον συνήντησεν εἰς Βουκουρέστι.

Τὰ φύλλα τοῦ μουσικοῦ τετραδίου τοῦ κ. Φιλιονέσκο τὰ «ἐγύριζεν» ἕνας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους μας βιολιστάς, ὁ καθηγητὴς τοῦ Ὠδείου κ. Βολωνίνης.

Μέσα εἰς τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον διεκρίναμεν τὸν πρέσβυν τῆς Τουρκίας κ. Τζεβὰτ βέην, τὸν γραμματέα τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας κ. Ἴμμελεν, τὸν γραμματέα τῆς Ρουμανικῆς πρεσβείας κ. Ἐρμπιτσεάνου, τὸν κόμητα καὶ τὴν κόμησσαν ντὲ Κομμένζ, τὴν κ. Στεφ. Πεσμαζόγλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Θ. Φωτιάδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Καφαντάρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μεταξᾶ, τὴν κ. Θ. Νικολούδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Νεγροπόντη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δ. Ἀραβαντινοῦ, τὴν κ. Χωρέμη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Σκαραμαγκᾶ, τὴν κ. Θεοχάρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Τριανταφύλλου, τὴν κ. Καμπάνη, τὴν κ. Γκλαβάνη, τὴν κ. Ἐμπειρίκου, τὴν κ. Ἀρβανιτίδου, τὴν κ. Κυριακοῦ, τὰς δας Λίτσα, τὴν κ. Βάττη, καὶ ἐκ τοῦ καλλιτεχνικοῦ μας κόσμου τὸν κ. καὶ τὴν κ. Καλομοίρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Βελουδίου, τὴν δα Ἑλ. Παπαδάκη, τὸν κ. Μπουτνικώφ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Σπανούδη, τὸν κ. Οἰκονομίδην, τὴν κ. Φωκᾶ, τὴν κ. Καλφοπούλου κ. ἄ.

Τὸν β' ρεσιτὰλ τοῦ κ. Τιμπὼ θὰ δοθῇ ἐπίσης εἰς τὸ «Κεντρικὸν» τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 6 1)2 μ. μ. μὲ ἔργα τοῦ Μπετόβεν Μέντελσον, Πιερνέ, Βενιάβσκυ καὶ Κράϊσλερ.

ΜΟΝΤΙΑΛ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ
ΡΙΧΑΡΔΟΥ ΚΟΡΤΕΖ
Ο ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΜΕ ΤΗ ΜΑΣΚΑ
Ἔργον ναυτικὸν ἀπὸ τὰ σπάνια εἰς πλοῦτον καὶ σκηνὰς πλεγμένο μέσα σ' ἕνα περιπαθῆ ἔρωτα.
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΤΟ ΜΟΝΤΙΑΛ

ΑΤΤΙΚΟΝ
Αὔριον ὁ
ΓΙΑΝΙΓΚΣ
εἰς τὸ
ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

Η ΞΕΝΗ ΣΑΤΥΡΑ

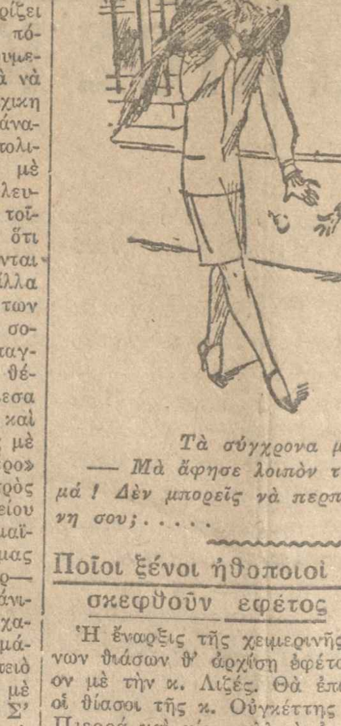

Τὰ σύγχρονα μωρά

— Μὰ ἄφησε λοιπὸν τὸ χέρι μου, μαμά! Δὲν μπορεῖς νὰ περπατήσῃς καὶ μόνη σου;....

Ποῖοι ξένοι ἠθοποιοὶ θὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν ἐφέτος

Ἡ ἔναρξις τῆς χειμερινῆς σαιζὸν τῶν ξένων θιάσων θ' ἀρχίσῃ ἐφέτος τὸν Δεκέμβριον μὲ τὴν κ. Λιζέζ. Θὰ ἐπακολουθήσουν δὲ οἱ θίασοι τῆς κ. Οὐγκέττης Ντυφλό, τῆς κ. Πιερρά καὶ μία γαλλικὴ ὀπερέττα.

Ἀλλὰ ἡ μεγαλυτέρα ἔκπληξις διὰ τοὺς Ἀθηναίους θὰ εἶναι ἡ ἔλευσις τῆς μεγάλης παρισινῆς τραγῳδοῦ Μαντελὲν Ρώκ, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ σειρὰν παραστάσεων μετὰ τοῦ διακεκριμένου μας καλλιτέχνου κ. Ἐδμόνδου Φύρστ, τῇ συμπράξει ἑνὸς νέου Γάλλου ἠθοποιοῦ καὶ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Θὰ παίξουν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ εἰς ἄλλα ἀρχαῖα θέατρα, τὴν «Ἀνδρομάχην», τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον», τὸν «Νέρωνα» καὶ ἄλλα κλασσικὰ ἔργα. Αἱ ἐξαιρετικαὶ αὗται παραστάσεις θὰ δοθοῦν κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον.

Κινηματογραφικαὶ εἰδήσεις

Ὁ υἱὸς τοῦ διασήμου Σαλιάπιν, εὑρίσκεται εἰς Βερολῖνον προσληφθεὶς εἰς μίαν μεγάλην κινηματογραφικὴν ἑταιρείαν. Ντεμπουτάρει μὲ τὸν πρωτεύοντα ρόλον εἰς μίαν ταινίαν, καὶ οἱ κινηματογραφικοὶ κύκλοι λέγουν ὅτι ἔχει ἐξαιρετικὸν ταλέντο. Ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου ἐμφανίζεται εἰς τὴν νέαν του καριέρα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Σαλέν.

«Ἐργατικὴ Γωνιά»

Προσεχῶς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Κας Ἑλένης Βενιζέλου ἡ Ἐργατικὴ Γωνιὰ θὰ φιλοξενηθῇ εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πάλλη καὶ Σία ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Τὰ ἐκθέματα γίνονται δεκτὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον, Ἀκαδημίας 20, 10.30'—12.30' π. μ. παρὰ τῆς κ. Γαβριηλίδου καὶ δος Σοκόλη.

Ἐφέτος στὰ λουτρὰ Αἰδηψοῦ ἡ πώλησις τῆς Ἐργατικῆς Γωνιᾶς ἀνῆλθεν εἰς 66.000 δραχμάς.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ — Ἑσπεριναὶ)

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πειραιῶς). (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ—Οἰκονόμου). «Τὰ δύο χαμίνια».

ΕΘΝΙΚΟΝ. (Τιμητικὴ δος Χρηστοφορίδου). «Ὁ μπαμπᾶς».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ ἄρχοντας τοῦ κόσμου»

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Βαβυλωνία».

ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ἡ κυρία μὲ τὰς καμελίας».

ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα). «Ριγολέττος»—«Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης».

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ὀπερέττα Παπαϊωάννου). «Χρηστίνα».

ΑΛΑΜΠΡΑ. Χοροὶ καθ' ἑκάστην.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Στὴν σκιὰ τοῦ χαρεμιοῦ».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Δόκτωρ Σέφφερ».

ΟΥΦΑ ΠΑΛΛΑΣ (πρώην Διονύσια). Ἔναρξις αὔριον μὲ τὸ «Κορίτσι τῆς ρεβύ».

ΟΛΥΜΠΙΑ (Πειραιῶς). «Παλάτι ὀργίων».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ Ἀνάστασις» τοῦ Τολστόϊ.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ (Πειραιῶς). «Τὸ σπόρτ».

Συνοικιακά

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Στὸν παράδεισο».

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ θρίαμβος τοῦ Τόμ».

Α.Ο.Δ.Ο. «Κλέπτης τῆς Βαγδάτης».

ΕΛΛΑΣ. «Μπονίτα ἡ ἀμαζών».

ΗΛΥΣΣΙΑ (Καλλιθέας). «Στὴ σκιὰ τῶν τάφων».

ΚΟΣΜΟΣ. «Νόθος».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ναυμαχία Ἑλιγολάνδης».

ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀετὸς τῆς Ἀριζόνας».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ο
ΚΥΡΙΟΣ ΑΛΜΠΕΡ
Μὲ τὸν ΜΕΝΖΟΥ
Αὔριον ΔΕΥΤΕΡΑΝ στὸ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

Αἱ σημεριναὶ ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν ἔχει καταρτισθῇ ὡς ἑξῆς:

Πρώτη Ἱπποδρομία. Ὥρα 2 μ.μ. Ἔπαθλον Ἀλμάζας δραχμ. 15.000 Ἵπποι ἀραβικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστασις 1600 μέτρων.—1) Λ. Λούβαρη «Κραναός» 60 κ., 2) Ι. Βοργιᾶ, «Μιλιχάν» 56 1)2 κ., 3) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου, «Βουκέφαλος» 52 κ., 4) Λ. Σταυρινοῦ, «Μπιέν» 52 κ., 5) Μ. Λεφέβρ, «Καπρίς» 51 κ., 6) Η. Ἐφεσσίου, «Νίκις» 50 κ., 7) Ἀδ. Ἀράπη, «Μπαχτιάρ» 45 κ.

Δευτέρα Ἱπποδρομία. Ὥρα 2. 45' μ. μ. Ἔπαθλον Διονύσου δραχμ. 17.500. Ἵπποι ἀγγλικοὶ γ' κλ. Ἀπόστασις 1600 μέτρων.—1) Ε. Μπαρμπιέ, «Παμπαλίσκα» 60 κ., 2) Ι. Μαρτέν, «Πούλ Ναίν» 57 1)2 κ., 3) Δ. Ζαγοραίου, «Φαΐρ Φλάϊ» 56 1)2 κ., 4) Ε. Μπονισέλ, «Ντούλ» 55 κ., 5) Μ. Πιλάλα, «Χότ Φλέϊμ» 53 κ., 6) Μ. Λεφέβρ, «Ἀντέον» 51 κ., Μ. Λεφέβρ, «Ντίουαρ» 50 κ., 8) Ι. Καλαμάρη, «Πρίμα» 45 κ.

Τρίτη Ἱπποδρομία. Ὥρα 3.15' μ. μ. Ἔπαθλον Μεσσηνίας δραχμ. 15.000 Ἵπποι ἑλληνικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστασις 1200 μέτρων.—1) Λ. Ζαρίφη, «Φάληρον» 60 κ., 2) Κ. Μπόταση, «Κατεργαράκος» 58 1)2 κ., 3) Κας Α. Γεωργίου, «Ἡρώ» 58 κ., Α. Βεζύρογλου, «Ἀξιός» 56 1)2 κ., 5) Κας Σίκ, «Κάστωρ» 55 κ., 6) Τ. Κουντουριώτη, «Ἔλλη» 54 1)2 κ., 7) Λ. Λούβαρη, «Βέλος» 54 1)2 κ., 8) Ι. Κολιανδρῆ, «Μαρίτσα» 53 κ., 9) Θ. Μακρυγιάννη, «Κεραυνός» 52 κ., 10) Λ. Μπουρσάνωφ, «Μπάμπης» 51 κ., 11) Δ. Κολοβοῦ, «Ἀχιλλεύς» 49 1)2 κ., 12) Κας Σακελλαρίδη, «Τριτσιμπίδας» 49 κ.

Τετάρτη Ἱπποδρομία. Ὥρα 4 μ. μ. Ἔπαθλον Κτησιφῶντος δραχμ. 30.000. Ἵπποι ἀραβικοὶ α' καὶ β' κλ. Ἀπόστασις 2000 μέτρων.—1) Λ. Λούβαρη, «Σάμλακ» 60 κ., 2) Ι. Καλαμάρη «Ἄριστος» 58 1)2 κ., 3) Μ. Νομικοῦ «Ράνλαγκ» 53 1)2 κ., 4) Λ. Σταυρινοῦ, «Μποζός» 53 κ., 5) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου, «Μασχούρ» 51 1)2 κ., 6) Μ. Λεφέβρ, «Ἄριον» 51 κ., 7) Ἀρ. Μαλιαγροῦ, «Ζαρνόγκη» 50 1)2 κ.

Πέμπτη Ἱπποδρομία. Ὥρα 4. 45' μ. μ. Ἔπαθλον Σαλαμῖνος δραχμ. 25.000. Ἵπποι ἀγλικοὶ β' κλ. Ἀπόστασις 1209 μέτρων. 1) Α. Καμπᾶ, «Λῆδα» 60 κ., 2) Ι. Καλαμάρη, «Σ. Δ. Ν.» 58 κ., 3) Ε. Μπονισέλ, «Μπάντ Βέρτζιν» 55 1)2 κ., 4) Τόμ Ρῆς, «Σιμπεριάν» 52 κ., 5) Λ. Μπουρσάνωφ «Κασσίνα» 50 κ., 6) Ε. Μπονισέλ, «Μάξ» 49 1)2 κ., 7) Λ. Λούβαρη, «Τρομπέτ» 49 1)2 κ., 8) Α. Χίλλ, «Μούλτων» 46 1)2 κ., 9) Α. Χίλλ, «Βέϊγ Μέντις» 45 κ., 10) Λ. Λούβαρη «Ἀγνὲς Σορέλ» 45 κ.

Ἕκτη Ἱπποδρομία. Ὥρα 5.15' μ. μ. Ἔπαθλον Ἀπόλλωνος δραχμ. 25.000. Ἵπποι ἀγγλικοὶ α' καὶ β' κλ. Ἀπόστασις 1200 μέτρων.—1) Ο. Ρῆς, «Σλέϊντς» 60 κ., 2) Δ. Ζαγοραίου, «Ἀνζελύς» 58 1)2 κ., 3) Ο. Ρῆς, «Μισπίκελ» 53 1)2 κ., 4) Α. Γιαννούκου, «Κελλεμές» 51 1)2 κ., 5) Κας Ἰωαννίδη, «Μ. Ρ.» 51 κ., 6) Α. Καμπᾶ «Ἄρης» 46 1)2 κ., 7) Μ. Λεφέβρ, «Περιουΐκλ» 45 κ., 8) Κ. Τότσικα, «Ἀγκερσλυ» 45 κ., 9) Μ. Λεφέβρ, «Μαντοῦρα» 45 κ.

Τὰ σύνθετα ὡρίσθησαν μεταξὺ 2ας καὶ 3ης καὶ 5ης καὶ 6ης ἱπποδρομιῶν.

Ἐκθέσεις

Εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἡ ἔκθεσις τοῦ Ζωγράφου κ. Β. Ἰθακησίου ἐξακολουθεῖ νὰ συγκεντρώνῃ ἐκλεκτὸν κόσμον. Ἐπωλήθησαν τὰ πλεῖστα ἔργα.

Ἐπίσης τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλοτέχνων προσελκύει ἡ ἔκθεσις ζωγραφικῆς τοῦ ζεύγους Στεφανοπούλου εἰς τὴν Γκαλερὶ Στρατηγοπούλου (ὁδὸς Φιλελλήνων).

Ψυχικαὶ ἔρευναι

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ πειραματισθοῦν μὲ τὸ τηλεπαθικὸν φυτὸν «Πεγιότλ» δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν, Ἀριστοτέλους 53, καθ' ἑκάστην τὸ ἀπόγευμα.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Εἰς δύο τελευταίας ἀποχαιρετιστηρίους παραστάσεις θὰ παίξῃ σήμερον ἡ κ. Κυβέλη τὸ ὑπέροχον ἔργον «Ἡ Κυρία μὲ τὰς καμελλίας» συμμετέχοντος ὁλοκλήρου τοῦ θιάσου.

— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ «Ριγολέττος» μὲ τὴν Δα Γιαννακοῦ καὶ τοὺς κ. κ. Βλαχόπουλον, Δελένδαν καὶ Πρεδάρην. Τὸ δὲ βράδυ εἰς τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» θὰ κάμουν τὴν ἐμφάνισίν των ἡ Ἰταλὶς ὑψίφωνος δνὶς Λάντι καὶ ὁ βαρύτονος κ. Βέκι.

— Αἱ παραστάσεις τοῦ θιάσου Παπαϊωάννου ἀρχίζουν ἀκριβῶς εἰς τὰς 10 μ. μ. καὶ τελειώνουν πάντοτε πρὸ τῆς μιᾶς τοῦ μεσονυκτίου.

— Ὁ καλὸς θίασος παίζει ἀπόψε τὴν «Χρηστίνα» τοῦ κ. Σακελλαρίδη, ἀπὸ δὲ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ ἀναβιβάσῃ τὴν ὀπερέττα «Ξανθὴ Μελαχροινὴ» τοῦ αὐτοῦ συνθέτου.

Ἐκδόσεις

Ἐλάβομεν τὸ τεῦχος τῆς 15ης Ὀκτωβρίου τοῦ ἐν Καΐρῳ ἐκδιδομένου γαλλικοῦ περιοδικοῦ «Semaine Egyptienne» μὲ ἐκλεκτὴν ὕλην, ἐπικαίρους εἰκόνας, θεατρικὴν κριτικήν, συνέχειαν τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Χρηστομάνου «Ἡ κερένια κούκλα», ποιήματα κλπ.

Ξένη Βιβλιογραφία

1) M. Briou.—La vie d'Attila.

2) H. Bordeaux.—Andromède et le Ministre.

3) Gyp.—le 13ème.

4) F. Carco—Rue Pigale.

5) G. Duhamel.—Les Sept dernières Plaies.

Βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν-Ὁδὸς Σταδίου 24

ΕΝ ΤΟΡΠΕΝΤΟ ΕΝ ΔΙΑΡΚΕΙ ΚΙΝΗΣΕΙ
144 ΩΡΑΙ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΑΝΕΥ ΣΤΑΣΕΩΣ

Ἡ τόσον ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ δοκιμασία, ἡ ὁποία ἐνθουσιάζει ὅλους τοὺς θιασώτας τοῦ αὐτοκινητισμοῦ, γίνεται εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὅπου οἱ διαβάται κάθε στιγμήν, νύκτα καὶ ἡμέραν, βλέπουν ἕνα πράσινο Μπουΐκ νὰ ἐξακολουθῇ ἀκαταπαύστως τὸν δρόμον του.

Τὸ περιπλανώμενον αὐτὸ ὄχημα, τὸ καταδικασμένον νὰ μὴ σταματήσῃ ἐπὶ 6 ἡμέρας καὶ 6 νύκτας, ἐπισύρει τὰ βλέμματα ὅλων. Καθεὶς διερωτᾶται ἂν πράγματι εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποστῇ ἕνα αὐτοκίνητον τοιαύτην βάσανον. Καὶ οἱ τέσσαρες σωφέρ, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον τὴν ὁδήγησιν τοῦ αὐτοκινήτου, παραμένουν εἰς τὸ βολὰν ἐπὶ 6 ὥρας, καθεὶς μὲ τὴν σειράν του.

Τὸ Μπουΐκ τὸ κατασκευασθὲν πρὸς ἑορτασμὸν τῆς Ἀργυρᾶς ἐπετείου τῆς Ἑταιρείας Μπουΐκ, διατηρεῖ ὅλην του τὴν κομψότητα παρ' ὅλον ποῦ εἶνε σκεπασμένον μὲ ρεκλάμες.

Ἐλπίζεται ὅτι μετὰ τὴν διαρκῆ αὐτὴν ἐπὶ 6 ἡμερονύκτια κίνησιν, ἐντὸς τῆς Ἀλεξανδρείας, θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Κάϊρον χωρὶς νὰ σταματήσῃ ἡ μηχανή του οὔτε μίαν στιγμήν.

Ἀναμφιβόλως τοῦτο εἶνε θαυμασία ἀπόδειξις τῆς προόδου ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ συγχρόνου αὐτοκινήτου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Δνὶς Ἀλεξάνδρα Δαλάκου εἰδοποιεῖ τὰς μαθητρίας της ὅτι τὰ μαθήματα Μουσικῆς, τόσον τὰ ἐν τῷ Ὠδείῳ ὅσον καὶ τὰ κατ' οἶκον ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 17ης Σ)βρίου, τακτικῶς δὲ ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου.

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ σημερινοὶ ἀγῶνες

Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ. Ὥρα 9 π. μ. Β' Ἀττικοῦ—«Π. Φαλήρου». Ὥρα 10. 30' π.μ. «Δάφνη»—ΙΙ Παναθηναϊκοῦ. Ὥρα 3.30' μ.μ. «Ἀπόλλων»—Ἀθηναϊκός».

Γήπεδον «Ἀπόλλωνος. Ὥρα 10.30' π.μ. Β' Ἀτρομήτου—«Ἐμποροϋπάλληλοι» Ὥρα 3.30' μ.μ. «Ἕνωσις Κων)πόλεως» —«Ἀτρόμητος».

Γήπεδον Πανελληνίου. Ὥρα 9 π. μ. Ἀμαρούσιον—Ἀχιλλεύς. Ὥρα 10.30' π.μ. Β' «Ἀθηναϊκοῦ»—«Ἀττικός». Ὥρα 3.30' μ.μ. «Παναθηναϊκὸς»—Γουδί.

Ποδηλατοδρόμιον Φαλήρου. Ὥρα 4 μ. μ. Ἐθνικὸς—Μικτὴ Μοσχάτου — Ἡρακλέους.

Γήπεδον ὁμίλου ἀντισφαιρίσεως. Ὥρα 2.30' μ.μ. Οἱ τελικοὶ τῶν Πανελληνίων ἀγώνων ἀντισφαιρίσεως.

Στάδιον. Ἡ τελευταία ἡμέρα τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων.

—Οἱ χθεσινοὶ ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως

Χθὲς ἔλαβον χώραν οἱ ἡμιτελικοὶ καὶ τελικοὶ ἀγῶνες εἰς τοὺς διπλοῦς κυριῶν καὶ ἀνδρῶν. Εἰς τοὺς διπλοῦς κυριῶν πρωταθλήτριαι ἀνεδείχθησαν ἐπαξίως αἱ κ. κ. Σκαραμαγκᾶ καὶ Χαροκόπου, εἰς δὲ τῶν ἀνδρῶν οἱ κ.κ. Ζερλέντης καὶ Ἀργυρόπουλος. Τὰ ἀποτελέσματα:

Διπλοῦς κυριῶν. Σκαραμαγκᾶ—Χαροκόπου νικοῦν Ξύδη—Παπαρρηγοπούλου 6)0, 6)4 (ἡμιτελικός). Εἰς τὸν τελικὸν αἱ ἴδιαι νικοῦν Κασιμάτη—Νικολοπούλου 6)1, 7)5.

Διπλοῦς ἀνδρῶν (ἡμιτελικός). Ζερλέντης—Ἀργυρόπουλος νικοῦν Οὐάϊτ—Ἔδμονδς 6-0, 6-0.

Τελικός. Ζερλέντης—Ἀργυρόπουλος νικοῦν Κυριακίδην—Τρυπάνην 6-, 4-6, 6-2.

Ἁπλοῦς ἀνδρῶν (ἡμιτελικός). Εὐστρατιάδης νικᾷ Μόρρις 6-1, 6-0.

Αὔριον θὰ λάβουν χώραν οἱ τελικοὶ τῶν κυριῶν, ἀνδρῶν καὶ τῶν διπλῶν μικτῶν. Ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος προμηνύεται ὁ ἀγὼν Σκαραμαγκᾶ—Κασιμάτη καὶ Ζερλέντη—Εὐστρατιάδη.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ
εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν
εἰς τὸ κατάστημα
ΣΔΡΑΛΗ & ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ
Σταδίου 37β

Νὰ τρελλαθῇ μπορεῖ κανεὶς πολλὲς φορές, ὅταν τυραννιέται ἀπὸ δυνατὸν κεφαλόπονον. Ὅποιος ὑποφέρει συχνὰ ἀπ' αὐτὸν ἂς μὴ ξεχνᾷ ὅτι τὰ
ΔΙΣΚΙΑ ΠΥΡΑΜΙΔΟΝΗΣ
εἶναι ἕνα ἀπαράμιλλον μέσον ἐναντίον τοῦ κεφαλόπονου. Ἂς ἐρωτήσῃ τὸν ἰατρόν του καὶ θὰ τοῦ τὸ ἐπιβεβαιώσῃ.
Προσέχετε πάντοτε εἰς τὴν γνησίαν συσκευασίαν
„Meister Lucius"

ΝΕΟΝ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ

Θεραπεύει ἑλονοσίαν ὀξεῖαν καὶ χρονίαν ἐντὸς 5—8 ἡμερῶν. Αὐξάνει τὴν ὄρεξιν, τονώνει τὸν ὀργανισμόν, σμικρύνει τὴν σπλῆνα καταπληκτικῶς, προκαλεῖ εὔχροιαν τοῦ προσώπου, πολλαπλασιάζουσα τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, καταβιβάζει ἀμέσως τὸν πυρετὸν ὁσονδήποτε μεγάλος καὶ ἂν εἶνε οὗτος (40—41) εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτας ἡμέρας, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἂν εἶνε ὀλίγα δέκατα.

Οἱ πάσχοντες ἐκ χρονίας ἑλονοσίας καὶ μὴ ἰαθέντες διὰ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀντιπυρετικῶν φαρμάκων ὡς καὶ δι' ἀλλαγῆς ἀέρος, μεταχειρισθῆτε πρὸς ριζικὴν θεραπείαν σας ἐπ' τινας μονον ἡμέρας τὴν ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΝ.

Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Τιμὴ ἑκάστου κυτίου δρχ. 35.

Χρῆσις δι' ἐνήλικας 6 χάπια ἡμερησίως, ἀνὰ 2 ἡμίσειαν ὥραν πρὸ καφέ, γεύματος καὶ δείπνου, ἐπὶ 10 ἡμέρας συνεχῶς, ἄνευ διακοπῆς ἢ ἐλαττώσεως τῆς δόσεως. Πρὸς ἀποφυγὴν ἀπομιμήσεων, ἀνωφελῶν, ἐφιστᾶτε τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ κυανοῦ χρώματος τῶν καψυλίων καὶ ἐπὶ τῆς ἑκατέρωθεν αὐτῶν ἀναγεγραμμένης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ὀνομασίας αὐτῆς διὰ κυανῆς μελάνης.

Ἡ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ παράγεται καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας Φαρμακεῖον Σπυρίδωνος Ι. Μάνεση.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΣ:
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Α. Ν. Σινιγάλιας
ΕΝ ΑΜΑΛΙΑΔΙ: Στέφ. Κατσούλης
ΕΝ ΑΙΓΙΩ: Κ. Σουβατζόγλου
ΕΝ ΠΥΡΓΩ: Γ. Κουμανιώτης
ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ: (δι' ἅπασαν τὴν Κορινθίαν) Χριστ. Μαλαγάρης ἰατρὸς Ἄσσος Κορινθίας.
ΕΝ ΛΕΥΚΑΔΙ: Γ. Καλκάνης
ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ: Στ. Μανιαρίζης
ΕΝ ΒΟΛΩ (δι' ἅπασαν τὴν Θεσσαλίαν): Ἀδελφοὶ Ν. Καραγιάννη.
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ἀλ. Φαχής, ὁδὸς Τσιμισκῆ Μέγαρον Νίκης 27.
ΕΝ ΠΡΕΒΕΖΗ: (δι' ἅπασαν τὴν Ἤπειρον) Χρ. Καραμουστάκης.
ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα τῶν ὡς ἄνω μερῶν.
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

Ὁ συνάδελφος κ. Κ. Ἀθάνατος ἀνεδέξατο τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ χαριτωμένο ἀγγελοῦδι τοῦ κ. Δ. Χριστοπούλου ὀνομάσας αὐτὸ Γεώργιον. Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

Ἀφίξεις

Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ PHILIPPE κομίσας πλουσίαν συλλογὴν MODELLES διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 47 κατάστημά του (ἐντὸς CIULIANA' Φοινικείων Πίλων.

Βολβοί! Βολβοί!

Ἐκ τῶν νεωτέρων ἀνθέων καὶ φυτῶν τῆς ἐποχῆς τοὺς ὁποίους παρουσίασαν ἐφέτος αἱ ἀνθοκομικαὶ ἐκθέσεις τῆς Εὐρώπης εἰς ἑκατοντάδας εἰδῶν καὶ χρωμάτων παρέλαβεν ὁ Ἀνθοπώλης Φλεριανός.

Ἰατροὶ

— Ὁ κ. Ι. ΘΩΜΑΪΔΗΣ Μαιευτὴρ ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ ταξειδίου του καὶ δέχεται 2—5 μ. μ. Ἐπικούρου 36.

— Ὁ κ. Ι. Πούμπουρας, μαιευτὴρ γυναικολόγος δέχεται 4—6, Σόλωνος 138.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν ἀγαπητόν μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΓΡ. ΜΑΝΔΡΑΝ

Μηχανικὸν

θανόντα ἐκηδεύσαμεν προχθὲς 26 Ὀκτωβρίου ἐκ τῆς οἰκίας μας (ὁδὸς Πατησίων 30[illegible]).

Ἐν Ἀθήναις 28 Ὀκτωβρίου 1928

Ἡ σύζυγος: Ἀλεξάνδρα Γ. Μάνδρα. Τὰ τέκνα: Ἰουλία Δ. Μάργαρη, Κλειὼ Π. Κ[illegible]μου, Μαρία Γ. Μάνδρα, Δημήτριος Μάργαρης, Πᾶνος Κρέμος. Ὁ ἀδελφός: Ἀριστείδης Γ. Μάνδρας.

Τὸν ἀγαπημένον μας

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Δ. ΚΥΡΝΑΣΙΟΝ

ἰατρὸν

θανόντα ἐκηδεύσαμεν ἐν Ἀθήναις τῇ 2[illegible] Ὀκτωβρίου 1928.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Μαριγὼ Κυρνασίου. Αἱ οἰκογένειαι: Ἀρσενίδου, Καρανίκα, Στ[illegible]φυλᾶ, Χρυσοχέρη, Σύρμπα.

Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ποίας δυνάμεως μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα ἔργο ὅπου πρωταγωνιστοῦν αἱ μεγάλαι καλλιτεχνικαὶ φυσιογνωμίαι τοῦ
ΜΟΣΖΟΥΚΙΝ
καὶ τῆς ὡμορφης
ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ
βοηθούμεναι ἀπὸ ἐπιτελεῖον ἐκλεκτοτέρων ἠθοποιῶν τῆς ὀθόνης
Ἡ ταινία αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία γυρισθεῖσα ἐν Γερμανίᾳ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
LE PRESIDENT
(Παραγωγῆς 1928)
„Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ„ εἶνε ἀπὸ τὰς ἐκλεκτὰς ταινίας ποὺ ἐνθουσιάζουν καὶ ἀρέσουν
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΡΑΣΣΑ
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
„ΠΑΝΘΕΟΝ„
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυπαι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω, δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΝΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ

Η ΚΕΦΑΛΗ ΠΟΥ ΖΗ ΚΑΙ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ.—Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ.—ΠΩΣ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ Η ΕΠΙΒΙΩΣΙΣ.—Η ΝΕΚΡΑ ΚΕΦΑΛΗ ΠΟΥ ΑΝΕΣΤΗΘΗ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
Σ. ΜΠΡΟΥΧΟΝΕΝΚΟ

(Ἀνεγράφη πρό τινος εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν Τύπον, ὅτι δύο ἐπιστήμονες εἶχον κατορθώσει νὰ διατηρήσουν τεχνητῶς τὴν ζωὴν εἰς τὴν κεφαλὴν ἑνὸς σκύλου, ἐντελῶς ἀποκεκομμένην τοῦ σώματος. Τὰ πειράματα ἐγένοντο εἰς τὸ Χημικοφαρμακευτικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Μόσχας. Ἡ ἐπιστημονικὴ σπουδαιότης τῶν πειραμάτων τούτων οὐδένα διαφεύγει. Κατωτέρω δημοσιεύομεν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πρωΐας» ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ Μπρουχονένκο, ὅστις μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Τσετσουλὶν ἤγαγε τὰ πολυχρόνια πειράματα εἰς αἴσιον πέρας, λύσας οὕτω ἓν πρόβλημα, ὅπερ ἀπὸ αἰῶνος καὶ πλέον ἐβασάνιζε τὴν ἐπιστήμην.)

Νὰ κατορθώσουν νὰ διατηρήσουν ἐν ζωῇ μίαν κεφαλὴν ἐντελῶς ἀποκεκομμένην τοῦ σώματος διὰ τῆς τεχνητῆς συνεχίσεως τῆς θρέψεώς της —ἰδοὺ ἕνα πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ διεγείρει τὸ πάθος τῶν βιολόγων. Ὁ Γάλλος φυσιολόγος Λεγκαλλουὰ ἐξέφρασεν ἤδη τῷ 1812 γνώμην λίαν ἀξιοσημείωτον διὰ τὴν ἐποχήν του: οὗτος ἐπίστευεν ἤδη ὅτι τὸ ἐν λόγῳ πείραμα θὰ ἦτο δυνατὸν ὅταν θὰ κατωρθώνετο ἡ τεχνητὴ διατήρησις τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Ὁλόκληρος σειρὰ ἐπιστημόνων προσεπάθησαν, διαφορετικὰς ἀκολουθοῦντες ὁδούς, νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα. Ὁ διάσημος Γάλλος φυσιολόγος Μπρόουν-Σεκὰρ περιέγραψε, τῷ 1857, ἓν ἀπὸ τὰ πειράματά του κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ ὁλόκληρον σειρὰν λειτουργιῶν μέσα εἰς μίαν κεφαλὴν σκύλου ἐντελῶς ἀποκεχωρισμένην τοῦ ὑπολοίπου σώματος.

Εἰς τὸ πείραμα αὐτό, εἰσήγαγε διὰ μιᾶς σήριγγος, αἷμα (ὑποβληθὲν εἰς εἰδικὴν παρασκευὴν) εἰς τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα τῆς κεφαλῆς καί, ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἠδυνήθη νὰ παρατηρήσῃ κινήσεις τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυῶν τοῦ προσώπου. Χωρὶς νὰ ἀσχοληθῶ περισσότερον μὲ τὰς ἐργασίας τοῦ Λαμπόρντ, τοῦ Χαγέμ, τοῦ Μπαρριὲρ καὶ πολλῶν ἄλλων σοφῶν, οἵτινες ἐπελήφθησαν τοῦ ζητήματος, θὰ ἀρκεσθῶ νὰ σημειώσω ὅτι οὐδέποτε ἐν τῇ πρακτικῇ κατωρθώθη ἡ ἐπίτευξις τεχνητῶν συνθηκῶν ἱκανῶν νὰ διατηρήσουν ἐπὶ πολὺ ἐν ζωῇ μίαν μεμονωμένην κεφαλήν.

Ἡ ἀποτυχία αὕτη ὀφείλεται εἰς ὅλας τὰς δυσκολίας ποὺ πρέπει νὰ ὑπερπηδήσῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα. Ἐν πρώτοις, ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ μία συσκευὴ δυναμένη νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν καρδίαν καὶ νὰ διατηρήσῃ μηχανικῶς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος μέσα εἰς τὴν κεφαλήν, κανονίζουσα αὐτομάτως τὴν δύναμιν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ ρεύματος τοῦ αἵματος. Τέλος, ἄλλη μεγάλη δυσκολία ἦτο ὁ χωρισμὸς τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον ζῷον, χωρὶς νὰ προκαλέσῃ τὸν θάνατον τοῦ ζῴου πρὶν ἢ ἡ κυκλοφορία ἐπαναληφθῇ τεχνητῶς. Ὅπως βλέπετε, ἡ ἐπιτυχία ἐξηρτᾶτο ἐκ πολλῶν κλάδων τῆς ἐπιστήμης: ἂν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ὀρροῦ ἀνήγετο εἰς τὴν χημείαν, ἡ κατασκευὴ τῆς μηχανικῆς συσκευῆς ἦτο ἔργον τῆς Μηχανικῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποκοπὴν τῆς κεφαλῆς, αὐτὴ εἶνε πρόβλημα φύσεως καθαρῶς φυσιολογικῆς καὶ χειρουργικῆς. Πιστεύομεν ὅτι ἡ συνένωσις ἀκριβῶς ζητημάτων τόσον διαφορετικῶν μᾶλλον παρὰ ἡ δυσκολία τοῦ καθενὸς ἐξ αὐτῶν χωριστά, ὑπῆρξεν ἡ ἐπιβραδύνασα τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα.

Ὅλα αὐτὰ συνετέλεσαν ὥστε νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ἐπιλύσεως αὐτοῦ τοῦ προβλήματος, σπουδαιοτάτου διὰ τὴν μελέτην τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος, διὰ πλαγίων μέσων. Ὁ Βέλγος Εὐμὰν ἐπεξειργάσθη μίαν μέθοδον, ἡ ὁποία τοῦ ἐπέτρεψε νὰ διατηρήσῃ τὴν ζωὴν μιᾶς κεφαλῆς κυνὸς ἀπολύτως κεχωρισμένης ἀπὸ τὸ λοιπὸν σῶμα. Συνέδεσε τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα τῆς μεμονωμένης κεφαλῆς μὲ τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα τοῦ τραχήλου ἑνὸς ἄλλου σκύλου.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ζωὴ τῆς κεφαλῆς διατηρεῖται διὰ τῆς φυσικῆς κυκλοφορίας ἑνὸς ἄλλου ζώου. Ὡς εἶνε εὐνόητον, ἡ κεφαλὴ δὲν ζῇ χάρις εἰς τεχνητοὺς ὅρους καὶ ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν ἑνὸς ὀργανισμοῦ ζωντανοῦ, ἱκανοῦ πρὸς λειτουργίαν.

Βλέπομεν ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους ὅρους διὰ τὴν κατανόησιν καὶ τὴν μελέτην τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν ὀργάνων. Τὸ πείραμα τοῦτο στερεῖται ἀκριβῶς τῆς ἁπλότητος, ἥτις εἶνε τόσον πολύτιμος διὰ τὴν μελέτην τῶν ὀργάνων.

Ὅταν ἐπεχειρήσαμεν τὰ πειράματά μας ἐπὶ τῆς ἀποκοπῆς τῆς κεφαλῆς, προσεκρούσαμεν εἰς τὰς τρεῖς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω.

Ἐν πρώτοις ἐτέθη τὸ ζήτημα τοῦ ὀρροῦ. Εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς, τὸ Ἰνστιτοῦτόν μας εἶχεν ἀρχίσει νὰ μελετᾷ ἕνα νέον χημικὸν παρασκεύασμα—τὸ «Μπάγερ 205».

Κατωρθώσαμεν νὰ διευκρινήσωμεν καὶ νὰ μελετήσωμεν μίαν περίεργον ἰδιότητα αὐτοῦ τοῦ ὑγροῦ. Τοῦτο ἐκχυνόμενον εἰς τὸ αἷμα ἑνὸς ζῴου, τὸ ἐμποδίζει νὰ πήξῃ.

Ὑπεθέσαμεν ὅτι τὸ αἷμα, καθιστάμενον ἄπηκτον χάρις εἰς τὸ «Μπάγερ 205», θὰ ἦτο ἀκριβῶς τὸ ὑγρὸν τὸ ἱκανὸν νὰ διατηρήσῃ τὴν θρέψιν τῆς κεφαλῆς. Λίαν εὐτυχῶς, ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐπηλήθευσε.

Τὸ ἄλλο πρόβλημα — ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ κατασκευὴ μιᾶς μηχανικῆς συσκευῆς— ἐλύθη βαθμηδὸν καὶ κατόπιν σειρᾶς δοκιμῶν καὶ ἐρευνῶν. Τὰ πρῶτα ὑποδείγματα τῆς συσκευῆς τῆς προωρισμένης νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τῆς τεχνητῆς καρδίας, ἦσαν ἀτελέστατα καὶ μόνον τὰ δύο τελευταῖα ἱκανοποίησαν τὰς προσδοκίας μας.

Ἡ συσκευὴ συνίσταται κυρίως ἐξ ἑνὸς ὑαλίνου δοχείου, τὸ ὁποῖον πληροῦται αἵματος μὴ ὑποκειμένου εἰς πῆξιν. Μὲ τὴν βοήθειαν ὁλοκλήρου συστήματος σωλήνων καὶ ἀντλιῶν (τῶν ὁποίων ἡ ἐγκατάστασις ἐνθυμίζει εἰς πολλὰ σημεῖα τὴν διαμόρφωσιν τῆς καρδίας ἑνὸς ζῴου), τὸ αἷμα ἐξηκοντίζετο μὲ ἀρκετὰ ἰσχυρὰν πίεσιν εἰς ὡρισμένα ἀγγεῖα τῆς ἀποκεκομμένης κεφαλῆς, διερχόμενον διὰ τῶν λεπτοτέρων ἀγωγῶν, ἠντλεῖτο διὰ μέσου δευτέρου συστήματος σωλήνων, ἀνελάμβανεν ὀξυγόνον καὶ ἐπανήρχετο εἰς τὸ δοχεῖον. Ἡ συσκευὴ ἐκινεῖτο δι' ἠλεκτρισμοῦ καί, διὰ νὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν, ἤρκει ἡ ἕνωσις τοῦ ρεύματος.

Τὸ χειρουργικὸν καὶ φυσιολογικὸν μέρος ἀπήτησεν ἐπίσης μεγάλας προσπαθείας. Ἡ κυριωτέρα δυσκολία ἦτο ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐγχειρήσωμεν τὸν τράχηλον, ὅπου διέρχονται νεῦρα καὶ αἱμοφόρα ἀγγεῖα ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωήν. Ἔπειτα ἐδέησε νὰ εὕρωμεν μίαν τεχνικὴν ἐπιτρέπουσαν νὰ χωρήσωμεν ἀπὸ τὴν φυσικὴν εἰς τὴν τεχνητὴν κυκλοφορίαν, χωρὶς ὅμως τὸ ρεῦμα τοῦ αἵματος νὰ σταματήσῃ μίαν ἔστω στιγμήν. Μετὰ πολλὰς προσπαθείας τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη ἐν ταῖς λεπτομερείαις του.

Ἂς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας διεξηγάγομεν ἐπὶ τέσσαρα καὶ ἥμισυ ἔτη εἰς τὴν Φαρμακοθεραπευτικὴν Σχολὴν τοῦ Ἰνστιτούτου μας.

Ἡ παρασκευαστικὴ ἐργασία συνίσταται εἰς τὴν προσεκτικὴν καὶ βαθμιαίαν ἀποκοπὴν τῆς κεφαλῆς τοῦ κυνός· ὅταν ἕνα ἀγγεῖον ἀπεκόπτετο, συνεδέετο μὲ τοὺς σωλῆνας τῆς συσκευῆς. Ἡ συσκευὴ ἡ ἀναπληροῦσα τὴν καρδίαν, ὁ «αὐτοβολεύς», συνεδέετο διὰ σωλήνων διακλαδουμένων πρὸς τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα τῆς ἀποκεκομμένης κεφαλῆς.

Ἡ κεφαλὴ κεῖται ἐπὶ πινακίου καὶ δίδει, ἐν πρώτοις, τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ὕπνου. Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε κλειστοί, κινήσεις δὲν ὑπάρχουν.

Δύναταί τις νὰ παρατηρήσῃ τὸ αἷμα κυκλοφοροῦν ἀκαταπαύστως μέσα εἰς τοὺς σωλῆνας, ὅπως συμβαίνει εἰς τοὺς ζωντανοὺς ὀργανισμούς. Ἡ θέα τῆς συσκευῆς αὐτῆς, εὑρισκομένης ἐν ἀενάῳ κινήσει καὶ τόσον περιπλόκου, μᾶς κάμνει νὰ σκεφθῶμεν, χωρὶς νὰ θέλωμεν, πόσον ἡ καρδία τῶν ζῴων εἶνε ὠργανωμένη ἁπλούστερον καὶ τελειότερον.

Ἡ ἀκινησία καὶ ὁ φαινομενικὸς θάνατος τῆς ἀποκεκομμένης κεφαλῆς ὀφείλονται εἰς τὸ ὅτι τὸ ζῷον εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς ἀναισθησίαν καὶ τὸ ἀναισθητικόν, παρασχεθὲν εἰς μεγάλην δόσιν κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐγχειρήσεως, ἀσκεῖ τώρα ὅλην του τὴν ἐνέργειαν. Παρὰ ταῦτα, δύναταί τις νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ζωὴν τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πειράματος. Μετά τινα χρόνον —μετὰ πάροδον εἴκοσι-τριάντα λεπτῶν — ἡ ἐπενέργεια τοῦ ἀναισθητικοῦ ἐξασθενεῖ καὶ αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς καθίστανται σαφέστεραι. Συχνὰ οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε ἀνοικτοὶ καὶ παρουσιάζουν μίαν χαρακτηριστικὴν ὄψιν «ζωῆς»· ἡ κεφαλὴ ἀντιδρᾷ διὰ κινήσεων εἰς τοὺς ἀσθενεστέρους ἐρεθισμούς. Τὰ βλέφαρα τοῦ σκύλου ἀνοιγοκλείνουν, ὄχι μόνον ὅταν θέτετε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκόμη φυσᾶτε τὸ μάτι, ὅταν θέσετε τὸ δάκτυλον ἐπὶ μιᾶς τριχὸς τῶν βλεφαρίδων, τοῦ μύστακος, τέλος δ' ἐπὶ τῆς μύτης ἢ οἱουδήποτε ἄλλου μέρους τοῦ ρύγχους. Τὸ αὐτί, κεντριζόμενον, κάμνει τὴν ἀνακλαστικὴν κίνησιν, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸν ζωντανὸν σκύλον. Εἰς ἰσχυροτέρους ἐρεθισμοὺς τοῦ μυξώδους ἀδένος, εἰς τὴν εἰσαγωγὴν σύρματος μέσα εἰς τοὺς ρώθωνας, ἡ κεφαλὴ ἀντιδρᾷ διὰ βιαίων σπασμῶν, τόσον βιαίων ὥστε κάποτε οἱ σωλῆνες οἱ συνδεδεμένοι μὲ τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα παρ' ὀλίγον νὰ ἀποσπασθοῦν καὶ ἐδέησε νὰ κρατήσωμεν μὲ δύναμιν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πινακίου. Αἱ κινήσεις αὗται ἐξηκολούθησαν ἐπί τινα χρόνον. Τὸ ρύγχος ἠνοίγετο πολύ, τὰ χείλη συνεστέλλοντο καὶ ἡ κεφαλὴ προσεπάθει νὰ γαυγίσῃ.

Ὁ ἀναγνώστης θὰ μᾶς ἐρωτήσῃ πιθανῶς ἂν τὸ κομμένο κεφάλι ἀντιλαμβάνεται αὐτοὺς τοὺς ἐρεθισμούς. Παρὰ τὴν φαινομενικὴν λεπτότητα τοῦ ἐρωτήματος, δὲν εἶνε τόσον εὔκολον νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς αὐτό.

Ἐνδιαφερόμεθα πολὺ νὰ μάθωμεν ἂν ἡ κεφαλὴ θὰ ἀντέδρα εἰς ὀπτικοὺς ἐρεθισμούς. Διὰ νὰ διαλευκάνωμεν τὸ ζήτημα, προέβημεν εἰς τὸ ἑξῆς πείραμα: Ἐπήραμεν ἕνα συνήθη ἠλεκτρικὸν λαμπτῆρα 50 κηρίων, τὸν ἐθέσαμεν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ μάτια, ἔπειτα τὸν ἀνάψαμεν καὶ τὸν ἐσβύσαμεν ἐπανειλημμένως. Εἴδαμεν τὰ μάτια νὰ κλείνουν εὐθὺς ὡς ἡ φωτεινὴ ἀκτὶς ἔπιπτεν ἐπ' αὐτῶν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποδεικνύει ἀναμφισβητήτως ὅτι τὰ ὄργανα τῆς ὁράσεως μιᾶς ἀποκεκομμένης κεφαλῆς δύνανται νὰ ἀντιδράσουν εἰς τὸ φῶς καὶ λειτουργοῦν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα εἰσέτι νὰ εἴπωμεν ἂν ἡ κεφαλὴ ἀντιλαμβάνεται τὸ φῶς ἢ ὄχι.

Ὁ καθένας μας ἔχει παρατηρήσει πῶς ἕνας κοιμώμενος, χωρὶς νὰ ἐξυπνήσῃ, ἀπομακρύνει τὶς μυῖγες ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, συσπᾷ τὰ βλέφαρα καὶ γυρίζει ὅταν τὸν κτυπήσῃ ἕνα φῶς πάρα πολὺ δυνατόν... Αἱ κινήσεις αὗται ἐκτελοῦνται ἐν συνειδήσει; Ὅταν ἀφυπνισθῇ, δὲν διατηρεῖ διόλου τὰ αἰσθήματα αὐτὰ εἰς τὴν συνείδησίν του. Δυνάμεθα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον νὰ σκεφθῶμεν καὶ διὰ τὸν σκύλον· δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ κεφαλὴ εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπήρειαν ναρκωτικοῦ.

Ἀκολούθως παρετηρήσαμεν ὅτι τὰ ἄλλα ὄργανα τῆς κεφαλῆς ἀντιδροῦσιν ἐπίσης εἰς τοὺς ἐρεθισμούς. Ὅταν βρέχωμεν τὴν γλῶσσαν ἢ τὰ χείλη μὲ διάλυσιν ὀξέος, ἡ γλῶσσα κάμνει κινήσεις, σὰν νὰ θέλῃ νὰ λείξῃ καὶ ἡ κεφαλὴ ἐκκρίνει σίελον. Διὰ νὰ ἴδωμεν πῶς ἡ κεφαλὴ ἔμελλε νὰ ἀντιδράσῃ εἰς ἰσχυρὰ προϊόντα, εἰσηγάγομεν εἰς τὸ στόμα ἕνα βαμβάκι ἐμποτισμένον μὲ διάλυσιν κινίνης. Εἰς ἀπάντησιν, ἡ γλῶσσα προσεπάθει ν' ἀπωθήσῃ τὸ βαμβάκι, δῆλα δὴ παρῆγε τὴν ἀντίδρασιν ποὺ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ εἰς ἕνα ζῷον ὑγιές.

Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις παρετηρήσαμεν ἐκκρίσεις δακρύων —ἡ κεφαλὴ ἔκλαιεν. Ἐδείξαμεν σχεδὸν ὅλας αὐτὰς τὰς ἐκδηλώσεις εἰς τὸ πανρωσσικὸν Συνέδριον τῶν Φυσιολόγων κατὰ τὴν ἄναιξιν τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ κεφαλὴ ὄχι μόνον ἐκινεῖτο μὲ τὸ παραμικρὸν ἄγγιγμα ἢ φῶς, ἀλλὰ καὶ κατέπιε τεμάχιον τυροῦ, τὸ ὁποῖον τῆς ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα καὶ τὸ ὁποῖον ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τοῦ ἀποκεκομμένου οἰσοφάγου.

Ἡ τεχνητὴ κυκλοφορία δὲν μεταβάλλει πολὺ τὰς ἰδιότητας τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος· ἡ ποικιλία τῶν ἀντιδράσεων, ἡ εὐαισθησία τῆς μεμονωμένης κεφαλῆς, τὸ ἀποδεικνύουν περιτράνως. Ἡ ζωὴ τῆς μεμονωμένης κεφαλῆς διατηρεῖται ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον. Συνήθως, ἡ ζωὴ ἀρχίζει νὰ σβύνῃ μετὰ δύο ὥρας, ἀλλ' ἐνίοτε ἡ ἐπιβίωσις διαρκεῖ καὶ τρισήμισυ ὥρας.

Ὅπως ἔδειξαν τὰ πειράματά μας, ἡ κεφαλὴ —δῆλα δὴ τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα— ἀπομεμονωμένον καὶ ἀρδευόμενον τεχνητῶς, διατηρεῖ τὰς λεπτάς, εὐθίκτους καὶ ποικίλας λειτουργίας του. Χάρις εἰς αὐτό, ἀποτελεῖ ἕνα θαυμάσιον μέσον παρατηρήσεως ἑνὸς μεμονωμένου ὀργάνου. Ὁ φυσιολόγος εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν βλέπει ὄχι μόνον τὰς ἰδιαιτέρας λειτουργίας τῆς κεφαλῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς νόμους τῆς γενικῆς βιολογίας, τοὺς νόμους τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀτόμου. Πράγματι, εἰς τὴν κεφαλὴν ἐμφανίζονται μὲ τὴν μεγαλυτέραν σαφήνειαν καὶ ἁπλότητα αἱ γενικαὶ λειτουργίαι τῆς ζωῆς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς μεμονωμένης κεφαλῆς, αὐτὰ ταῦτα τὰ γεγονότα ὠθοῦν τὸν παρατηρητὴν νὰ συναγάγῃ ὡρισμένα συμπεράσματα καὶ νὰ ἐκφέρῃ ὡρισμένας ὑποθέσεις.

Ἔτσι, τὸ σταμάτημα τῆς τεχνητῆς κυκλοφορίας συνεπάγεται φαινόμενα χαρακτηριστικὰ τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ κεφαλὴ ἀνοίγει διάπλατα τὸ στόμα, ὡσὰν νὰ ἀσφυκτιᾷ, αἱ κόραι διαστέλλονται, οἱ ὀφθαλμοὶ χάνουν τὴν ὄψιν τῆς ζωῆς καὶ ἀποβαίνουν νεκροὶ καὶ ὑελώδεις.

Ἡ δύναμις τῆς ἀντιδράσεως εἰς τοὺς ἐρεθισμοὺς ἐκλείπει καὶ ἐπέρχεται ἡ πλήρης ἀκινησία. Πᾶς ὁ βλέπων αὐτὰ τὰ συμπτώματα οὐδὲ στιγμὴν θὰ ἀμφέβαλλεν ὅτι ὁ θάνατος ἐπέρχεται τότε.

Ἡ ὑπόθεσις δὲ ὅτι ἡ κεφαλὴ ἀποθνήσκει, ἀποδεικνύει ὅτι αὕτη ἔζη πρίν, διότι μόνον ἐκεῖνο ποὺ ζῇ ἠμπορεῖ νὰ ἀποθάνῃ.

Μία ἄλλη σειρὰ γεγονότων μᾶς ἀναγκάζει νὰ τροποποιήσωμεν τὴν ἄποψίν μας περὶ τοῦ θανάτου ὡς τελειωτικοῦ φαινομένου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς τῶν πειραμάτων μας, ὁ σκύλλος ἀπέθανε πρὶν ἡ κεφαλὴ ἀποκοπῇ ἐντελῶς τοῦ σώματος. Ἐξηκολουθήσαμεν τὴν ἐγχείρησιν ἐπὶ τοῦ πτώματος καὶ μετὰ ὀκτὼ λεπτὰ ἐγκατεστήσαμεν τὴν τεχνητὴν κυκλοφορίαν. Μετὰ τριάκοντα λεπτά, ὁ σκύλλος δὲν ἔδιδεν ἀκόμη κανὲν σημεῖον ζωῆς· ἀλλ' ὀλίγον βραδύτερον κινήσεις μόλις ἀντιληπταὶ ἐνεφανίσθησαν· ἔπειτα ἡ κεφαλὴ ἀνταπεκρίθη ζωηρῶς εἰς τοὺς ἐρεθισμοὺς καὶ ἔζησεν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

S. BRUKHONENKO

PIERRE GAXOTTE

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.—Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΒΟΛΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.—ΑΛΛ' ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ.—ΚΑΛΟΥΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ.—Ο ΛΑΦΑΓΕΤ ΖΗΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΙΑΚΩΒΙΝΩΝ.—ΤΟ ΑΠΟΤΥΧΟΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΟΥ.—Η ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΝ ΤΗΣ 10ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

50ὸν

Ἡ ἐναντίον τοῦ Βασιλέως ἐπίθεσις τῆς 20ῆς Ἰουνίου ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Γαλλίας. Ἑβδομήκοντα πέντε διαμερίσματα καὶ μέγας ἀριθμὸς ὠργανωμένων σωματείων ἀπηύθυναν διαμαρτυρίας. Εἰς τὸ Παρίσι μία ἔκκλησις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Συντάγματος ὑπεγράφη ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος ὑπὸ εἰκοσακισχιλίων ἐνεργῶν πολιτῶν. Καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Παρισινῆς Κομμούνας ἀκόμη, ἐν πειοψηφίᾳ ἐψήφισε μομφὴν κατὰ τοῦ Μανουέλ, τοῦ Πετιὸν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας, διότι ἐξ ἐσκεμμένης ἀκηδίας ἐπέτρεψαν τὴν εἰσβολὴν τοῦ ὄχλου εἰς τὸν Κεραμεικόν. Δεκαπέντε ἡμέρας ἀργότερα μετ' αὐστηρὰς ἀνακρίσεις ὁ Πετιὸν καὶ ὁ Μανουὲλ ἐπαύθησαν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας καὶ ὁ Σαντὲρ μετὰ τῶν συνενόχων του παρεπέμφθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην. Τὴν 28ην Ἰουνίου ὁ Λαφαγὲτ μετέβη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ ἠξίωσεν ἐν ὀνόματι τοῦ στρατοῦ «δραστικὰ» μέτρα κατὰ τῆς Ἰακωβινικῆς «αἱρέσεως». Τὸ διάβημά του ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως διὰ ψήφων 339 κατὰ 234. «Ἐπείσθην μὲ τὰ ἴδια μου μάτια, λέγει ὁ καγκελάριος Πασκιέ, εἰς τὰς «Ἀναμνήσεις» του, ὅτι ὁ Λουδοβῖκος XVI ὅταν ὑπέκυψε τελειωτικῶς εἶχε πολὺ περισσοτέρους ὀπαδοὺς παρὰ πρὸ ἑνὸς ἔτους κατὰ τὴν φυγήν του εἰς τὸ Βαρέν.

Ἀλλ' εἰς τὴν πολιτικὴν ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶνε τίποτε, ἡ δρᾶσις εἶνε τὸ πᾶν. Οἱ ἄνθρωποι τῆς τάξεως ἦσαν διῃρημένοι καὶ ἐλαστικοί, ἔτσι δὲ αἱ συμπάθειαί των δὲν ἔφερον ἀποτέλεσμα. Συνεζήτουν, ἐδυσφόρουν, ἀλλὰ δὲν ἔκαμνον τίποτε. «Ἡ ἀντίστασίς των ἐξατμίζεται εἰς λόγους καὶ γραψίματα». Εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκετο ἡ Γαλλία τότε, δὲν ὑπῆρχε παρὰ ἓν μόνον μέσον ἀναστολῆς τῆς Ἐπαναστάσεως: νὰ πάρουν οἱ ἄνθρωποι τῆς τάξεως τὰ τουφέκια των καὶ νὰ κατέβουν εἰς τοὺς δρόμους. Ἀλλὰ τὰ πεντήκοντα ἔτη τοῦ σκεπτικισμοῦ καὶ τῆς δακρυβρέκτου φιλοσοφίας ποὺ εἶχον περάσει καθίστων ἀδύνατον τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀμύνης. Ὁ Μαλουὲ καὶ ὁ Μονμορὲν ἐπρότειναν εἰς τὸν Βασιλέα νὰ προσκαλέσῃ εἰς Παρισίους μερικὰς χιλιάδας εὐγενῶν καὶ πρώτων στρατιωτικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ Στέμμα ἦτο ἀσφαλής. Ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἠδύναντο νὰ εὕρουν ἓξ χιλιάδας ἀφωσιωμένων ποῦ δὲν ἐζήτουν τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνα ἀρχηγὸν καὶ ἕνα τόπον συγκεντρώσεως· ὁ Λουδοβῖκος XVI ἀφῆκε νὰ περάσουν δύο μῆνες χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἡ συγκέντρωσις δὲν ἔγινεν. Ἓν σχέδιον ἀποδράσεως προταθὲν ὑπὸ τῆς κυρίας Ντὲ Στάελ δὲν ἔσχε μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν. Ἀλλ' ἔγιναν καὶ ἄλλα χειρότερα.

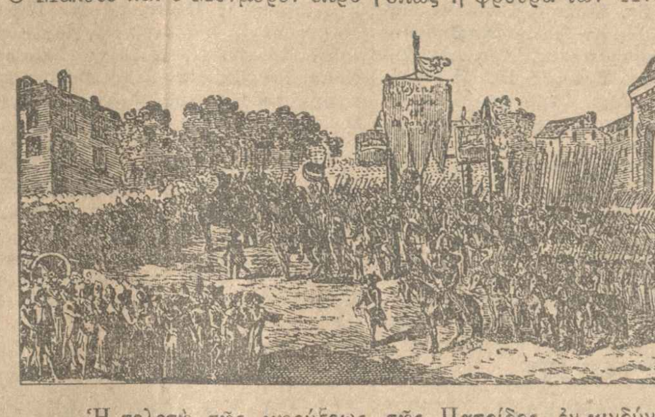

Ἡ τελετὴ τῆς κηρύξεως τῆς Πατρίδος ἐν κινδύνῳ

Τὴν ἐπομένην τῆς παρουσιάσεώς του εἰς τὴν Συνέλευσιν ὁ Λαφαγὲτ ἐπρόκειτο νὰ συνοδεύσῃ τὸν Βασιλέα εἰς μίαν ἐπιθεώρησιν τῆς Ἐθνοφυλακῆς. Εἶχεν ἐκλεγῆ μία συνταγματικὴ λεγεὼν ἐθνοφυλάκων καὶ ἐσκέπτοντο ὅτι οἱ ἄνδρες ἠλεκτριζόμενοι ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ πρώην στρατηγοῦ των θὰ ἐστρέφοντο κατὰ τῶν Ἰακωβίνων, τῶν ὁποίων θὰ ἔκλειον τὴν λέσχην. Ἐκ μίσους πρὸς τὸν Λαφαγέτ, ἡ Βασίλισσα εἰδοποίησε τὴν Κομμοῦναν καὶ ἡ ἐπιθεώρησις ἀνεβλήθη. Ὁ Λαφαγέτ, τὸν ὁποῖον εἶχε διδάξει ἡ ὑπόθεσις τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως, δὲν ἀπηλπίσθη καὶ συνεκάλεσε τοὺς ὀπαδούς του. Τριακόσιοι μόνον ἂν ἤρχοντο, θὰ ἐπεχείρει τὸ πραξικόπημα. Ἀλλὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν παρουσιάσθησαν μόνον τριάκοντα. Δὲν ἔμενε πλέον ἄλλο εἰς τὸν δυστυχῆ Λαφαγὲτ παρὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ μέτωπον, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἔπραξεν.

Ὁ Λουδοβῖκος XVI δὲν συνεμερίζετο καθόλου τὴν ἀποστροφὴν τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας πρὸς τὸν Λαφαγὲτ καὶ τοὺς Φυλλίτας, ἀλλ' ἠπατᾶτο ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἰακωβίνους, τοὺς ὁποίους περιεφρόνει τόσον, ὥστε δὲν ἀντελαμβάνετο τὴν δύναμίν των. Πεπεισμένος ὅτι τὰ Συμμαχικὰ (αὐστρο-πρωσσικὰ) στρατεύματα δὲν θὰ ἤργουν νὰ εἰσέλθουν εἰς Παρισίους, περιώριζε τὴν πολιτικήν του εἰς τὸ πῶς νὰ κερδίσῃ πέντε-ἓξ ἑβδομάδων καιρὸν ἀναβάλων διὰ μικροϋποχωρήσεων τὴν ἔκρηξιν τῆς ἑτοίμης νὰ ἐκραγῇ καταιγίδος. Ὁ ἄλλοτε ὑπουργὸς τοῦ Λουδοβίκου XVI Μπερτρὰν Ντὲ Μολλεβίλ, ἀνὴρ γενναῖος καὶ ἀποφασιστικός, ἀλλ' ἐπιρρεπὴς εἰς τὰς μηχανορραφίας, ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ λαϊκοὶ ἡγέται ἦτο εὔκολον ν' ἀγορασθοῦν καὶ ἔτσι θὰ παρέλυον τὰς ἐνεργείας ἀλλήλων. Διενεμήθησαν πράγματι μεγάλα ποσὰ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Μπερτράν. Ὁ Νταντόν, ὁ Φάμπρ Ντ' Ἐγκλαντίν, ὁ Σαντὲρ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔλαβον τὴν μερίδα των κατὰ τὴν διανομὴν αὐτήν, ἀλλὰ δὲν μετέβαλον τακτικήν. Δὲν ἠδύναντο ν' ἀντιφάσκουν πρὸς ἑαυτοὺς χωρὶς ἐν ταὐτῷ νὰ χάσουν καὶ τὸ γόητρόν των παρὰ τῷ λαῷ, ἔτσι δὲ ἐπληρώνοντο ἀκριβώτατα διὰ τὰς μικροπροδοσίας ποῦ ἦτο δυνατὸν νὰ διαπράττουν τηροῦντες τὰ προσχήματα.

Καμμία ἀνταρσία δὲν προπαρεσκευάσθη ὀλιγώτερον μυστικὰ ἀπὸ τὴν ἀνταρσίαν τῆς 10ης Αὐγούστου. Ὅλα ἐγίνοντο φανερὰ καὶ ὅλα ἦσαν γνωστὰ ἐκ τῶν προτέρων. Τὴν 1ην Ἰουλίου ἡ Συνέλευσις ἐψήφισεν ὅτι δέον ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν σωμάτων νὰ λαμβάνωνται δημοσίᾳ, δηλαδὴ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν λεσχῶν καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν δημάρχων. Τὴν 6ην Ἰουλίου διέλυσε τὰ ἐπιτελεῖα τῶν ἐπαρχιακῶν ἐθνοφυλακῶν καὶ ταὐτοχρόνως προετοίμαζε τὴν κατάργησιν τῶν ἐν Παρισίοις λόχων τῶν ἐπιλέκτων. Τὴν 15ην ἀποπέμπει ἐκ Παρισίων τὰ στρατεύματα τῆς γραμμῆς καὶ τὴν 16ην τὰ ἀντικαθιστᾷ διὰ χωροφυλακῆς ἀπαρτιζομένης ἀπὸ στρατιώτας καὶ ἄνδρας τῆς γαλλικῆς φρουρᾶς, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Βαστίλλης συνειργάζετο μὲ τοὺς ταραχοποιούς. Τέλος τὴν 6ην Αὐγούστου διατάσσει ἡ Συνέλευσις ὅπως ἡ φρουρὰ τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Κεραμεικοῦ συγκροτεῖται ἀπὸ ἄνδρας λαμβανομένους ἀπὸ ἑξήκοντα διάφορα τάγματα, ἀπὸ στρατιώτας δηλαδὴ ἀγνοοῦντας τοὺς ἀξιωματικούς των, χωρὶς πειθαρχίαν καὶ χωρὶς συνάρτησιν. Ὅλα τὰ στηρίγματα τῆς τάξεως ὑπενομεύθησαν. Ἡ ἄμυνα ἀπεσυνετέθη σοφώτατα, ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ ἐπίθεσις παρεσκευάζετο καὶ ὠργανοῦτο μεθοδικώτατα.

Ἐν πρώτοις, ἐπειδὴ τὴν 20ὴν Ἰουνίου οἱ «πατριῶται» τῆς πρωτευούσης ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς ἀριθμητικῶς, ἐζητήθησαν ἐπικουρίαι ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας. Οἱ ἐθελονταὶ οἱ καταταγέντες διὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἔπρεπε νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὰ μετόπισθεν, εἰς τὸ Σουασσόν. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα νὰ παραστοῦν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 14ης Ἰουλίου, οἱ Ἰακωβῖνοι προσείλκυσαν μέρος αὐτῶν εἰς Παρισίους καὶ παρελθούσης τῆς 14ης Ἰουλίου ἐκράτησαν ἐν Παρισίοις τοὺς πλέον ἐξημμένους, ἐξηκολούθησαν δὲ νὰ καλοῦν καὶ ἄλλους, ἐπιμελῶς ἀλιευομένους ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν λεσχῶν. Ἡ πλουσιωτέρα συγκομιδὴ ἦλθεν ἀπὸ τοὺς λιμένας —τὴν Μασσαλίαν καὶ τὴν Βρέστην— ὅπου ἡ παρουσία πολυαρίθμου κινητοῦ πληθυσμοῦ διηυκόλυνε τὰ μέγιστα τὴν στρατολογίαν. Ἐστρατολογήθησαν ἐν ὅλῳ 5.000 τοὐλάχιστον.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Συνέλευσις ἐκήρυξε τὴν Πατρίδα ἐν κινδύνῳ καὶ τὴν διακήρυξιν ταύτην τὴν συνώδευσε μὲ τελετὴν θεατρικῆς σκηνοθεσίας ποῦ μετέστρεψε τὰ πνεύματα. Αὐθημερὸν ἐψήφισε τὴν διατήρησιν τῶν 48 τμημάτων μεταβληθέντων εἰς ἰσαρίθμους ἐπισήμους δημοσίας συνελεύσεις, ἐξαίρετον ἔδαφος διὰ τοὺς δημεγέρτας. Τὴν 13ην εἰς ἐνθάρρυνσιν τῶν ταραχοποιῶν ἀπεκατέστησε τὸν Πετιὸν εἰς τὴν θέσιν του ὡς δημάρχου.

ΑΥΡΙΟΝ: Δύο ἀποτυχοῦσαι ἀπόπειραι τῶν ἐπαναστατῶν.— Τὸ μανιφέστον τοῦ Πρώσσου Ἀρχιστρατήγου Δουκὸς Ντὲ Μπρουνσβὶκ. — Ἡ ἐπίθεσις καὶ ἡ ἅλωσις τοῦ Κεραμεικοῦ.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ
Ἀπ' ὅλες τις σοκολάτες μοῦ ἀρέσει ἡ σοκολάτα „ΙΡΙΣ„

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ
Ἀνώδυνος θεραπεία ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Πατρόκλου ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ τῶν Παρισίων. 3 Φιλελλήνων 10—1, 5—7 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

Αἱ περιπέτειαι ἑνὸς μεγάλου γόητος

Οἱ ὡραιότεροι ἔρωτές μου

8ον.—Ἕνα κουαρτέττο στὸ σκοτάδι

Πῶς ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος ὁ Καζανόβας τὰ ἐρωτικὰ κατορθώματά του

Ἡ Νανέττα καὶ ἡ ἀδελφή της Μαρτὸν ἦσαν ὀρφαναὶ καὶ κόραι μιᾶς ἀδελφῆς τῆς Ὅριο. Ἡ καλὴ αὐτὴ γυναῖκα δὲν εἶχεν ἄλλην περιουσίαν ἀπὸ τὸ σπίτι ποῦ ἐκάθηντο καὶ τοῦ ὁποίου ἐνοικίαζε τὸ πρῶτον πάτωμα καὶ ἀπὸ μίαν σύνταξιν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν της, γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῶν Δέκα. Εἶχε κοντά της τὰς δύο ἀνεψιάς της, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μεγαλυτέρα, ἡ Νανέττα, ἦτο δεκαεπτὰ καὶ ἡ μικροτέρα, ἡ Μαρτόν, δεκαπέντε ἐτῶν. Ἀντὶ ὑπηρέτου εἶχε μίαν γρηάν, ἡ ὁποία ἤρχετο κάθε πρωΐ διὰ νὰ φέρῃ νερό, νὰ συγυρίσῃ τὸ σπίτι καὶ νὰ φύγῃ. Ὁ εἰσαγγελεὺς Ρόζα ἦτο ὁ μόνος φίλος της. Ἦτο καὶ αὐτὸς ἑξήντα ἐτῶν, καθὼς ἐκείνη, καὶ ἀνέμενε νὰ μείνῃ χῆρος διὰ νὰ τὴν νυμφευθῇ.

Αἱ δύο ἀδελφαὶ ἐκοιμῶντο μαζὶ εἰς τὸ τρίτον πάτωμα, εἰς ἓν πλατὺ κρεβάτι, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς ἐδέχετο καὶ τὴν Ἀγγέλαν.

Μόλις ἔλαβα τὴν ἔγκρισιν, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἡ κυρία Ὅριο, ἔσπευσα νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν διδασκάλισσαν τοῦ κεντήματος διὰ νὰ ἐγχειρίσω εἰς τὴν Νανέτταν ἕνα γραμματάκι καὶ νὰ τὴν πληροφορήσω περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐνεργειῶν μου. Εἰς τὸ γραμματάκι, ἐκτὸς ἄλλων, παρεκάλουν τὴν Νανέτταν ὅπως μετὰ δύο ἡμέρας ποῦ θὰ ἐπεσκεπτόμην τὴν θείαν της, ἐφρόντιζε νὰ προλειάνῃ τὸ ἔδαφος διὰ μίαν συνάντησίν μου μετὰ τῆς ὡραίας μου.

Τὴν μεθεπομένην ἡ Νανέττα, μόλις εἰσῆλθον εἰς τὸ σπίτι τῆς θείας της, μοῦ ἐνεχείρισεν ἕνα μπιλλιετάκι, μὲ τὴν παράκλησιν νὰ εὕρω τρόπον καὶ νὰ τὸ διαβάσω πρὶν ἐγκαταλείψω τὸ σπίτι. Εἰς τὴν αἴθουσαν μὲ ἀνέμενεν ἡ κυρία Ὅριο, ἡ Ἀγγέλα, ὁ γέρω-εἰσαγγελεὺς καὶ ἡ Μαρτόν. Ἐπειγόμενος νὰ διαβάσω τὸ μπιλλιετάκι τῆς Νανέττας, ἠρνήθην νὰ καθήσω καὶ ὅταν ἐνεχείρισα εἰς τὴν κυρίαν Ὅριο τὸ ἔγγραφον τοῦ κ. Ντὲ Μαλιπιέρο, τῆς ἐζήτησα, εἰς ἀντάλλαγμα, νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀσπασθῶ τὸ χέρι της, προσθέσας ὅτι ἐλυπούμην διότι ἔπρεπε νὰ ἐξέλθω ἀμέσως.

—Ἀγαπητέ μου ἀββᾶ, μοῦ εἶπεν ἡ κυρία Ὅριο, θὰ μὲ φιλήσετε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἀντείπῃ, ἀφοῦ εἶμαι τριάντα χρόνια μεγαλυτέρα σας.

Θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ σαράντα πέντε χωρὶς νὰ πέσῃ ἔξω.

Τῆς ἔδωσα δύο φιλιά, τότε μὲ παρεκάλεσε νὰ φιλήσω καὶ τὶς ἀνεψιές της, ἡ ὁποῖες ἐν τούτοις ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Κατόπιν μὲ παρεκάλεσε νὰ καθήσω.

—Εἶνε ἀδύνατον, κυρία!

—Ἀλλὰ διατί, ἀφοῦ σᾶς παρακαλῶ.

—Εὐχαριστῶ, ἀλλά...

—Καταλαβαίνω. Νανέττα, δεῖξε τὸ μέρος εἰς τὸν κύριον ἀββᾶν.

—Ἀπαλλάξατέ με, θεία μου, αὐτοῦ τοῦ κόπου.

—Τότε πήγαινε σύ, Μαρτόν.

—Πρέπει νὰ σᾶς ἀκούσῃ ἡ πιὸ μεγάλη.

—Ἀλλοίμονον! εἶπα. Αἱ δεσποινίδες ἔχουν δίκαιον, κυρία. Πηγαίνω.

—Ὄχι, κύριε ἀββᾶ. Ἡ ἀνεψιές μου εἶνε ἀνόητες. Ὁ κύριος Ρόζα θὰ ἔχῃ τὴν καλωσύνην...

Ὁ ἀγαθὸς εἰσαγγελεὺς ἀνέλαβε νὰ μὲ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ τρίτον πάτωμα καὶ νὰ μὲ ἀφήσῃ μόνον. Ἔτσι εὗρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαβάσω τὸ μπιλλιετάκι τῆς Νανέττας, τὸ ὁποῖον ἔλεγε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ θεία μου θὰ σᾶς παρακαλέσῃ νὰ δειπνήσετε μαζί μας, ἀλλὰ σεῖς δὲν θὰ δεχθῆτε. Μόλις καθήσωμεν εἰς τὸ τραπέζι θὰ σηκωθῆτε νὰ φύγετε, ἡ δὲ Μαρτὸν θὰ σᾶς συνοδεύσῃ μὲ τὸ φῶς μέχρι τῆς θύρας τοῦ δρόμου. Σεῖς ὅμως δὲν θὰ βγῆτε, ἀλλὰ μόλις κλείσῃ πάλιν ἡ θύρα καὶ ὅλος ὁ κόσμος ὑποθέσῃ ὅτι ἐφύγατε, θὰ ἀνέβετε ἀθορύβως εἰς τὸ τρίτον πάτωμα, ὅπου θὰ μᾶς περιμένετε. Ἐμεῖς θὰ ἀνέβωμεν εὐθὺς ὡς ἀναχωρήσῃ ὁ κ. Ρόζα καὶ πέσῃ ἡ θεία νὰ κοιμηθῇ. Εἰς τὴν Ἀγγέλαν ἀπόκειται νὰ σᾶς χαρίσῃ ἕνα ὁλονύκτιον τὲτ-ἀ-τέτ, τὸ ὁποῖον σᾶς εὔχομαι νὰ εἶνε εὐτυχές.»

Ἡ χαρά μου ἦτο ἀπερίγραπτος. Εὑρισκόμην ἀκριβῶς εἰς τὸ πάτωμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ καταφύγω καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ εἶχα νὰ συναντήσω τὴν παραμικροτέραν δυσκολίαν. Κατῆλθον εἰς τῆς κυρίας Ὅριο, λάμπων ἀπὸ εὐδαιμονίαν.

Ἡ κυρία Ὅριο ἔσπευσε νὰ σφίξῃ πάλιν τὸ χέρι μου καὶ νὰ μὲ βεβαιώσῃ ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ εἶχον ὅλα τὰ δικαιώματα ἑνὸς καλοῦ φίλου τοῦ σπιτιοῦ της. Ἐκαθήμεθα συνομιλοῦντες καὶ ἀστειζόμενοι ἐπὶ τέσσαρας σχεδὸν ὥρας.

Ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ δείπνου ἐσηκώθην νὰ φύγω. Ἡ κυρία Ὅριο ἐπέμενε νὰ μείνω, ἀλλ' ἐδικαιολογήθην τόσον καλά, ποῦ εἰς τὸ τέλος ὑπεχώρησεν. Ἡ Μαρτὸν ἀνέλαβε νὰ μὲ συνοδεύσῃ μέχρι τῆς ἐξώθυρας καὶ ὅλα ἔγιναν καθὼς ἔγραφεν ἡ Νανέττα. Ὅταν ἔκλεισεν ἡ ἐξώθυρα, ἀνέβηκα σὰν κλέπτης τὶς σκάλες καὶ ὅταν ἔφθασα εἰς τὸ τρίτον πάτωμα ἐπέρασα εἰς τὴν κρεβατοκάμαρα τῆς Νανέττας καὶ τῆς Μαρτὸν καὶ ἐστρογγυλοκάθησα εἰς τὸν καναπέν.

Ἔμεινα ἐκεῖ δύο ὥρας, βυθιζόμενος εἰς τὰς ὡραιοτέρας τῶν ὀνειροπολήσεων. Τέλος ἤκουσα τὸ ἄνοιγμα καὶ τὸ κλείσιμο τῆς ἐξωθύρας, μετ' ὀλίγας δὲ στιγμὰς εἶδον εἰσερχομένας εἰς τὸ δωμάτιον τὰς δύο ἀδελφὰς καὶ τὴν Ἀγγέλαν μου. Τὴν ἔσυρα κοντά μου καὶ μὴ βλέπων παρὰ αὐτὴν καὶ μόνην, συνωμιλήσαμεν ἐπὶ δύο ὥρας, ὡσὰν νὰ μὴ ὑπῆρχε κανεὶς ἄλλος κοντά μας.

Ὅταν ἐκτύπησαν μεσάνυκτα, ἡ Νανέττα ἐξέφρασε τὴν λύπην της, ἐπειδὴ δὲν εἶχα δειπνήσει μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Ἔσπευσα νὰ τῆς εἴπω, ὅτι ὅταν εἶνε κανεὶς ἐρωτευμένος, δὲν αἰσθάνεται μίαν ἀνάγκην τόσον ταπεινὴν ὅσον τὸ φαγητόν.

—Ναί, ἀλλὰ θὰ μείνετε ἐδῶ μέχρι τῆς αὐγῆς, ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ, διότι τὸ κλειδὶ τῆς ἐξώπορτας τὸ ἔχει ἡ θεία κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι της καὶ αὐτὴ θ' ἀνοίξῃ πρώτη, ὅταν θὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πρώτην λειτουργίαν.

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν λόγων αὐτῶν τῆς Νανέττας προσεποιήθην τὸν θυμωμένον, κατὰ βάθος ὅμως ᾐσθάνθην μίαν ἀνέκφραστον χαράν, ἐπειδὴ θὰ ἔμενα πέντε ἀκόμη ὥρας πλησίον τῆς Ἀγγέλας μου.

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἡ Νανέττα ἤρχισε νὰ γελᾷ. Ἡ Ἀγγέλα ἐζήτησε νὰ μάθῃ τὸν λόγον, ὅταν δὲ ἡ Νανέττα τῆς ἐψιθύρισε δύο λόγια εἰς τὸ αὐτί, ἔσπευσε καὶ αὐτὴ νὰ τὴν μιμηθῇ. Κινουμένη ἀπὸ τὴν ἰδίαν περιέργειαν ἡ Μαρτόν, ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τῆς ἀδελφῆς της, ὅταν δὲ ἤκουσε τὰς ἐξηγήσεις, ἤρχισε καὶ αὐτὴ νὰ γελᾷ μὲ ὅλην της τὴν καρδιά.

—Ξεύρετε κάτι, κύριε ἀββᾶ, μοῦ λέγει αἴφνης ἡ Νανέττα μὲ ὕφος λυπημένον. Σὲ λίγο θὰ τελειώσῃ τὸ κερὶ καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν ἄλλο, θὰ μείνωμεν στὸ σκοτάδι.

Καὶ πάλιν εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φανῶ θυμωμένος, ἐνῷ ἡ καρδιά μου ἐσκίρτα ἀπὸ χαράν. Πάντως, ἐπειδὴ δὲν ἤθελα νὰ προδοθῶ, τὰς παρεκάλεσα νὰ πέσουν νὰ κοιμηθοῦν, βέβαιοι ὅτι θὰ τὰς ἐσεβόμην. Ἡ πρότασίς μου αὐτὴ τὰς ἔκαμε νὰ βάλουν πάλιν τὰ γέλια.

—Ἀλλὰ τί θὰ κάμωμε στὰ σκοτεινά;

—Θὰ κουβεντιάσωμε.

Εἴμεθα τέσσαρες καὶ συνομιλοῦμεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας. Ὁ ἥρως τῆς ἱλαροτραγῳδίας αὐτῆς ἤμην ἐγώ. Ὁ ἔρως, ὁ ὁποῖος μὲ ἐνέπνεεν, εἶνε, ὡς γνωστόν, ὁ καλύτερος ποιητὴς καὶ θὰ ἠμποροῦσα νὰ ὁμιλῶ μέχρι τῆς αὐγῆς. Ἔλεγα τὰ θερμότερα λόγια, ποῦ ἠμποροῦσε νὰ εὕρῃ ἡ φαντασία μου, ἡ δὲ Ἀγγέλα μὲ ἤκουε χωρὶς νὰ ὁμιλῇ. Ὢ ἦτο τόσον ὀλιγόλογος, ὁσάκις δὲ ἀπεφάσιζε νὰ ὁμιλήσῃ, τὸ ἔκαμνε διὰ νὰ εἰπῇ καμμίαν πεζὴν παροιμίαν, ἡ ὁποία μὲ ἀπεκαρδίωνεν! Εἰς μάτην προσεπάθουν νὰ τὴν συγκινήσω. Ἦτο ἀκλόνητος. Πρὸ τοῦ γάμου, θὰ ἦτο ἀδύνατον, ἔστω καὶ νὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ τὴν φιλήσω!

Ὅταν ἔσβυσε τὸ φῶς καὶ ἐμείναμεν εἰς τὰ σκοτεινά, ἥπλωσα, ὡς ἦτο ἑπόμενον, τὰ χέρια μου διὰ νὰ ψαύσω τὸ ἀντικείμενον τῶν κρυφίων μου πόθων. Ἀλλ' ἡ Ἀγγέλα εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἐγκαίρως, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῶ. Τῆς εἶπα τὰ τρυφερώτερα λόγια, τὴν παρεκάλεσα, τὴν ἱκέτευσα, ἀλλ' εἰς μάτην. Εἰς τὸ τέλος ἤρχισα νὰ ἀγανακτῶ, διότι ἤρχισα νὰ ἀποκτῶ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μὲ περιέπαιζαν.

—Τὸ κουβεντολόγι αὐτὸ παρατείνεται καὶ εὑρίσκω ὅτι δὲν εἶνε διόλου φυσικόν. Ἐλᾶτε νὰ καθήσετε κοντά μου. Ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ σᾶς βλέπουν τὰ μάτια μου, ἀφήσετε νὰ σᾶς αἰσθάνωνται τὰ χέρια μου, διὰ νὰ μὴ ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁμιλῶ εἰς τὸν ἀέρα.

—Ἡσυχάσατε λοιπόν. Σᾶς ἀκούω καὶ δὲν χάνω οὔτε μίαν λέξιν σας. Πρέπει τέλος νὰ καταλάβετε ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ καθήσω κοντά σας μέσα σ' αὐτὸ τὸ σκοτάδι.

—Θέλετε λοιπὸν νὰ μείνετε ἔτσι ὡς τὸ πρωΐ;

—Πέσετε στὸ κρεβάτι νὰ κοιμηθῆτε.

—Θαυμάζω τὸ θάρρος σας. Τὸ εὑρίσκετε φρόνιμον νὰ πλαγιάσω ἐδῶ εἰς τὴν κατάστασιν ποῦ εὑρίσκομαι; Τότε ἂς παίξωμε καλύτερα τὴν τυφλόμυιγα.

Ἡ πρότασίς μου ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἐσηκώθην μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συλλάβω τέλος τὴν σκληρὰν Ἀγγέλαν διὰ νὰ τὴν τιμωρήσω διὰ τὴν ἀναλγησίαν της. Ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁσάκις συνελάμβανα κάποιαν, αὐτὴ ἦτο διαρκῶς ἡ Νανέττα ἢ ἡ Μαρτόν. Αὗται τοὐλάχιστον ἔσπευδον νὰ εἴπουν τὸ ὄνομά των καὶ ὁ ἀνόητος ἐγὼ δὸν Κιχῶτος τὰς ἄφινα ἀμέσως. Ὁ ἔρως μου καὶ αἱ προλήψεις, τὰς ὁποίας εἶχον ἀκόμη κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, μὲ ἠμπόδιζαν νὰ ἐννοήσω πόσον γελοῖος ἦτο ὁ σεβασμός μου αὐτός. Δὲν εἶχα διαβάσει ἀκόμη τὰ ἀνέκδοτα τοῦ Λουδοβίκου ΙΓ', εἶχα ὅμως διαβάσει τὸν Βοκκάκιον. Ἐξηκολούθουν νὰ ψάχνω, ἐνῷ συγχρόνως τὴν κατηγοροῦσα ποὺ μὲ ἀπέφευγεν. Ἀλλ' ἐκείνη ἐδικαιολογεῖτο λέγουσα ὅτι ἦτο ἐξ ἴσου δύσκολον δι' αὐτὴν νὰ μὲ «πετύχῃ» μέσα εἰς τὸ ἀδιαπέραστον ἐκεῖνο σκότος.

Εἰς τὸ τέλος ἔχασα τὴν ὑπομονήν μου. Δὲν μοῦ ἔμενε πλέον παρὰ μία ὥρα, τὴν ὁποίαν κατηνάλωσα εἰς ἀσκόπους παρακλήσεις πρὸς τὴν Ἀγγέλαν. Ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν πείσω. Μετὰ τὴν λογικὴν μετεχειρίσθην τὴν ἱκεσίαν καὶ μετ' αὐτὴν τὰ δάκρυα. Βλέπων ὅμως ὅτι ὅλα ἦσαν μάταια, ἔγινα ἔξω φρενῶν καὶ ἤρχισα νὰ τὴν ὑβρίζω καὶ νὰ τὴν καταρῶμαι. Τὴν ἐβεβαίουν ὅτι ὅλος ὁ ἔρως μου εἶχε μεταβληθῇ εἰς μῖσος καὶ ὅτι ἔπρεπε τοῦ λοιποῦ νὰ μὲ ἀποφεύγῃ, διότι εἶχον ἀποφασίσει νὰ τὴν σκοτώσω.

Ὅταν ἐφάνησαν αἱ πρῶται λάμψεις τῆς αὐγῆς καὶ ἤκουσα τὴν ἐξώθυραν νὰ ἀνοίγῃ, ἑτοιμάσθην νὰ φύγω. Ἡ ὀργή μου ἦτον ἀσυγκράτητος καὶ ἤμην ἀποφασισμένος νὰ μὴ συναντηθῶ πλέον μετὰ τῆς Ἀγγέλας. Πρὶν ὅμως ἐξέλθω, ἔρριψα ἕνα βλέμμα εἰς τὰ τρία κορίτσια καὶ τὰ εἶδα πλημμυρισμένα εἰς τὰ δάκρυα. Ἡ ὀργή μου μετεβλήθη ἀμέσως εἰς ἐντροπὴν καὶ ἀπελπισίαν. Ναί, ὑπῆρξα πάντοτε πολὺ ἀσθενής, διὰ νὰ συγκινοῦμαι ἀπὸ τὰ δάκρυα τῶν γυναικῶν! Ὥστε λοιπὸν ὑπῆρξα τόσον σκαιὸς καὶ βάναυσος, ὥστε νὰ κάμω νὰ κλαύσουν τὰ τρία ἐκεῖνα θεσπέσια πλάσματα; Ἀσφαλῶς, ἔπρεπε νὰ ζητήσω συγγνώμην. Καὶ ἐνῷ προσεπάθουν νὰ δικαιολογήσω τὸν ἀπότομον τρόπον μου, καὶ τὰ ἰδικά μου μάτια ἐπλημμύρισαν δάκρυα. Ἠμπορῶ νὰ εἴπω ὅτι ᾐσθάνθην μίαν παράδοξον ἡδονὴν ἐν ὅσῳ ἔκλαια. Ἀλλ' ἡ Νανέττα μοῦ ὑπέμνησεν αἴφνης ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγω, διότι ἡ θεία της δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἐπιστρέψῃ. Ἐστέγνωσα τὰ μάτια μου καὶ χωρὶς νὰ τὶς κυττάξω, οὔτε νὰ τὶς ἀπευθύνω μίαν λέξιν, ἔφυγα δρομαῖος διὰ νὰ πέσω εἰς τὸ κρεβάτι μου, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσω νὰ κλείσω μάτι!

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Νανέττα καὶ ἡ Μαρτὸν ἀναπληρώνουν τὴν Ἀγγέλαν.

G. B. Borsalino fu Lazzaro & C.
CASA MODERNA

ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ἡ Δανάη Σπινέλλι

ΟΜ. ΕΥΕΛΠΙΔΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἰς τὴν εἰδικὴν αἴθουσαν τῶν ἐπιδείξεων τῶν ἐνδυμασιῶν, ὅπου τὰς ὡδήγησε ὁ Πουαρὲ, παρήλασαν πρὸ αὐτῶν εἴκοσι μαννεκὲν τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἕκαστον μὲ ἄλλην τουαλέτταν, ἡ ὁποία ἐκτὸς τῆς θαυμασίας κοπῆς ποῦ εἶχε προσηρμόζετο ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὸ εἶδος τῆς ὡραιότητος τοῦ μαννεκέν· τοῦτο δὲ διὰ νὰ προσκτᾷ ἡ τουαλέττα μεγαλυτέραν ἀξίαν.

Εἶχον κάμει τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνδυμασιῶν ποῦ θὰ ἠγόραζον καὶ ὁ Πουαρὲ διέταξε τὴν πρώτην ὑπάλληλόν του ὅπως ἐπιμεληθῇ τῆς δοκιμῆς αὐτῶν· ἀποχωρῶν δὲ ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν ἐπιδείξεων εἶπεν εἰς αὐτὴν νὰ τὸν καλέσῃ εὐθὺς ὡς αἱ πελάτιδες θὰ ἐφόρουν τὰς τουαλέττας τὰς ὁποίας ἐξέλεξαν διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν ἀναγκαιουσῶν διορθώσεων τῆς προαρμογῆς.

Εὐθὺς ἡ Δανάη καὶ ἡ Τζένη ὡδηγήθησαν εἰς τὸ «δοκιμαστήριον» καὶ ἐκεῖ περιεβλήθησαν τὰς ἐνδυμασίας τῆς ἐκλογῆς των, κατόπιν δὲ ἡ ὑπάλληλος ἐτηλεφώνησε εἰς τὸν Πουαρὲ νὰ προσέλθῃ.

— Κλείσατε τὰ παραπετάσματα καὶ ἀνάψατε ὅλα τὰ φῶτα, εἶπε εἰς τὴν ὑπάλληλον ὁ Πουαρὲ ἅμα εἰσῆλθε εἰς τὸ «δοκιμαστήριον».

—Προσαρμόζεται θαυμασίως ἐπὶ τοῦ σώματός σας ἡ κομψὴ αὐτὴ τουαλέττα, κυρία, εἶπε εἰς τὴν Τζένην, θέλει μόνον ὀλίγον κόντεμα ἡ φοῦστα.

—Μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ ρὸζ-πὰλ χρωματισμὸς τῆς ἐνδυμασίας μὲ κάμνει χλωμήν.

—Δὲν εἶνε ὁ χρωματισμὸς τῆς ἐνδυμασίας ποῦ σᾶς κάμνει χλωμήν, κυρία, ἀλλὰ ὁ μεγάλος φωτισμὸς τοῦ δωματίου. Ἂν θέλετε νὰ μὴ φαίνεσθε χλωμὴ πρέπει νὰ βάλετε ὀλίγο κοκκινάδι εἰς τὸ μάγουλό σας, εἰς τὸ ἄκρον τῶν αὐτιῶν σας καὶ εἰς τὰ χείλη νὰ πουδραρίσετε δὲ τὸ ντεκολτὲ μὲ ρὸζ πούδραν καὶ νὰ κραγιονάρετε ἐλαφρῶς τὸ ματόφρυδό σας.

—Δηλαδὴ μοῦ ὑποδεικνύετε νὰ φκιασιδωθῶ;

—Σᾶς ὑπέδειξα ἁπλῶς κυρία ὅτι πρέπει νὰ διορθώσετε τὰ χρώματα τοῦ προσώπου σας ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ἀδικῇ τὴν ὡραιότητά σας ὁ μεγάλος φωτισμός. Αὐτὸ ἄλλως τε τὸ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ μόδα Τὴν μόδαν δὲ τοῦ διορθώματος τῶν χρωμάτων τοῦ προσώπου ἀκολουθοῦν καὶ ὅλοι οἱ καλαίσθητοι κύριοι. Ἐὰν προσέξετε, μάλιστα, θὰ δῆτε ὅτι καὶ ἐγὼ ἔχω διωρθωμένα τὰ χρώματα τοῦ προσώπου μου.

—Τὸ πρόσεξα πρὶν νὰ μοῦ τὸ πῆτε καὶ ἠπόρησα, ἔσπευσε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ἡ Τζένη μὲ ὕφος ὀλίγον ἀπότομον.

Ὁ Πουαρὲ ὅμως τὸν ὁποῖον ἐνδιέφερον τὰ χρήματα ποῦ θὰ τοῦ ἐπλήρωνε ἡ πελάτις μὲ τὴν ὁποίαν συνωμίλει καὶ ὄχι αἱ περὶ τοῦ φκιασιδώματός του γνῶμαί της, προσεποιήθη ὅτι δὲν ἀντελήφθη τὴν προσβολὴν ποῦ τοῦ ἔκαμε. Στραφεὶς δὲ πρὸς τὴν Δανάην τῆς εἶπε ὅτι ἡ ἀπὸ λαμὲ καὶ δαντέλλες τουαλέττα της, δὲν εἶχε ἀνάγκην οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης ἐπιδιορθώσεως καὶ ὅτι προσηρμόζετο εἰς τὸ εἶδος τῆς ὡραιότητός της τελείως.

Ἦτο ἡ ὥρα ὀκτὼ τὸ βράδυ ὅταν ἡ Τζένη ἔλαβε ἕνα τηλεγράφημα ἐπεῖγον ἀπὸ τὸν Τζῶν, ὁ ὁποῖος τὴν προειδοποίει ὅτι ἐπιστρέφων τὴν ἐπομένην τὸ ἀπόγευμα ἐκ Λονδίνου, ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ «μπρὶτζ-πάρτυ» τῆς πρεσβείρας τῆς Ἀγγλίας λόγῳ τοῦ ὅτι ὀλίγα λεπτὰ πρὶν φύγῃ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν διὰ νὰ πάῃ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον καὶ νὰ ἐπιβῇ τοῦ ἀεροπλάνου τοῦ ἐτηλεφώνησεν ἡ πρέσβειρα καὶ τοῦ εἶπε νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὸ ἀπογευματινὸν μπρὶτζ της τῆς ἐπομένης. Εἰς τὸ τηλεγράφημά του δὲ ἐκεῖνο παρεκάλει τὴν Τζένην ἐὰν δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀναμένῃ εἰς τὸ σπίτι ὅπου ὑπελόγιζε ὅτι θὰ ἦτο τὴν 5 μ.μ. νὰ τοῦ γράψῃ ποῦ καὶ πότε θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν συναντήσῃ.

Ἡ Δανάη εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Τζένη ἐπέδειξε τὸ τηλεγράφημα τῆς εἶπε ἀμέσως ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ τοῦ ἀφήσῃ μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὸ σπίτι του, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν νὰ τοῦ γράψῃ ὅτι καὶ ἐκεῖναι θὰ παρευρίσκοντο εἰς τὸ «μπρὶτζ» τῆς λαίδης Χὶλλ καὶ ὅτι ὤφειλε νὰ προσποιηθῇ ὅτι δὲν τὰς ἐγνώριζε.

—Ἐγὼ θὰ προτιμοῦσα, ἀγαπητή μου, νὰ μᾶς ἔβλεπεν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐξαφνίζετο, τῆς ἀπήντησεν ἡ Τζένη.

—Ὄχι! Ὄχι! Φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ καὶ μᾶς χαιρετίσῃ χωρὶς νὰ περιμείνῃ νὰ μᾶς τὸν συστήσουν, ὁπότε δὲν θὰ ξεύρω πῶς νὰ δικαιολογήσω τὴν γνωριμίαν του εἰς τὸν σὲρ Χίλλ.

—Εἶνε ἀρκετὰ ἔξυπνος ὁ Τζῶν ὥστε θὰ ἀποφύγῃ νὰ μᾶς πλησιάσῃ πρὶν ἡ μᾶς τὸν συστήσῃ ἡ λαίδη Χίλλ. Ἄλλως τε κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐθιμοτυπίαν ποτὲ ἕνας κύριος δὲν χαιρετᾷ μίαν κυρίαν πρῶτος.

—Εἰς τὰ μυαλὰ τῶν ἀνδρῶν δὲν ἔχω καμμίαν ἐμπιστοσύνην.

Ἀφοῦ συνεζήτησαν ἐπ' ἀρκετὸν ἡ Τζένη τέλος ἐδέχθη νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὑπόδειξιν τῆς Δανάης.

* * *

Τὸ ἀπέραντο σαλόνι τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ἦτο πλῆρες ἀπὸ τοὺς προσκεκλημένους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὸ μπρίτζ. Ἡ λαίδη Χὶλλ ἤκουε μετὰ προσοχῆς τὸν Τζῶν, ὅστις τῆς διηγεῖτο τὴν ὡραίαν διαδρομὴν ποῦ ἔκαμε μὲ τὸ ἀεροπλάνον ἀπὸ Παρισίων εἰς Λονδῖνον καὶ τἀνάπαλιν καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς ἐντυπώσεις του.

—Ἐπειδὴ ἂν καὶ κουρασμένος ἀπὸ τὸ ταξεῖδι δὲν παρελείψατε νὰ παρευρεθῆτε εἰς τὸ μπρίτζ μου θὰ σᾶς βάλω καὶ ἐγὼ εἰς ἕνα καρρὲ ὅπου θὰ ἔχετε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ παίξετε μὲ δύο ὡραίας Ἑλληνίδας, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ πλέον εἶνε καὶ ἐξυπνόταται. Ἐλᾶτε δὲ νὰ πᾶμε νὰ τὶς βροῦμε διὰ νὰ σᾶς τὶς συστήσω.

—Λαίδη εἶσθε πολὺ ὑποχρεωτική. Ὁμιλοῦν ἀγγλικὰ αἱ κυρίαι;

—Ὡς ἐὰν ἦσαν Ἀγγλίδες.

Ἡ Δανάη καὶ ἡ Τζένη συνδιελέγοντο μὲ τὸν σὲρ Χὶλλ ὅταν τὰς ἐπλησίασεν ἡ πρέσβειρα.

— Θὰ σᾶς συστήσω κυρίαι μου ἕναν ἔκτακτον μπριτσίσταν καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὸν δεχθῆτε εἰς τὸ καρρέ σας. Εἶνε ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρισίοις ὑποκαταστήματος τῆς «Μπάρκλεϋ Μπάνκ», κύριος Τζῶν Μάν.

Καὶ ὁ σὲρ Χὶλλ προσέθεσε:

—Εἶνε ὄντως σπάνιος μπριτσίστας ὁ κύριος Μάν, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι παίζει θαυμάσια ποτὲ δὲν γρινιάζει μὲ τὰ σφάλματα τὰ ὁποῖα κάμνει ὁ σύντροφός του.

Ὁ Τζῶν ὑπεκλίθη εὐγενῶς ἐνώπιον τῶν δύο κυριῶν ὡς ἐὰν τὰς ἐγνώριζε διὰ πρώτην φορὰν ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς ἀμφοτέρας εἶπε:

—Θὰ φροντίσω κυρίαι μου νὰ φανῶ ἀντάξιος τῶν συστάσεων τὰς ὁποίας σᾶς ἔκαμον αἱ αὐτῶν ἐξοχότητες.

(Ἀκολουθεῖ)

ΛΟΥΪ ΝΤΥΜΥΡ

Ὁ Θεὸς σώζοι τὸν Τσάρον!

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Διαπούνωφ καὶ ὁ Κερεμετίεφ παρηκολούθησαν κατάπληκτοι τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Πέτρου Πέτροβιτς διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Ρασπουτίν. Μόνον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν ποῖοι ἦσαν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι ποὺ ἐξυπηρέτουν τὸν Ρασπουτὶν καὶ μέσω τῶν ὁποίων ἐπικοινωνοῦσεν αὐτὸς μὲ τοὺς Γερμανούς. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀπορία των ἱκανοποιήθη.

—Οἱ Ἑβραῖοι διηυκόλυνον στὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τὸν Ρασπουτίν, ἐπανέλαβεν ὁ Πέτρος Πέτροβιτς. Ἐγὼ προσωπικῶς δὲν ἔχω τίποτε ἐναντίον των. Βρίσκω ὅτι εἶνε ἄνθρωποι ἔξυπνοι, ἐνεργητικοί, μορφωμένοι, πρακτικοὶ καὶ τολμηροί. Ὁ καθένας μας ἔχει καὶ ἀπὸ ἕναν φίλο Ἑβραῖο ἀξιόλογο. Ἐγὼ ἐπὶ παραδείγματι, ἔχω ἕνα φίλο ποὺ τὸν ἀγαπῶ καὶ τὸν ἐκτιμῶ ἀπείρως, τὸν ἰατρὸ Ἰσαὰκ Ρουμπίνοβιτς Σαπέρο. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐὰν ὅλοι αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι εἶνε φίλοι γιὰ μᾶς τοὺς Ρώσσους, εἶνε ὅμως ἐχθροὶ γιὰ τὴν Ρωσσία. Αὐτὸ ἀπεδείχθη ἀμέσως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ποὺ ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γερμανίας. Δὲν ἐδίστασαν νὰ ταχθοῦν μὲ τὸ μέρος τῆς Γερμανίας καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε μέσον νὰ τὴν ἐξυπηρετοῦν. Ὅταν ὁ στρατός μας ὑπεχώρει, αὐτοὶ ἔσπευδαν μὲ ἀλλαλαγμοὺς χαρᾶς νὰ ὑποδεχθοῦν τοὺς ἐχθροὺς ὡς λυτρωτάς των. Οἱ πλεῖστοι τῶν κατασκόπων, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων εἶνε Ἑβραῖοι. Κάθε μέρα συλλαμβάνουν πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς καὶ τοὺς τουφεκίζουν. Ἀλλὰ καὶ μέσα στὰς πόλεις, μέσα στὴν Πετρούπολι, εἶνε σκορπισμένοι παντοῦ κ' ἐργάζονται ἐντονώτατα. Οἱ Γερμανοεβραῖοι εἶνε οἱ καλύτεροι σύμμαχοι τῶν Γερμανῶν. Ἕνας τύπος λοιπὸν σὰν τὸν Ρασπουτὶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τοὺς ξεφύγῃ καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν ἐπῆραν μὲ τὸ μέρος των. Γι' αὐτὴ μάλιστα τὴν ὑπόθεσιν ἠσχολήθησαν εἰδικῶς δύο μεγάλοι Ἰσραηλῖται βιομήχανοι καὶ τὸ ἐπέτυχαν, ὁ κ. Ἰγνάτιος Πορφύροβιτς Μάνους καὶ ὁ κ. Δημήτρης Λεόνοβιτς Ρούμπινσταϊν. Μάλιστα, φίλοι μου, αὐτοὶ οἱ δύο κατώρθωσαν νὰ κερδίσουν τὸν μάγον τῆς Ἀλεξάνδρας Φεοντορόβνας, νὰ τὸν σαγηνεύσουν μὲ τὰ λόγια των καὶ τὸ χρῆμά των καὶ τώρα, τοὺς θεωρεῖ αὐτὸς ὡς τοὺς καλυτέρους φίλους του. Κάθε Τετάρτη ὁ Μάνους παραθέτει, πρὸς τιμήν του, πολυτελέστατον δεῖπνον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν λείπουν τ' ἀκριβώτερα κρασιὰ καὶ ἡ ὡραιότερες γυναῖκες. Προσκαλοῦνται δὲ εἰς αὐτὸ οἱ φανατικώτεροι ὀπαδοὶ τοῦ Ρασπουτὶν καὶ οἱ πιὸ γνωστοὶ μπεκρῆδες. Κατὰ τὸ γεῦμα, καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὴ τὴν ἑλκυστικὴ συντροφιὰ ὁ Ρασπουτὶν γίνεται στουπὶ στὸ μεθύσι καὶ ἀρχίζει νὰ φλυαρῇ καὶ νὰ ἀποκαλύπτῃ ὅλα τὰ μυστικὰ τοῦ παλατιοῦ, ἐνῷ οἱ ἄλλοι καταλλήλως τοῦ ὑπαγορεύουν τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας αὐτὸς πρέπει νὰ διαβιβάσῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὴν τσαρίνα. Καὶ τὸ ὀργιαστικὸ αὐτὸ «πολιτικὸ» γλέντι διαρκεῖ ὡς τὸ πρωΐ, ὁπότε μεταφέρουν τὸν προφήτην σπίτι του ἀναίσθητον ἀπὸ τὸ μεθύσι.

—Τί αἶσχος! διέκοψεν ὁ Διαπούνωφ.

—Ἐννοεῖτε δέ, ὅτι αὐτοὶ ὅλοι ποὺ τὸν ἔχουν ζωσμένο, ξεύρουν ὅτι ὁ ἅγιος πατὴρ εἶνε πονηρὸς καὶ μπορεῖ μιὰ μέρα νὰ τοὺς γλυστρήσῃ σὰν χέλι. Λοιπὸν κατάφεραν νὰ τοῦ δώσουν γιὰ ἰδιαίτερο γραμματέα ἕναν δικό τους ἄνθρωπο, Ἑβραῖον φυσικά, τὸν Ἀαρὼν Σαμουήλοβιτς Σιμάνοβιτς, ὁ ὁποῖος τὸν κρατάει στὰ χέρια του. Ὥστε, ἀγαπητοί μου φίλοι, ἐὰν ἔχετε καλῶς ἀντιληφθῆ, ἐκεῖνοι ποὺ ὑπαγορεύουν εἰς τὸν Τσάρον τὰς ἀποφάσεις του, εἶνε οἱ δύο Ἰσραηλῖται τραπεζῖται. Καὶ ἀπὸ αὐτοὺς θὰ προέλθῃ ἡ καταστροφὴ τῆς δυναστείας καὶ ὅλης τῆς Ρωσσίας.

—Τὰ παραδέχομαι ὅλ' αὐτά, εἶπεν ὁ Διαπούνωφ, παραδέχομαι ἐπίσης ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ Ἑβραῖοι λαμβάνουν ὁδηγίας ἀπὸ τὸ Βερολῖνον, ἀλλὰ δὲν καταλαμβάνω κατὰ ποῖον τρόπον ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἐν Βερολίνῳ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπικοινωνήσῃ τηλεγραφικῶς ἢ τηλεφωνικῶς μὲ τὸ ἐχθρικὸν κράτος. Λοιπὸν τί συμβαίνει; Περνάει κανεὶς τὰ σύνορα; Πρέπει νὰ ἐξακριβώσουμε πῶς κατορθώνεται αὐτὴ ἡ συνεννόησις.

—Μέχρις ὅτου ἐξακριβώσωμεν αὐτὸ ποὺ ζητοῦμεν, πρέπει νὰ εἰδοποιήσωμεν τὸν τσάρον! εἶπεν ὁ Κρεμετίεφ. Δὲν πρέπει νὰ χάνωμεν καιρόν.

—Τί νὰ τὸν εἰδοποιήσωμεν; Φαντάζεσθε ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης δὲν ἔχει ἤδη εἰδοποιηθῆ; Ἀπὸ καιροῦ ὁ Ὀρλὼφ καὶ ὁ Τζουνκόβσκυ προσπαθοῦν νὰ τοῦ ἀνοίξουν τὰ μάτια. Ἐπίσης ὁ μέγας δοὺξ Νικόλαος δὲν ὑπέδειξεν εἰς τὸν τσάρον τὸ πόσον εἶνε ἐπικίνδυνος ἡ ἐπέμβασις τοῦ Ρασπουτὶν καὶ δὲν ἀπαγόρευσε ὁ ἴδιος νὰ τὸν ἀντικρύσῃ ὁ καλόγηρος;... Ὅλαι αἱ προσπάθειαι εἶνε μάταιαι. Ὁ τσάρος δὲν ἀκούει τίποτε, καὶ πρὸ παντὸς δὲν ἐπιτρέπει σὲ κανένα νὰ τοῦ πειράξουν τὸν ἅγιον πατέρα. Νὰ ἐπιχειρήσῃ κανεὶς ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια τῆς τσαρίνας, εἶνε ἀκόμη πιὸ μάταιο. Εἶνε σὰν νὰ ζητῇ κανεὶς νὰ τὴν πείσῃ νὰ παύσῃ νὰ πιστεύῃ στὸ Θεό. Ἡ τσαρίνα, καὶ ὅταν ἀκόμη βρεθῇ στὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, θὰ ἐξακολουθῇ νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ Ρασπουτὶν εἶνε ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μόνος ὑποστηρικτὴς τοῦ θρόνου καὶ τῆς Ρωσσίας.

(Ἀκολουθεῖ)

HOTEL MODERNE
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ—PLACE DE LA RÉPUBLIQUE
Τελείως ἀνακαινισθὲν τῷ 1927.—Μεγαλυτέρα δυνατὴ ἄνεσις.—Τιμαὶ λογικαί.—Δωμάτια ἀπὸ 30 φράγκα καὶ ἄνω συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων. Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις «HOTELDERNE» Paris
Πληροφορίαι παρὰ τοῖς κ. κ. Ζωγράφῳ Βαχῇ καὶ Σια
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51 Ἀθῆναι

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΝΟΜΕΝΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Κατάστασις ὑπ' ἀριθ. 26 (Συμπλήρωμα)

Μαριγὼ χήρα Δημ. Ἀργυροπούλου, Ἀθανάσιος Κυριάκου ἢ Καράλλης, Ἐπαμεινώνδας Ι. Φρούσης, Ἔλλη Ἀλ. Ζαχάρωφ σύζ. Δημ. Σάλτα, Δημ. Ἀλ. Σάλτας, Σάββας Γεωργιάδης, Μαρία Ἀντ. Λεμονίδου.

(Συνέχεια 27ης Καταστάσεως)

Ἀθηνᾶ σύζ. Ἀλβέρτου Ἀγγ. Σκιαδᾶ τὸ γένος Ἀρ. Γεωργιάδου, Ἰωάννης Γεωργ. Μπρασάμης, Χαράλαμπος Γεωργ. Γούναρης ἢ Μουσαμᾶς, Ζαχαρὼ σύζ. Ἐμμ. Ξυδακτύλου, Καλλιόπη Κοσμᾶ Κεντρωτῆ, Μαρία Κ. Ρίζου, Γεώργιος Ν. Φαρδούλης, Παναγιώτης Γ. Τριφύλλης, Ἀναστασία χήρα Δημ. Σαμοθράκη, Θεοδώρα Γ. Παπακάτσικα, Εὐστράτιος Ν. Πλυτᾶς, Δημ. Γ. Γραβαρίας, Εὐαγγελία θυγ. Ν. Καπέλλα, Νικ. Δημ. Κασίμης, Ἀναστασία σύζ. Δρόσου Βαλσαμάρα τὸ γένος Εὐαγγ. Σαμπανίδου, Μαρία χήρα Χρ. Μαχαίρα τὸ γένος Σοφοκλέους Σανταμούρα, Ἀντώνιος Μιχ. Λουλούδης, Ἑλένη σύζ. Παρ. Ι. Στελετάρη, Παῦλος Γ. Καλούμενος, Ἀλέξανδρος Ι. Βλαντῆς, Μάρκος Π. Καλούμενος, Δαμιανὸς Σπ. Φατσέας, Κωνσταντῖνος Φ. Κουλουρῆς, Κωνσταντῖνος Φ. Μπαστέας, Ἰωάννης Ἀντων. Περάκης ἢ Καστώρ, Νικόλαος Κ. Καβάλλας καὶ Ζωὴ σύζ. Ν. Καβάλα, Ἑλένη χήρα Ἀντων. Ζιώτου, Ἀπόστολος Δημ. Δημητσάντης ἢ Παπαφλωρᾶτος, Ἀλέξ. Ν. Χορταρέας, Εὐάγγελος Ἰακώβου Χαλᾶς, Ἀνθὴ σύζ. Στελ. Γεωργακοπούλου, Γεώργιος Ζ. Χαλεπᾶς, Ὀλυμπία σύζ. Γεωργ. Χαλεπᾶ, Νικόλαος Ἀντ. Σιμιτέκολος, Χρυσάνθη σύζ. Ν. Α. Σιμιτέκολου, Σεραφεὶμ Μανωλόπουλος, Ἑλένη χήρα Ι. Καλογρίδου, Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος Στ. Σιμιτέκολος, Γεώργιος Ι. Καλογρίδης, Ἀναστασία χήρα Στ. Δεσίπρη, Βασιλικὴ Μηνᾶ Κοντολέοντος, Εἰρήνη Ἰωάν. Χατζηδημητρίου, Χρ. Π. Παπακάτσικας, Ἀθαν. Χατζηϊωσὴφ ἢ Βλαχάκης, Σταῦρος Π. Παπακάτσικας, Σταμάτιος Δημ. Ἀμάραντος, Παν. Νικ. Σαρδέλλας, Τέρπανδρος Ζυραφόπουλος, Φωτεινὴ καὶ Ἀναστασία Ζυραφοπούλου, Ἑλένη σύζ. Θ. Καραμάλη, Εὐανθία χήρα Π. Γεωργιλᾶ, Μαρία Ἀντων. Λεμονίδου, Χρυσάνθη Μ. Κοντοῦ, Παναγιώτης Ἰωάν. Τρίχος, Νερατζοῦλα σύζ. Σάββα Φωτίου τὸ γένος Γεωργ. Κοτζοζαφειρίου, Γεώργιος Μιχ. Χαδεμένος, Ἡρακλῆς Νικ. Πιτσιλαδῆς, Ἀλέξανδρος Παν. Βασιλείου, Βασίλειος Παν. Βασιλείου, Μιχαὴλ Παν. Βασιλείου, Περικλῆς Παν. Βασιλείου, Πηνελόπη χήρα Β. Τουλιάτου, Δημήτριος Χαρ. Ψευτιάνης ἢ Δελεφές, Μαργαρὼ Ἀποστ. Τζοάννου, Ἐμμανουὴλ Ἀποστ. Τζοάννου, Μαρία Ἀποστ. Τζοάννου, Γεώργιος Δημητρ. Σανιάνος, Μαρία ἢ Εὐανθία Ι. Καγιᾶ, Κωνσταντῖνος Ι. Καγιᾶς, Ἄγγελος Ι. Καγιᾶς, Μιχαὴλ Ι. Καγιᾶς, Σοφία Ι. Καγιᾶ, Μαρία Ι. Καγιᾶ, Εὐανθία ἢ Μαρία Ι. Καγιᾶ, Ἀργυρὼ σύζ. Δημ. Ψευτιάνη ἢ Δελεφὲ τὸ γένος Ἰωάν. Πουρπουρῆ, Δέσποινα χήρα Ν. Κοττάκη, Ἐμμανουὴλ Κοττάκης, Παναγιώτης Κοττάκης, Τασία Ἐμμ. Κατσουροῦ, Αἰκατερίνη χήρα Δ. Πριμικυρίου, Μιχαὴλ Δ. Πριμικυρίου, Κωνσταντῖνος Δ. Πριμικυρίου, Στυλιανὸς Δ. Πριμικυρίου, Ἀγγέλα Δ. Πριμικυρίου, Εὐδοκία Δ. Πριμικυρίου, Μαρία χήρα Γεωργ. Παραρᾶ τὸ γένος Ἐμμ. Προμπονᾶ, Ἰωάννης Κωνστ. Παράβας, Καλλιόπη Ἰωάννου Παράβα, Γεώργιος Κωνστ. Παράβας, Φωτεινὴ σύζ. Ἀμουργιανοῦ Ἀλέξ., Ἀριστέα θυγάτηρ Α. Γλυμακοπούλου, Νικόλαος Ἀμουργιανός, Γεώργιος Ἀμουργιανός, Αἰκατερίνη χήρα Κωνστ. Κουφουπούλου, Ἰωάννης Ἰωάν. Κουφούπολος, Ἀρτέμης Ζωγραφάκης, Γαρυφαλιὰ Α. Ζωγραφάκη, Κακουλὴ χήρα Β. Ζωγραφάκη, Στέλλιος Β. Ζωγραφάκης, Κυριᾶκος Β. Ζωγραφάκης, Μαρία Β. Ζωγραφάκη, Βαρβάρα Β. Ζωγραφάκη, Θεοδώρα Στυλιανοῦ Ἀριανούτσου τὸ γένος Χρ. Ἀρσένη, Φωτεινὴ Ι. Κουφουτούλου, Μαρία Στυλιανοῦ Σκευοφύλακος, Ἰωάννης Στυλ. Σκευοφύλακας Μαρία χήρα Ἀποστ. Παντερμαλῆ, Πέτρος Ἀποστ. Παντερμαλῆς, Μελπομένη Ἀποστ. Παντερμαλῆ, Μαριγὼ χήρα Νικολάου Πίτσου, Δημήτριος Νικολ. Πίτσος, Σταῦρος Ν. Πίτσος, Δέσποινα θυγ. Νικ. Πίτσου, Εὐάγ. Χρ. Μισυρλῆς Ἰωάννης Ν. Παρασκευᾶς, Μαργιωρὴ Ἀθηναίου, Γεώργιος Εὐστρ. Πετρῆς, Κωνστ. Ν. Καζάζης, Σεβαστὴ σύζ. Κ. Διαμαντῆ, Ἀλέξ. Χαρ. Κατσούλης, Δημήτριος Ἀρβανιτάκης, Χαρίκλεια Ι. Κατακάλου, Ἑλένη Γεωργ. Βερετζιώτη, Βασιλεία χήρα Γεωργ. Ζαδέλη, Γεώργιος Δ. Σχινᾶς, Ἀνδρονίκη σύζ. Β. Κρυστάλη, Βικτωρία Ν. Κλαμβάκη, Γεώργιος Δημ. Παγώνης ἢ Φύσσας, Ἀρτεμησία σύζ. Δημ. Παγώνη ἢ Φύσσα, Ἀγγελῆς Παναγ. Ἀσπιώτης, Ἀγγέλα Στεφ. Μαρτίνη, Αἰμιλία σύζ. Ροδόλφου Φιλιππούση τὸ γένος Δημ. Χόρς, Δημήτριος Γ. Μικροπανδρεμένος, Ἰωάννης Ἀθ. Καλούμενος.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠ. ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΣΥΝΕΧΙΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ

Κατ' ἔγκυρον ἀνακοίνωσιν, ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος πρόκειται νὰ διεξαχθοῦν συνεννοήσεις τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Ἐμμανουηλίδη καὶ Μαρῆ, μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου αὐτῆς, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τόσον τῶν ἀγροτῶν, ὅσον καὶ τῶν ἀστῶν προσφύγων. Ἐν ἣ περιπτώσει οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως πιστοποιήσουν, ὅτι ἡ ἀργοπορία τῆς παροχῆς τοῦ ἀμερικανικοῦ δανείου τῶν 3 ἑκατομμυρίων λιρῶν καθιστᾷ ἀδύνατον ἢ δυσχερῆ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τῶν πιστώσεων, ἡ κυβέρνησις θὰ εἶνε πρόθυμος νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως προσωρινὰς πιστώσεις, μέχρι τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ κογκρέσσου καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ δανείου αὐτοῦ. Ἡ ταμειακὴ εὐχέρεια, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ κράτος, ἐπιτρέπει εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ παράσχῃ τὰς πιστώσεις αὐτάς, τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἀποδίδει ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως διὰ τὸ δάνειον καὶ τὰς πιστώσεις ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου τῆς Οὐάσιγκτων, ἡ κυβέρνησις στερεῖται πληροφοριῶν, ἐλπίζει ὅμως, ὅτι τὸ κογκρέσσον μετὰ τὰς προεδρικὰς ἐκλογὰς θὰ κυρώσῃ τὴν σύμβασιν κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Δεκεμβρίου, εἶνε δὲ ἐνδεχόμενον νὰ προβῇ καὶ εἰς σχετικὰ διαβήματα πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν.

—Μεταβολαὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδου, ὁ μέχρι τοῦδε προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου κ. Ψαρᾶς, ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῆς λαϊκῆς κατοικίας. Τὸ τμῆμα προσωπικοῦ, ἀναλαμβάνει ὁ μέχρι τοῦδε ἐπιθεωρητὴς κ. Κουτρουμπᾶς, τὸν ὁποῖον θ' ἀντικαταστήσῃ εἰς τὴν παλαιάν του θέσιν, ὁ μέχρι τοῦδε διευθυντὴς τῆς λαϊκῆς κατοικίας, κ. Ἀρκάδιος.

—Τὰ Νομοσχέδια τοῦ ὑπουργείου Προνοίας

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης, συνειργάσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ τῶν διαφόρων διευθυντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ διαφόρων νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλήν.

—Ἡ συγκοινωνία Κοκκινιᾶς—Κουτσουκαρίου

Ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Μαρσέλλος ἐπεσκέφθη χθὲς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ συνέστησεν ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὸ ζήτημα τῶν συγκοινωνιῶν τῶν ἀνωτέρω συνοικισμῶν. Ἡ διεύθυνσις τῶν ὑπηρεσιῶν κινήσεως ὑπεσχέθη ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τούτων, πρόκειται νὰ κατέλθῃ εἰδικὸν συνεργεῖον ὅπως κανονίσῃ τελειωτικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο.

—Τὸ Ἰατρεῖον τοῦ Συνοικισμοῦ Καισαριανῆς

Λόγῳ τῆς καταργήσεως τοῦ ἰατρείου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὸν συνοικισμὸν Καισαριανῆς, ἐπεσκέφθη τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς κ. Δοξιάδην προχθὲς ὁ βουλευτὴς κ. Μαρσέλλος καὶ συνέστησεν ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις τοῦ συνοικισμοῦ τούτου, ὅστις εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον ἐχόντων ἀνάγκην ἰατρικῆς περιθάλψεως. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἀναγνωρίσας τὴν ἀνάγκην προσέθεσε καὶ δεύτερον ἰατρὸν εἰς τὸν συνοικισμόν, συγχρόνως δὲ κατόπιν διαβημάτων παρὰ τῷ Ἐρυθρῷ Σταυρῷ πρόκειται καὶ οὗτος νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς ἰατροὺς διὰ 2-3 νοσοκόμων, θὰ παραχωρήσῃ δὲ καὶ τὸ παλαιόν του οἴκημα διὰ τὴν περίθαλψιν τοῦ ὡς ἄνω συνοικισμοῦ.

—Τὸ Σωματεῖον τῶν δικαιούχων

Ἐν σχέσει μὲ τὸ «Σωματεῖον τῶν δικαιούχων, κατόχων κιβωτιδίων παρὰ ταῖς Τραπέζαις τῆς Σμύρνης», πληροφορούμεθα ὅτι τοῦτο ὑφίσταται ἀπὸ ἔτους περίπου, ἀριθμεῖ δὲ περὶ τὰ 500 μέλη, αἱ καταστάσεις περὶ τῆς ζημίας τῶν κιβωτιδίων τῶν ὁποίων, ἔχουν διαβιβασθῇ καὶ εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

—Αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι

Ἀνταλλάξιμα: Ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 777 καὶ 780 μετρητοῖς καὶ 776—784 καὶ 782 ἐπὶ προθεσμίᾳ. Τὸ ἀπόγευμα εἶχαν 783.50.

Ἑλλήνων Ὑπηκόων: Ἡ βελτίωσίς των ἦτο σημαντική. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 427—434 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 433.

ΝΕΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΔΙΑ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΠΑΠΑΣ

Ἐκ μέρους τοῦ «Σωματείου τῶν κατόχων χρηματοκιβωτίων παρὰ ταῖς Τραπέζαις τῆς Μ. Ἀσίας» ὁ βουλευτὴς κ. Συμεώνογλου, ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀγκύρᾳ κ. Παπᾶν ὡς καὶ τὸν παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἀνταλλαγῆς Ἕλληνα ἀντιπρόσωπον κ. Διαμαντόπουλον, παρὰ τοῖς ὁποίοις προέβη εἰς διάβημα ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῶν χρηματοκιβωτίων.

Ὁ κ. Συμεώνογλου ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Παπᾶν καὶ εἰς τὸν κ. Διαμαντόπουλον ὅτι ἀξίωσις τῶν προσφύγων ἐνδιαφερομένων εἶνε ὅπως, ἐφόσον πρόκειται νὰ ἔλθωμεν εἰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Τουρκίαν, διὰ τὴν τελειωτικὴν διακανόνισιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν διαφορῶν, δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων τῆς κατηγορίας ἐκείνης τῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κάτοχοι κιβωτιδίων παρὰ ταῖς Τραπέζαις τῆς Σμύρνης ἢ καὶ ἄλλων πόλεων τοῦ ἐσωτερικοῦ, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον οἱ πρόσφυγες τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας ὡς ἀπεδείχθη εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπροστάτευτοι χῆραι καὶ ὀρφανά.

Ὁ κ. Παπᾶς ὡς καὶ ὁ κ. Διαμαντόπουλος ἀπαντῶντες διεβεβαίωσαν τὸν κ. Συμεώνογλου ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπ' ὄψει της τὸ ζήτημα, ἡ δὲ ἀντιπροσωπεία μας ἡ ὁποία πρόκειται ν' ἀρχίσῃ τὰς σχετικὰς μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεις, θέλει λάβῃ εἰδικὴν ἐντολὴν διὰ τὴν διακανόνισιν τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι—προσέθεσαν—πρέπει νὰ ἔχωσιν, ἄλλως τε, ὑπ' ὄψιν των, ὅτι καὶ ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει λάβει εὐνοϊκὴν διὰ τοὺς δικαιούχους ἀπόφασιν, περὶ ἐπιστροφῆς τῶν κιβωτιδίων, θὰ ἐξετελεῖτο δὲ αὕτη ἂν οἱ Τοῦρκοι δὲν προέβαινον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου περὶ ἀντιποίνων, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπεδόθησαν τὰ τουρκικὰ μὴ ἀνταλλάξιμα κτήματα. Ἐν γένει παρεσχέθη ἡ διαβεβαίωσις ὅτι θὰ καταβληθῶσι προσπάθειαι ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν διαφόρων ἄλλων ζητημάτων τῶν καταθέσεων εἰς τὰς Τραπέζας, τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἢ τῶν δικαιούχων τῆς 9ης δηλώσεως, διακανονισθῇ ῥιζικῶς καὶ τὸ ζήτημα τῶν κιβωτιδίων.

—Ἡ ἀνέγερσις τοῦ συνοικισμοῦ Ναούσης

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης μελετᾷ τὴν ὑποβληθεῖσαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἔκθεσιν τῶν ἀπεσταλμένων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ.κ. Κουτρουμπᾶ καὶ Σιδέρη, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν, μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ κ. Πετροπούλου εἶχον μεταβῇ εἰς Νάουσαν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἀνεγειρομένου προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ. Διὰ τῆς ἐκθέσεως τονίζεται ἡ ἐπελθοῦσα διευθέτησις εἰς τὰς διαφωνίας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ συνοικισμοῦ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, εἰς τὴν Νάουσαν παρουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων βιομηχάνων καὶ προσφύγων ἐγένετο νέα ἐπὶ τόπου λεπτομερὴς ἐξέτασις τῆς διαφορᾶς. Ἡ ἐξέτασις αὕτη κατέληξεν, ὡς ἐπληροφορήθημεν, εἰς συνεννόησιν κατόπιν ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων, ἐκχωρηθέντος εἰς τὰ ἐργοστάσια Λαναρᾶ—Κύρτση, ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν διαφιλονικουμένης ἐκτάσεως, τμήματος χιλίων πεντακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων πρὸς μελλοντικήν των ἐπέκτασιν, ἥτις ἐκ τοῦ βορείου μέρους δύναται νὰ γίνῃ εἰς ἀπεριόριστον ἔκτασιν.

Εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω γηπέδων ἀποκλειομένους πρόσφυγας θὰ παραχωρηθοῦν ἄλλα πλησιόχωρα οἰκόπεδα.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ ἀνωτέρω ἀπεσταλμένοι συνελθόντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. συνέταξαν τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς οὕτωσὶ δοθησομένης εἰς τὴν διαφορὰν διευθετήσεως. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὑπογραφομένην καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Πετροπούλου, θὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πορίσματος αὐτῶν ἐκδώσῃ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος.

ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ
(Δισκία χάπια)
Εἰδικὸν γαλλικὸν φάρμακον κατὰ τῆς ΣΥΦΙΛΙΔΟΣ. Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς φαρμ. σχολῆς Πανεπιστημίου Παρισίων. Ἀντιπρόσωποι Υἱοὶ Κ. Φωτιάδη καὶ Σια, Πειραιεύς. Ἐπιστημονικαὶ ὁδηγίαι δίδονται δωρεὰν παρὰ τῷ συφιλιδολόγῳ κ. ΦΩΤΙῼ ΜΟΣΧΟΥΔΑ, Σωκράτους 36. Ἀθῆναι καθὼς καὶ εἰς τὸ Ἰατρεῖον ὁδοῦ Χ. Τρικούπη 14

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἕνα φρικιαστικὸν δυστύχημα

ΠΥΡΓΟΣ. (Ταχ. ἀντ)σις).— Φρικιαστικὸν δυστύχημα ἔλαβε σήμερον χώραν εἰς μίαν συνοικίαν τῆς πόλεώς μας. Εἰς τὰς ἀποθήκας Γιαννουλοπούλου, ὅπου εἶνε ἐγκατεστημέναι προσφυγικαὶ οἰκογένειαι, διέμενε καὶ ἡ Ἀρμενὶς Σοφία χήρα Ἀπικιάν, ἡ ὁποία εἰργάζετο εἰς τὰς καπναποθήκας Καραβασίλη. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας της ἡ Ἀπικιὰν ἐνεπιστεύετο τὸ διετὲς τέκνον της, ὀνόματι Κίρκωρ, εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν στοργὴν τῶν εἰς τὰς αὐτὰς ἀποθήκας διαμενουσῶν Ἀρμενίδων γυναικῶν.

Ὁ μικρὸς Κίρκωρ τελευταίως προσεβλήθη ἐκ δαγκείου καὶ ἐνοσηλεύετο παρὰ μιᾶς Ἀρμενίδος γυναικός, τῆς μητρὸς τοῦ παιδίου ἐξακολουθούσης νὰ ἐργάζεται πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν καὶ τῶν ἀναγκαιούντων φαρμάκων διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ μικροῦ υἱοῦ της. Χθὲς ἐνῷ ἡ Ἀρμενίς, ἥτις εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν νοσηλείαν τοῦ ἀτυχοῦς παιδίου, εὑρίσκετο εἰς τὸ μαγειρεῖον ὁ Ἀρμενόπαις διαλαθὼν τὴν προσοχήν της ἐξέρχεται εἰς τὴν αὐλήν. Ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὸν ἥλιον πλησιάζει ἕνας χοῖρος καὶ πειναλέος ἁρπάζει μὲ τὸ ῥύγχος του τὸν δυστυχῆ παῖδα καὶ ἀρχίζει νὰ τοῦ ξεσχίζῃ τὰς τρυφερὰς σάρκας. Εἰς τὰς γοερὰς κραυγὰς τοῦ κατασπαρασσομένου παιδίου, ἔσπευσαν αἱ παρατυχοῦσαι ἐκεῖ γυναῖκες καὶ μετὰ κόπου πολλοῦ τὸ ἀπέσπασαν ἀπὸ τοὺς ὀδόντας τοῦ χοίρου. Μετ' ὀλίγον ὅμως ὁ ἀτυχὴς μικρὸς ἐξέπνευσεν ἐν μέσῳ φρικωδῶν ἀλγηδόνων. Ἡ δυστυχὴς μήτηρ του ἀπὸ τὴν μεγάλην της λύπην διὰ τὴν τραγικὴν ἀπώλειαν τοῦ μοναδικοῦ της υἱοῦ, παρεφρόνησεν.

Οἱ πολεμοπαθεῖς

Ἐλάβομεν ἐκ Φλωρίνης τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, ἀντίγραφον σταλέντος πρὸς τὴν κυβέρνησιν:

«Παρακαλοῦμεν εὐαρεστηθῆτε, καὶ διατάξητε τὸν ταχύτερον τερματισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν πολεμοπαθῶν, οἵτινες ἀπὸ δεκαετίας ἀγωνίζονται νὰ πληρωθῶσι διὰ τὰς προσγενομένας ζημίας κατὰ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ περαιτέρω καθυστέρησις εἶνε καταστρεπτικὴ διὰ τὰ συμφέροντα τῶν παθόντων.

Ὁ πρόεδρος τῶν πολεμοπαθῶν Βορείου Ἑλλάδος Δ. ΤΟΥΣΗΣ»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Σ. Π., Κατερίνην. — Εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐπιτυχόντων ἔχετε σειρὰν 7.

κ. Γ. Γρηγορόπουλον, Πάτρας. — Πρόκειται περὶ τῆς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν Κερκύρας.

κ. Δ. Κρασόπουλον, Καλάμας.—Νὰ μᾶς γράψετε τὰς διευθύνσεις τῶν καθ' ὧν ἡ προσφυγὴ συγκληρονόμων διὰ νὰ τοὺς σταλῇ πρόσκλησις τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεώς σας, ἡ ὁποία παραμένει ἐκκρεμής.

κ. Χρ. Ταταμίδην, Σπάρτην.—Αἱ αἰτήσεις σας δὲν περιῆλθον εἰς χεῖρας τῆς ὑπηρεσίας. Ἀποστείλατέ μας νέαν αἴτησιν νὰ τὴν ἐπιδόσωμεν ἡμεῖς.

κ. Εὐγέν. Χ'' Ἀθανασίου, Σέρρας.—Ὁ φάκελλός σας εἶνε ἐκκρεμής, λόγῳ παρουσιαζομένης ἀσυμφωνίας τῶν στοιχείων μεταξὺ πρακτικοῦ καὶ ὑπευθύνων δηλώσεων. Ἀποστείλατε τὰς δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως βάσει τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν αἱ πράξεις 360 καὶ 592.

κ. Στυλιανὸν Χ'' Γιάννην, Σέρρας.—Κατεχωρήθητε ἅπαντες εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ Λουλὲ-Μπουργάζ.

κ. Ἀναστ. Ἀλεπῆν, Βόλον.—Δὲν κατεχωρήθητε. Ἀποστείλατέ μας τὸ εἰς χεῖρας σας ἀπόκομμα ὑπευθύνου δηλώσεως.

κ. Δ. Ποζουκίδην, Νάουσαν.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ Μεσσαρέας διὰ τὰς πράξεις 33 καὶ 70.

κ. Γ. Νικολάου, Λάρισσαν.—Εἰς τὰ εὑρετήρια δὲν εὑρίσκεσθε. Ἀποστείλατέ μας τὴν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως.

κ. Ν. Χ'' Χαλεπλῆν, Ρέθυμνον.—Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον.

κ. Γ. Χ'' Ἀθανασίου, Χαλκίδα.—Ἐπιστρέφομεν τὸ ἀποσταλὲν πιστοποιητικὸν μετὰ σχετικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἁρμοδίας κληρονομικῆς ἐπιτροπῆς.

κ. Β. Μιχαλόπουλον, Ναύπλιον.—Αἱ ἀποφάσεις αὗται οὐδεμίαν ἔχουν ἰσχὺν πλέον.

κ. Θωμ. Σαρ., Ἐνταῦθα.—Δὲν δημοσιεύομεν κατ' ἀρχὴν τέτοια πράγματα.

κ. Ἐμμ. Τσαμουρτζόγλου, Ρέθυμνον.—Ἡ δήλωσίς σας παραμένει ἀνεκδίκαστος μέχρις ἀνασυστάσεως τῶν διαλυθεισῶν ἐπιτροπῶν.

κ. Ι. Ἀναγνωστόπουλον, Ἄρταν.—Ἤρχισαν ἤδη.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Πάτρας.—Ὁ διορισμός σας θὰ δημοσιευθῇ. Ἐστάλη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον μὲ ἀριθμὸν 44695.

Δαναόν, Πάτρας.—Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ ἀπὸ 11—9—28 Ν. Δ. τὰ ἐργαστήρια πρέπει νὰ διευθύνωνται ὑπὸ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ μὴ διευθύνοντος φαρμακεῖον.

κ. Σ. Πουλικογιάννην, Γύθειον.—Διεβιβάσθησαν εἰς τὸ τμῆμα θυμάτων πολέμου μὲ ἀριθμὸν 79616 5—9—28. Περὶ τῆς ἐκβάσεως θὰ σᾶς πληροφορήσωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

κ. Α. Παπασταθόπουλον, Σιδηρόκαστρον.—Δὲν εἰσήχθη ἀκόμη εἰς τὸ πρωτόκολλον Ὑπουργείου Προνοίας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ σᾶς πληροφορήσωμεν.

Η ΔΙΤΟΜΟΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ
ΤΟΥ κ. Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
Ἐπειδὴ ἡ Ἀνατομικὴ τοῦ κ. Ν. Π. Μιχαλακέα εἶναι ἔργον τοιαύτης ἐπιστημονικῆς ἀξίας, ὥστε ἀσφαλῶς θὰ εἶναι πολύτιμον ἀπόκτημα δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἰατροὺς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς φοιτητὰς δὲ τῆς Ἰατρικῆς ἀπαραίτητος, ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ ματαιοπονῶσι, ἀπεφασίσαμεν νὰ καταστήσωμεν ταύτην προσιτὴν τοῖς πᾶσιν καὶ λόγῳ τῆς τιμῆς αὐτῆς καὶ τῆς εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμήν. Θὰ ἀποστέλλωνται ΑΜΕΣΩΣ καὶ οἱ δύο τόμοι εἰς πάντα ἀποστέλλοντα δρχ. 50 ὡς πρώτην δόσιν καὶ δρχ. 25 μηνιαίως μέχρις ἐξοφλήσεως. Τιμὴ καὶ τῶν δύο τόμων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου δρχ. 450. Διεύθ. κ. Ν. Π. Μιχαλακέαν, Μεταξᾶ 18 Ἀθήνας.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΛΟΥ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ
ANTICA CASA
Borsalino
Fondata nel 1857
Αφοὶ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 28 Ὀκτωβρίου 1928.
«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.
«Ἰταλικὸν» 10 π. μ. Κέρκυραν, Ἁγίους Σαράντα, Βρινδήσιον.

ΕΘΝΙΚΗ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΣΥΡΙΑΣ
Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς
"ΒΥΡΩΝ,,
ἀναχωρεῖ τὴν 1ην Νοεμβρίου ΠΕΜΠΤΗΝ 5 μ.μ. κατευθεῖαν διὰ
ΓΙΑΦΦΑΝ—ΒΗΡΥΤΟΝ
δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44.
Ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλέφ. 2—27 καὶ εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
Τὸ θαλαμηγὸν
"ΑΝΔΡΟΣ,,
τὴν 3 Νοεμβρίου, Σάββατον 2 μ. μ.
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,
τὴν 10ην Νοεμβρίου, Σάββατον 2 μ. μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικά των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΙ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
«DACIA» Δευτέραν 29ην Ὀκτωβρίου 1 μ. μεσημβρίαν.
Γεν. Πράκτορες: W.E. VAN DER ZEE
Ὁδὸς Ρέπουλη, τηλ. 4—8.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ-ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
Μουσαμάδες ὑποστρώσεως: Linoleum, Congoleum, τάπητες, μουσαμάδες τραπεζιῶν, βελοῦδα χαρτιὰ ταπετσαρίας, δέρματα ἐπίπλων, ζοῦτ, διάδρομοι, καουτσούκ, σκουπιστήρια, κρετὸν κλπ.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ
Μητροπόλεως 13, Ἀθῆναι

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

Ἀττικοὶ περίπατοι

Ἀμπελόκηποι - Ψυχικὸ

Παληὰ ἐξοχὴ καὶ νέα συνοικία.—Τὸ διαβολόρεμμα καὶ ὁ φόρος.—Τὸ πηγάδι τῆς... ὀνομασίας.—Τὸ πανδοχεῖον τοῦ Μιμήκου.—Ἡ φιλολογικὴ βίλλα Νικήτα καὶ τὸ σοσιαλιστικὸν ἄντρον τοῦ Λείψανου

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. ΛΑΜΠΙΚΗ

Ποῦ νὰ πᾶτε πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ μὴ περάσετε ἀπὸ τοὺς Ἀμπελοκήπους; Μεσόγεια, Λαύριον, Ραφῖνα, Μαραθῶνα, Ἀγιανδρέα, Ψυχικό, Χαλάνδρι, Μαροῦσι, Κηφισσιά, Ἐκάλη, Διόνυσον, Μπογιάτι, Καπανδρίτι, Κάλαμον; Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ περάσετε διὰ νὰ ἀφήσετε μόνον ἴσως τὴν σκόνην τῶν τροχῶν σας —καὶ οὐδέποτε πλέον μιὰ δεκάρα γιὰ κονσομμασιὸν εἰς φθίνοντα διασκεδαστικὰ κέντρα.

Ἀπὸ τότε ποῦ τὸ αὐτοκίνητον ἔφερε κοντὰ τὰς ἀποστάσεις, ὅπως ὁ φακὸς τῶν τηλεσκοπίων τὰ οὐράνια σώματα, οἱ ἄλλοτε μακρυνοὶ Ἀμπελόκηποι ἔπαυσαν νὰ ἀποτελοῦν ἐξοχὴν καὶ τέρμα ἐκδρομῆς!

Ἄλλοτε ὅταν ἐκεῖ πέρα ὑπῆρχε μόνον ἡ ἔπαυλις Θὼν καὶ ἡ γύρω ἔκτασις ἦταν χωράφια ἔρημα, περιφρονημένα καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐκεῖ σήμερον ἐπικινδύνως δρῶντας τρομεροὺς οἰκοπεδοφάγους, διὰ τοὺς μᾶλλον φιλαποδήμους οἱ Ἀμπελόκηποι ἦσαν ὡραῖος τόπος ἐκδρομῆς. Ἡ λαϊκὴ γλωσσολογία... μάλιστα — ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Ραγκαβῆ, φρονοῦντος ὅτι οἱ Ἀμπελόκηποι ἦσαν ὁ ἀρχαῖος Δῆμος Ἀλωπεκῆς— τοὺς ἔκαμεν Ἀγγελοκήπους, κατὰ συμπτωματικὴν παραφθορὰν τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος Ἀγγυλῆ. (καὶ Ἀγγυλῆς κῆποι, ὅπου καὶ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης, ἔργον τοῦ Ἀλκαμένους κατὰ Παυσανίαν), ἀλλὰ καὶ μὲ ὅσην ρωμαντικὴν διάθεσιν ἔκαμε τὰ Πατήσια—Παραδείσια.

Ὅταν μάλιστα ἔγινε τὸ ἠλεκτρικὸν τράμ, ὁπότε ἡ ἐκδρομὴ ἐγίνετο μὲ δεκαπέντε λεπτὰ τῆς δραχμῆς καὶ τῆς ὥρας καὶ ὅταν ἀργότερα ἔγινε καὶ ἡ περίφημος μπύρα «Ἄνεσις» —τὸ μακρυνότερο διασκεδαστικὸν κέντρον τοῦ ἀθηναϊκοῦ ὁρίζοντος— τότε οἱ Ἀμπελόκηποι εἶδαν τὶς μεγαλύτερες δόξες τους —δόξες παλαιοῦ Ἀττικάρχου!

Μετὰ τὴν «Ἄνεσιν» ἔγινε πέρα στὸ Κοντίτο τὸ περίφημον «Ἡραῖον» — τοῦ ὁποίου ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς λειτουργίας του ἐνεκαινιάσθη μὲ μίαν φαγοποτικὴν φιλολογικὴν συγκέντρωσιν ἑξηκοντάδος νεαρῶν καὶ μὴ λογίων πρὸς ἑορτασμὸν τῆς φιλολογικῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ μακαρίτου ποιητοῦ Μαρτζώκη κατὰ τὰ 1912, αἱ δὲ τελευταῖαι ἡμέραι του συνεδέθησαν μὲ ἕνα γεῦμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν καὶ μ' ἕνα δεῖπνον ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν προπαρασκευαζόντων κάποιον ἀποτυχὸν στρατιωτικὸν κίνημα!

Κατόπιν ἡ δόξες ἔσβυσαν διὰ μιᾶς. Ὁ φιλαπόδημος Ἀθηναῖος ἔχει τὰ μέσα νὰ πάῃ πιὸ μακρυὰ καὶ μὲ περισσότερες εὐκολίες. Τοὺς Ἀμπελοκήπους τοὺς ἄφησε στὴ μέση τοῦ δρόμου του. Ἡ «Ἄνεσις» μὲ τὰ σεπαρέ της, μὲ τὰ «δωμάτια δι' οἰκογενείας» ἔγινε Πρακτικὸν Λύκειον. Τὸ «Ἡραῖον» ἔμεινεν ἐγκαταλελειμμένο σὰν τὰ χάνια τοῦ Βιλλιαρί. Τὰ γύρω χωράφια ἔγιναν οἰκόπεδα, τὰ οἰκόπεδα ἐμανδρώθησαν, τὸ κιόσκι τοῦ τρὰμ τὸ περιέζωσαν καφενεῖα καὶ παντοῦ ἐκεῖ πέρα ἐξεφύτρωσε μιὰ πολύκοσμος συνοικία ποὺ δὲν τὴν χωρίζει κανένα κενὸν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

* * *

Καὶ ὅπως ἔγιναν οἱ Ἀμπελόκηποι διάβα, ἔτσι κατήντησε καὶ τὸ Ψυχικό, ποὺ ἦταν ἔρημη ἐξοχὴ μακρυνὴ —ἀφοῦ εἶνε 6 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα!— ἕως ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια.

Πίσω ἀπὸ τὸ Γηροκομεῖον —τὸ μακρυνότερο ἀθηναϊκὸ ἵδρυμα τότε— σᾶς ἐτρόμαζε τὸ μελαγχολικὸν καὶ σκοτεινὸ Διαβολόρεμμα —παρακλάδι τοῦ ἀρχαίου Ἠριδανοῦ—τὸ ὁποῖον εἶχε πάρει τὸ ὄνομα ἀπὸ τὴν ἀπόμερη, τὴ μελαγχολικὴ θέσι του. Ὁ διαβάτης μποροῦσε νὰ σταματήσῃ τρομαγμένος σ' ἕνα φτερούγισμα πουλιοῦ ἀπ' ἐκεῖ μέσα ἢ στὸ σείσιμο ἑνὸς κλαδιοῦ ἢ να παγώσῃ ἀπὸ τὸ φόβο του τὴ νύχτα μὲ τὴν ἐμφάνισιν καμμιᾶς σκιᾶς. Καὶ τώρα κάτι σᾶς σταματᾷ στὸ Διαβολόρεμμα ὅταν θὰ περᾶστε. Ἀλλὰ δὲν εἶνε παρὰ ὁ φοριατζῆς, στὸ ἐκεῖ ἀκριβῶς στημένο φυλάκιον τῶν διοδίων —πληρώνετε τὰ λύτρα καὶ πᾶτε.

Τὸν παληὸ καιρὸ ἡ θέσις ἐκείνη, ἔρημη καὶ ὀλιγοσύχναστη, ἦταν ὄχι μόνον χωρὶς κατοικίας, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ὄνομα! Ἕνας τσοπάνης καὶ μικροϊδιοκτήτης χωραφιῶν, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος —ὁ θρῦλος τὸν θέλει παλαιότερον— ἄνοιξε ἕνα πηγάδι πίσω ἀπὸ τὴν παλαιὰ γέφυρα μετὰ τὸ Πτωχοκομεῖον γιὰ νὰ πίνουν νερὸ οἱ διαβάτες, ἔτσι γιὰ ψυχικό. Ἕως ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια στὸ χεῖλος τοῦ πηγαδιοῦ, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἀκόμη νερό, ἀλλὰ ἔχει καὶ σκουπίδια καὶ ψοφίμια, ὑπῆρχε ἀκόμη μιὰ πλάκα μὲ σκαλισμένη τὴν λέξιν **Ψυχικό**. Ἀπ' αὐτὸ ἐπῆρε καὶ τὸ ὄνομα ὅλη ἡ τοποθεσία ὡς ἐνάμισυ χιλιόμετρο πέρα πρὸς τὴν Ἁγία Βαρβάρα, σήμερα διεκδικεῖ ὅλα τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ ἀριστοκρατικωτέρου κοντεινοῦ τῶν Ἀθηνῶν προαστείου—δικαιώματα ὡραίας εὐρωπαϊκῆς κωμοπόλεως.

Πρὸ 20 ἐτῶν καὶ πρὸ 15 ἐτῶν ἀκόμη— ἀφίνω τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ λησταὶ τῆς Ἀττικῆς ἐξεκουράζοντο ἐκεῖ ἀναμένοντες τὸ πέρασμα τῆς Δουκίσσης γιὰ νὰ τὴν συνοδεύσουν ὡς τὸ Καστέλλι της μέσα στοὺς δρυμοὺς τῆς Πεντέλης— ἐνθυμοῦμαι, δὲν ὑπῆρχαν ἐκεῖ στὸ πέρα σταυροδρόμια παρὰ δυὸ-τρία πανδοχεῖα γιὰ τὰ καταδιωκτικὰ ἀποσπάσματα καὶ τοὺς ἀγωγιάτες καὶ γιὰ τοὺς ὀλίγους ἐκδρομεῖς ποὺ ἐξέπεφταν ὡς ἐκεῖ. Τώρα καὶ αὐτὰ ἂν καὶ... προσεπάθησαν νὰ ἐκμοντερνισθοῦν, ἔμειναν ἐκεῖ σὰν τοὺς ζητιάνους ποὺ ζητοῦν τὴν ἐλεημοσύνην τῶν διαβατῶν! Κάπως ἀμετάβλητον μένει ἀκόμη τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ἀνερχομένου μαγαζὶ καὶ κτῆμα τοῦ Μιμίκου τοῦ Χαλανδριώτη, ὁ ὁποῖος, ὁμοιάζων μὲ τὸν θρυλικὸν Μιμῖκον, τὸν ὁποῖον ἠγάπησε καὶ διὰ τὸν ὁποῖον «αὐτοκτόνησεν ἡ Μαίρη στῆς Ἀκρόπολης τὰ μέρη», ὅπως θέλει ὁ στίχος γιὰ τὸ ρωμαντικὸν ἐκεῖνο εἰδύλλιον ἐπῆρε τὸ ὄνομα ἐκεῖνο ὡς παρεπίθετον, τὸ ὁποῖον... ἐκληροδότησε καὶ εἰς τὸ μαγαζί του. Ἡ σήμερον καταστᾶσα ἐνοριακὸς ναὸς ἐκκλησίτσα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, τότε ἦτο ἐρημοκκλήσι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐλειτουργοῦσε μόνον ὅταν ἄδειαζε ἕνας εὐφυέστατος Χαλανδραῖος παπᾶς, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀσχολιῶν του εἶχε τακτικὰς διασοληψίας καὶ μὲ τὴν δικαιοσύνην. Μιὰ φορὰ κάποτε, καθὼς διηγοῦνται, κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας καταδιωκτικὸν ἀπόσπασμα μὲ ἔνταλμα κατὰ τοῦ παπᾶ, ἐπολιόρκησε τὴν ἐκκλησία τοῦ Ψυχικοῦ γιὰ νὰ τὸν συλλάβῃ ἅμα τῇ ἐξόδῳ του. Ὁ πονηρὸς παπᾶς ὅμως, μυρισθεὶς τὰ συμβαίνοντα, ἁρπάζει τὸ δισκοπότηρο μὲ ὅλα τὰ παρεπόμενα καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἕνα παιδὶ μὲ ἀναμμένο φανάρι, ἐβγῆκε βιαστικὸς—ἐδραπέτευσε— ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, τάχα πῶς ἐπήγαινε νὰ κοινωνήσῃ κάποιον ἑτοιμοθάνατον. Οἱ στρατιῶται, ἀντὶ νὰ τὸν συλλάβουν, τοῦ παρουσίασαν ὅπλα —καθ' ἃ ὑπαγορεύουν οἱ κανονισμοὶ ὅταν... διέρχωνται τὰ ἄχραντα μυστήρια!...

Τὸ πανδοχεῖον τοῦ Μιμήκου

Πιὸ ἀριστερὰ καὶ πιὸ ἐδῶ, ὡς μόνον λευκάζον ἀπὸ μακρυὰ σημεῖον μέσα στὸ κοκκινόχωμα τῆς χαμηλῆς πλαγιᾶς καὶ τῆς πρασινάδας τῶν ἀμπελιῶν καὶ τῶν ἐλαιώνων—ποὺ ὑπῆρχον τότε— διεκρίνετο —ἡ ὑπάρχουσα ἤδη— Βίλλα Νικήτα, ἡ ὁποία συνέπεσε νὰ συνάψῃ καὶ κάποιες σχέσεις μὲ τὴν φιλολογικὴν καὶ μποεμικὴν ζωὴν τῆς περασμένης γενεᾶς. Εἰς τὴν ἐρημικὴν ἐκείνην ἔπαυλιν ὁ ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν της ποιητὴς καὶ φιλόσοφος Ν. Νικήτας, ἀποσυρόμενος ἑκάστοτε εἰς ἐκτάκτους περιόδους, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς τύρβης καὶ τῆς πεζότητος τῶν Ἀθηνῶν, ἐκάλει καὶ φίλους του ποιητὰς τῆς Μαρτζωκείου παρέας, μετὰ τῶν ὁποίων ἔθυεν ἐκεῖ εἰς τὰς Μούσας ὀλίγον καὶ εἰς τὸν ἀρχαῖον θεὸν τῆς οἰνολογίας περισσότερον. Καὶ ὅταν ἀργὰ ἐγύριζαν διὰ τὰς Ἀθήνας οἱ μουσόληπτοι καὶ οἰνόπληκτοι —κατὰ τὸ οἰστρόπληκτος— φίλοι τοῦ Νικήτα, ἂν μὲν εὕρισκον τρὰμ εἰς τὸ τέρμα, ἔπαιρναν ἕναν ὕπνον ἐντὸς αὐτοῦ ὡς ποὺ νὰ φθάσουν εἰς τὴν Ὁμόνοιαν. Ἂν ὅμως ἔφθαναν ἀργὰ —διότι καθ' ὁδὸν ἐσυζητοῦσαν καὶ ἔπιναν, πολλάκις θρυμματίζοντες διὰ τὸ «γοῦρι» τὰς κενουμένας φιάλας εἰς τὸ Διαβολόρεμμα— τότε κατήρχοντο πρὸς τὴν πόλιν διατρέχοντες τὰ μεταξὺ τῶν ἠλεκτρικῶν στύλων διαστήματα τρικλίζοντες ἢ καὶ ...ἀνατρεπόμενοι καὶ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀγκαλιάζοντες τὴν κάθε κολῶνα ποὺ... ἐπερνοῦσεν ἀπ' ἐμπρός τους.

Τὸ ἱστορικὸ πηγάδι τοῦ Ψυχικοῦ

Διὰ τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους τοῦ Νέου Κέντρου —διὰ τὸ ὁποῖον ἔχω γράψει εἰδικῶς εἰς ἄλλας ἐφημερίδας— τὸ Ψυχικὸ ἔχει καὶ τοῦτο τὸ ἐνδιαφέρον ἐκτὸς τῆς μοναδικῆς τότε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο βίλλας Νικήτα. Ἐκεῖ κάπου ἦτο τὸ σοσιαλιστικὸν ἄντρον τοῦ Νεοκεντρικοῦ τύπου Λείψανου.

Ὁ ποιητὴς Λείψανος ἢ Λειψιανὸς ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον ἀλλοκότους προδρόμους τοῦ σημερινοῦ κομμουνισμοῦ. Μὴ μετερχόμενος κανὲν ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἐπαγγέλματα, τὴν ἡμέρα του τὴν ἐπερνοῦσε εἰς τὸ Νέον Κέντρον, τὴν δὲ νύκτα ἀπεσύρετο εἰς ἕνα σπήλαιον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῶν Λυκοβουνιῶν κατὰ τὸ Ψυχικό, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν σημερινῶν λατομείων Παυλίδη καὶ παρὰ τὸ ἤδη ἀνεγειρόμενον Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον. Ἐκεῖ εἰς τὸ ἀπόμερον σπήλαιόν του ὁ Λείψανος, ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς πυρᾶς ποὺ ἐτροφοδότει μὲ χαμόκλαδα ἀπὸ τοὺς γύρω λόφους συνέγραψε ἕνα περισπούδαστον σοσιαλιστικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀργότερα ἐξέδωκεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Φωναὶ ἐκ τῶν Τάφων»!

Ἀλλὰ τὸ ἔργον ἐθεωρήθη ὡς ἐπαναστατικῶς ἀναρχικὸν καὶ ὁ συγγραφεύς του ἐτέθη ὑπὸ καταδίωξιν. Μὴ εὑρεθεὶς εἰς τὸ Νέον Κέντρον —ὅπου οἱ λόγιοι θαμῶνες ἐκ φόβου καταδιώξεως, κατέδωσαν τὴν παρὰ τὸ Ψυχικὸν... κατοικίαν τοῦ ἐξαφανισθέντος Λείψανου— ἀνεζητήθη ὁ δράστης εἰς τὸ μυστηριῶδες σπήλαιόν του. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τίποτε. Ἀντὶ τοῦ ἐπικινδύνου συγγραφέως εὐρῆκαν οἱ ἀστυνομικοὶ ἕνα τσοπανοῦδι μὲ τὰ πρόβατά του, ποὺ ἔπαιζε ἀμέριμνο τὴ φλογέρα του. Καὶ μέσα εἰς τὸ σπήλαιον ἀντὶ ἀντιτύπων τοῦ ὑπὸ καταδίωξιν σοσιαλιστικοῦ ἔργου εὗρον μόνον τὰ ἴχνη καὶ τὶς κοπριὲς τῶν κατσικιῶν.

Ποιὸς νὰ πιστέψῃ σήμερα ἀπὸ τὴν νέαν γενεὰν ὅτι τὸ σημερινὸ Ψυχικὸ μὲ τὶς μοντέρνες βίλλες του, μὲ τὰ πάρκα του, μὲ τὶς πλατεῖες του, μὲ τὴ ρυμοτομία του, μὲ τὸν ἄπλετον ἠλεκτρικὸν φωτισμόν, ποὺ τὰ λαμπιόνια του φωτίζουν σὰν Γαλαξίας πυροτεχνημάτων τὴ χθεσινὴ ἐρημιά, ποιὸς νὰ πιστέψῃ πῶς ἦταν ἄλλοτε βασίλειο ζουλαπιῶν καὶ ὅπου γιὰ τοὺς ἀραιοὺς διαβάτες ὁ παληὸς ἐκεῖνος τσέλιγγας ἄνοιξε ἕνα πηγάδι —ἔτσι γιὰ **ψυχικό**!

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
"ΑΝΑΤΟΛΗ,,
ΑΛΕΞ. Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΒΕΡΩΦ 21—ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 48
Δημοτικὸν σχολεῖον, Ἑλληνικόν, Γυμνάσιον, πλήρης τετρατάξιος ἐμπορικὴ σχολὴ ὁμοταγὴς πρὸς τὰς δημοσίας.
Οἰκοτροφεῖον ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν αὐτῆς τῆς διευθύνσεως συνδιαιτωμένης.
Παράρτημα σχολῆς «ΑΝΑΤΟΛΗ» ἐν Κολωνῷ ὁδὸς Ἰωαννίνων 47.
Ἐγγραφαὶ εἰς ὅλα τὰ τμήματα ἤρχισαν.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ θερμῶς ὁ γνωρίζων τι περὶ τῆς τύχης τοῦ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐξαφανισθέντος παιδίου, Βασιλείου Θεοφάνους Τσιλάρα, ἐτῶν 12, μᾶλλον ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ξανθοῦ καὶ ἄνευ ὑποδημάτων, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πατέρα του Θεοφάνην Τσιλάραν εἰς Ἐλευσῖνα.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤ. ΚΑΛΙΑΒΑ

Εἰς τὸ νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Γερουσίας δὲν προβλέπεται ἐπαρκὴς ἀντιπροσώπευσις τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων. Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἡ κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ σκόπιμον τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων εἰς τὴν Γερουσίαν εἶνε οἱ ἀκόλουθοι:

1ον) Διότι δὲν πρέπει ἡ δευτέρα Βουλὴ νὰ χάσῃ τὸν πολιτικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα.

2ον) Διότι ἀκόμη αἱ παραγωγικαὶ τάξεις δὲν εἶνε πλήρως ὠργανωμέναι.

3ον) Διότι ὑπάρχει ὁ κίνδυνος τῆς εἰσαγωγῆς πολιτικολογίας διὰ τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐνδοιασμῶν αὐτῶν τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπροσώπευσιν εἰς τὴν Γερουσίαν καθιστᾷ ἀπαραίτητον καὶ τὴν σύντομον παρακολούθησιν τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς.

Ἡ ἀρχικὴ διαίρεσις τοῦ νομοθετικοῦ σώματος εἰς δύο Βουλὰς προῆλθεν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τοῦ Μοναρχικοῦ καὶ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος. Ἡ Μοναρχία ἰδίως κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἠναγκάζετο νὰ παραχωρῇ εἰς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπεύσεώς του εἰς ἰδίαν Βουλήν. Ἵνα ὅμως ὁ Μονάρχης εἶνε εἰς θέσιν νὰ περιορίζῃ τὰ δικαιώματα τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας διετηρεῖτο τὸ ὑπάρχον νομοθετικὸν ὄργανον τῆς Μοναρχίας ὡς δευτέρα Βουλή. Διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας ἢ ἐμμέσου ὀνομασίας τῶν μελῶν τῆς δευτέρας Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Μονάρχου ἐδημιουργεῖτο ἰσχυρὰ ἀντίρροπος δύναμις πρὸς τὴν πρώτην Βουλήν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς μοναρχίας ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν πολιτευμάτων εἰς πολλὰς χώρας παρέμενεν ἡ δευτέρα Βουλὴ ὡς μέσον ἐνισχύσεως τῶν συντηρητικῶν τάξεων, κατὰ τοῦ ῥιζοσπαστισμοῦ τῶν λαϊκῶν ἀντιπροσωπειῶν. Κλασσικὸν παράδειγμα τούτου ἀποτελεῖ ἡ ἀγγλικὴ Βουλὴ τῶν λόρδων, ἡ ὁποία ὅμως ἀπὸ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ 1910 καὶ ἐντεῦθεν διατηρεῖται μὲ τόσον πολὺ περιωρισμένα πολιτικὰ δικαιώματα ὥστε νὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ μᾶλλον ὡς διακοσμητικὸν σῶμα πρὸς ἐξακολούθησιν πολιτικῆς παραδόσεως καὶ ἀριστοκρατικῶν συνηθειῶν.

Ἡ πολιτικὴ συντηρητικότης ἐπιτυγχάνεται διὰ μακρᾶς θητείας τῶν γερουσιαστῶν διὰ εἰσαγωγῆς ἀντὶ τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς τῶν γερουσιαστῶν τῆς ἐμμέσου συνήθως ὑπὸ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, διὰ ὀνομασίας ὡρισμένου ἀριθμοῦ ὑπὸ τοῦ Μονάρχου, διὰ δικαιώματος συμμετοχῆς εἰς τὴν Γερουσίαν συντηρητικῶν ἠθικῶν προσώπων, ὡς ἡ Ἐκκλησία, τὸ Πανεπιστήμιον κλπ. Ἐπίσης διὰ τὸν ἴδιον λόγον ὁρίζεται διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Γερουσίας ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας ἐκλογέων καὶ ἐκλογίμων.

Ἀντιθέτως τὰ νεώτερα δημοκρατικὰ πολιτεύματα ἀποβλέπουν εἰς τὴν δευτέραν Βουλὴν μόνον ὡς τὸν ρυθμιστὴν τῆς λειτουργίας τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ ὡς μέσον περιορισμοῦ τοῦ ἀχαλινώτου Κοινοβουλευτισμοῦ. Συνεπῶς μόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς κρίνεται τώρα ἡ σκοπιμότης τῆς δευτέρας Βουλῆς.

Αἱ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς διαιρέσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἰς δύο Βουλὰς δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς βάσιμοι. Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ δύο Βουλαὶ σημαίνουν τὸν τεμαχισμὸν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἡ ὁποία εἶνε μία. Καὶ ἡ ἁπλῆ Βουλὴ χωρὶς νὰ εἶνε ἕνα πρόσωπον ἀλλὰ σῶμα ἀποτελούμενον ἀπὸ πολλὰ πρόσωπα θεωρεῖται ὡς ὄργανον τῆς ἀδιαιρέτου λαϊκῆς κυριαρχίας. Ὁμοίως καὶ αἱ δύο Βουλαὶ εἶνε ἓν ὄργανον νομοθετικόν, ἀλλὰ τελειότερον τῆς μιᾶς Βουλῆς. Ἐπίσης ὁ φόβος, ὅτι δημιουργοῦνται διὰ τῆς διαιρέσεως ἐπιζήμιοι διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς νομοθετικῆς μηχανῆς προστριβαὶ μεταξὺ τῶν δύο Βουλῶν εἶνε τοὐλάχιστον ὑπερβολικός. Αἱ προστριβαὶ τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων χωρὶς πραγματικὴν ἀφορμὴν εἶνε ἀσφαλῶς αἱ σπανιώτεραι. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν δικαιολογουμένας διχογνωμίας, αὗται αἴρονται ἀποτελεσματικῶς ὑπὸ τοῦ κυριάρχου Λαοῦ διὰ νέας ἐκλογῆς ἢ διὰ τῶν δημοψηφισμάτων τὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνονται ὑπὸ ὅλων σχεδὸν τῶν νεωτέρων πολιτευμάτων.

Πλὴν αὐτοῦ, ἐκ τῶν διχογνωμιῶν προκύπτουν αἱ συμβιβαστικαὶ λύσεις τῶν ζητημάτων, αἱ ὁποῖαι εἶνε πάντοτε αἱ καλύτεραι. Παραμένει βεβαίως καὶ ἡ βραδύτης τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν νόμων ἐξ αἰτίας τῆς διαιρέσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἰς δύο Βουλάς, ἡ ὁποία ὅμως ἰσοφαρίζεται διὰ τῆς τελειοτέρας παρασκευῆς τῶν νόμων.

Ἵνα ὅμως ἡ δευτέρα Βουλὴ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζεται ὑπὸ τῶν νεωτέρων δημοκρατικῶν πολιτευμάτων πρέπει ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως αὐτῆς νὰ εἶνε διάφορος τῆς πρώτης. Εἶνε περιττὸν νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ Γερουσία ἐὰν ἔχῃ τὴν ἰδίαν σύνθεσιν μὲ τὴν Βουλὴν εἶνε καὶ περιττή. Ἐπειδὴ ἡ σημερινὴ Γερουσία δὲν ἔχει ἐπίσης οὐδεμίαν σχέσιν μὲ ἀριστοκρατικὰς ἢ μὲ συντηρητικὰς τάσεις, τὴν καλυτέραν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς δέον νὰ ζητήσωμεν παραλλήλως πρὸς τὴν λαϊκὴν ἐκπροσώπευσιν εἰς τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων ὡς καὶ τῶν πνευματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν Ἑνώσεων.

Ἐν πρώτοις πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀντιπροσώπευσις ὡς καὶ ἡ τῶν πνευματικῶν Ἑνώσεων εἰς τὴν Γερουσίαν δὲν ἀντιτίθεται πρὸς τὴν πολιτικὴν καθολικήν. Τοῦτο μάλιστα εἶνε καὶ ἓν τῶν αἰτίων διὰ τὰ ὁποῖα ἡ κυβέρνησις περιώρισεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων. Διὰ τοὺς κατωτέρω ὅμως λόγους πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀντιπροσώπευσις ὄχι μόνον δὲν ἀντιτίθεται πρὸς τὰ ἀντιπροσωπευτικὰ πολιτεύματα ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀνταποκρίνεται καλύτερον εἰς τὸ πνεῦμα αὐτῶν παρὰ ἡ καθολικὴ ἀντιπροσώπευσις κατὰ γεωγραφικὰς περιφερείας.

Ἡ σημερινὴ ἀλληλεγγύη τῶν πολιτῶν καὶ ἡ κοινότης τῶν συμφερόντων αὐτῶν δὲν εἶνε πλέον συνδεδεμένη πρὸς ὡρισμένον γεωγραφικὸν ἔδαφος ὅπως κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα. Ἡ πρόοδος καὶ ἡ συγκοινωνία ἐδημιούργησαν κοινωνικοὺς καὶ ἐπαγγελματικοὺς δεσμοὺς πέραν τῶν διοικητικῶν περιφερειῶν ἐπὶ ὅλης τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Τὰ συμφέροντα τῶν τάξεων εἶνε σήμερον ἀμεσώτερα τῆς τοπικῆς ἀλληλεγγύης. Καὶ ἐὰν δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἡ ἀντιπροσώπευσις κατὰ διοικητικὰς περιφερείας πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ πλήρως ὑπὸ τῆς ἐπαγγελματικῆς, πάντως εἶνε φανερὸν ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν πολιτευμάτων ἀπαιτεῖ σήμερον τὴν ὕπαρξιν καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀντιπροσωπεύσεως ὡς καὶ τῶν ἠθικῶν ἑνώσεων παραλλήλως πρὸς τὴν τοπικήν.

Εἰς τὰς οἰκονομικῶς προηγμένας χώρας, ὁ λαὸς δὲν εἶνε ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀτόμων, ἀλλὰ διαιρεῖται εἰς διαφόρους κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς ὁμάδας. Ἀπὸ τοῦ ἀτόμου μέχρι τοῦ Κράτους μεσολαβοῦν πολλαὶ διαιρέσεις, ὡς οἰκογένεια, ἐπαγγελματικὴ τάξις, πνευματικοὶ σύλλογοι. Τὸ ἄτομον ἔχει βεβαίως πρὸ παντὸς ἀτομικὰ συμφέροντα ἀλλὰ ἔχει καὶ ὁμαδικὰ τοιαῦτα, ὡς οἰκονομικά, πνευματικὰ καὶ ἠθικά. Συνεπῶς δὲν εἶνε πιστὴ λαϊκὴ θέλησις ἡ ἀτομικὴ ἐκπροσώπευσις. Ἵνα ἡ ἐθνικὴ θέλησις εἶνε πλήρης εἶνε ἀπαραίτητον νὰ συμπεριλαμβάνῃ ὅλα τὰ συντακτικὰ στοιχεῖα τῆς χώρας. Εἰς τὰ συνομοσπονδιακὰ κράτη δικαίως θεωροῦνται ὡς κυβερνῶσαι δυνάμεις καὶ αἱ ὁμοσπονδιακαὶ ὁμάδες καὶ διὰ τοῦτο προνοεῖται ἡ ἰδιαιτέρα αὐτῶν ἐκπροσώπευσις. Αἱ κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ καὶ ἠθικαὶ ὁμάδες ἔχουν σήμερον μεγαλυτέραν σημασίαν διὰ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς ὁμοσπονδιακὰς ὁμάδας καὶ ἀπὸ τὰ ἄτομα. Ἐπίσης ὅπως παραδεχόμεθα ὅτι τὸ ἀναλογικὸν ἐκλογικὸν σύστημα εἶνε δικαιότερον—ἀδιάφορον ἐὰν διὰ πολλὰς χώρας δὲν εἶνε πολιτικῶς σκόπιμον—οὕτω εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ ἡ ἀναλογία δὲν πρέπει νὰ στηρίζεται μόνον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν γνωμῶν ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἐκ τῆς δυνάμεως πνευματικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ὁμάδων. Ἡ ἀκριβὴς λοιπόν, δημοκρατικὴ ἰσότης προϋποθέτει τὴν ἀντιπροσώπευσιν ἑκάστης ὁμάδος οὐχὶ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων ἀλλ' ἀναλόγως τῆς δυνάμεως καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς διὰ τὸ ἔθνος. Τὸ κράτος δὲν πρέπει νὰ βλέπῃ τὸ ἄτομον ἀπομονωμένον, διότι τοῦτο δὲν εἶνε ἡ πραγματικότης. Ἰδιαιτέρως δὲν δύναται νὰ στηρίζεται μόνον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ὁμάδων καὶ νὰ ἀγνοῇ τὰς οἰκονομικάς, αἱ ὁποῖαι εἶνε σπουδαιότεραι καὶ ἰσχυρότεραι τῆς σημερινῆς οἰκονομίας.

Ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ ἀντιπροσώπευσις ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων τῶν ἰδίων συμφερόντων εἰς τὴν Γερουσίαν δὲν ἀνέχεται τὸν ζυγὸν τῆς λογικῆς καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀλληλοσύγκρουσιν καὶ τὴν δημιουργίαν νομοθετικῆς ἀναρχίας.

Εἶνε φανερὸν ὅτι ὁ κίνδυνος τῆς ἀναρχίας ἐκ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῶν διαφόρων τάξεων δὲν δύναται νὰ εἶνε μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν πολιτικὴν ἀντιπροσώπευσιν. Καὶ εἰς τὰς χώρας ὅπου ὑπάρχουν κόμματα Ἀρχῶν, συνήθως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶνε μεγαλύτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σπουδαιοτέρων ἐπαγγελματικῶν τάξεων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἄλλως τε ἓν τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος εἶνε ὅτι διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν κυβερνήσεων ἐξαναγκάζει τὴν ἕνωσιν διαφόρων συγγενῶν πολιτικῶν μερίδων καὶ ἐξασκεῖ οὕτω εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς διὰ τῆς δημιουργίας κοινῶν πολιτικῶν προγραμμάτων, οὕτω καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὁμάδες εἰς τὴν Γερουσίαν ἀναγκαστικῶς θὰ καταλήγουν εἰς συνεννοήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ διευκολύνουν τὴν λειτουργίαν αὐτῆς. Ἄλλως τε εἰς τὴν Γερουσίαν δὲν θὰ ἀντιπροσωπεύονται οὔτε μόνον αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὁμάδες ἀλλὰ οὔτε ὅλαι αἱ μικραὶ τοιαῦται, ἀλλὰ παραλλήλως πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀντιπροσώπευσιν θὰ ὑπάρχουν μόνον αἱ μεγαλύτεραι ὁμάδες παραγωγικαί, ἐργατικαί, ἐπιστημονικαί, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὰς μεγαλυτέρας ἐθνικὰς δυνάμεις τῆς χώρας.

Ἡ ἀντιπροσώπευσις συνεπῶς τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν τάξεων παραλλήλως πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γερουσίας πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ δικαιοτέρα ἐγπροσώπησις.

Ἕτερος λόγος συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Γερουσίαν εἶνε καὶ ἡ διευκόλυνσις τῆς Γερουσίας εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Δὲν πρέπει, βεβαίως, νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπικράτησιν τοῦ ματεριαλισμοῦ. Τὸ Κράτος ἔχει πρὸ παντὸς νὰ ἐπιτελέσῃ πνευματικὰ ἰδεώδη καὶ εἴς τινας καὶ ἐθνικά. Ἡ εὐόδωσις τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ ἔρχεται εἰς δευτέραν γραμμήν.

Ὁ σημερινὸς ὅμως πολιτισμὸς εἶνε οἰκονομικῶς τεχνικὸς καὶ ἐκ τῆς οἰκονομικῆς προόδου τοῦ Κράτους ἐξαρτᾶται πρὸ παντὸς καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἰδεωδῶν καὶ καθηκόντων αὐτῶν.

Ἡ γενικὴ πολιτικὴ τοῦ σημερινοῦ Κράτους εἶνε οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς φύσεως. Ἡ διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων μὲ τὴν εἰδικοποίησιν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀπαιτεῖ τεχνικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας εἰς τελειότερον βαθμὸν κατέχουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων παραγωγικῶν τάξεων. Ἡ συμμετοχὴ συνεπῶς αὐτῶν εἰς τὸ νομοθετικὸν ἔργον τοῦ Κράτους ἐξασφαλίζει ὑπὲρ αὐτῆς τὰ ἀπαραίτητα ἐμπειροτεχνικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν τελειοτέραν νομοθέτησιν. Ἰδιαιτέρως τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία ἐπιβάλουν τὴν σφραγῖδα αὐτῶν γενικῶς ἐφ' ὅλων τῶν ἐθνικῶν οἰκονομιῶν. Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς κυρίως γεωργικὰς χώρας ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συγκοινωνίας τῶν τραπεζῶν, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Εἶνε λοιπὸν φανερὸν ὅτι ἀφοῦ τὸ Κράτος ἔχει νὰ διαχειρίζεται κατὰ τὸ πλεῖστον ζητήματα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἐμποροβιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν, ἐπαγγελματικῶν, γεωργικῶν καὶ ἐργατικῶν τάξεων, πρέπει καὶ νὰ παρασκευάζῃ τοὺς νόμους μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τάξεων αὐτῶν.

Ἕτερος λόγος ὑπὲρ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀντιπροσωπεύσεως εἰς τὴν δευτέραν Βουλὴν εἶνε ὅτι δι' αὐτῆς δύναται ἡ Γερουσία νὰ ἐξουδετερώνῃ ἀποτελεσματικῶς τοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦν τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα ἐκ τῆς παντοδυναμίας τοῦ κοινοβουλίου ὡς καὶ τῆς καταπτώσεως αὐτοῦ. Τοὺς κινδύνους αὐτοὺς εἶνε ἀνίσχυρος πολλάκις νὰ περιορίσῃ ἡ ἐπέκτασις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνωτάτου αἱρετοῦ ἄρχοντος (Προεδρικὴ Δημοκρατία) ἐπειδὴ οὗτος εἰς πολλὰς περιπτώσεις δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν πολιτικὴν δύναμιν τοῦ κοινοβουλίου. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ ἐπέκτασις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ αὐξήσῃ τοὺς κινδύνους τῆς Δικτατορίας. Ἀντιθέτως ἡ Γερουσία, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας καὶ καλυτέρας ὠργανωμένας ἐθνικὰς ὁμάδας, εἶνε ἐντελῶς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὰς πολιτικὰς μερίδας. Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς των εἶνε ἡ παρακολούθησις τῶν ἰδίων συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἰδιαιτέρως παραβλάπτονται ἐκ τοῦ τυχὸν ἐκτροχιασμοῦ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, παρέχουν τὴν ἐγγύησιν ὅτι θὰ ἐπιδείξουν μεγαλυτέραν ἀντίδρασιν κατ' αὐτοῦ παρὰ ὁ ἀνοργάνωτος λαός, ὅπως συνήθως εἶνε ὁ πολιτικῶς μόνον ὠργανωμένος λαός.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ὅλαι αἱ χῶραι, αἱ ὁποῖαι ἀναθεώρησαν ἐσχάτως τὰ πολιτεύματα αὐτῶν, παρέχουν εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς ὁμάδας εὐρεῖαν ἀντιπροσώπευσιν εἰς τὸ δεύτερον Νομοθετικὸν Σῶμα, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια. Εἰς τὴν Γερμανίαν μάλιστα διὰ τοῦ Συντάγματος τῆς Βαϊμάρης ἱδρύετο οἰκονομικὸν συμβούλιον ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν κοινωνικῶν καὶ παραγωγικῶν ἑνώσεων, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγονται ὅλα τὰ κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα. Ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ εἶνε κυρίως συμβουλευτικός, ἀλλὰ ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸ οἰκονομικὸν Σῶμα, ὡς ἐκ τούτου τὸ ἀνώτατον οἰκονομικὸν συμβούλιον εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας. Ἐκ τῶν νεωτέρων συνταγμάτων πληρεστέραν ἐπαγγελματικὴν ἀντιπροσώπευσιν εἰς τὴν Γερουσίαν παρέχουν τὸ Σύνταγμα τῆς Ἱσπανίας. Παρομοία ἀναθεώρησις ἐπιδιώκεται καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ διὰ τὴν Γαλλικὴν Γερουσίαν. Ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Μιλλεράν εἰς τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα τοῦ 1919 συμπεριελάμβανε καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπροσώπευσιν.

Ἂς ἐξετάσωμεν καὶ τοὺς δύο ὑπολοίπους εἰδικοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀντίθετος τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀντιπροσωπεύσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν δεύτερον λόγον —διὰ τὸν πρῶτον ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω— δηλαδὴ τὴν ἔλλειψιν πλήρους ὀργανώσεως διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές. Αἱ σπουδαιότεραι αὐτῶν, ἤτοι αἱ ἐμποροβιομηχανικαί, αἱ βιοτεχνικαὶ καὶ ἐργατικαὶ εἶνε πλήρως ὠργανωμέναι. Ἐπίσης ὡς ὠργανωμέναι πρέπει νὰ θεωρηθοῦν αἱ τάξεις δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων —δικηγορικοὶ σύλλογοι, ἰατρικοί, Τεχνικὰ Ἐπιμελητήρια. Πράγματι μόνον ἡ γεωργικὴ τάξις —ἡ καὶ σπουδαιοτέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα— δὲν διαθέτει πλήρη ὀργάνωσιν. Ὁ συντονισμὸς ὅμως τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς δὲν παρουσιάζει οὐδεμίαν δυσκολίαν. Θὰ εἴχομεν μάλιστα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι καὶ ἂν ἡ ἐπαγγελματικὴ ὀργάνωσις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτο ἐλλιπής, πάλιν ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ ἡ ἀντιπροσώπευσις αὐτῶν εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο θὰ προωθεῖτο ἡ ἐπαγγελματικὴ ὀργάνωσις. Ὁπωσδήποτε δὲν δύναται νὰ ἀγνοῆται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ πολυετὴς καὶ ὠφέλιμος λειτουργία τῶν διαφόρων Ἐπιμελητηρίων, Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Τεχνικῶν καὶ ἐσχάτως μάλιστα Γεωργικῶν. Ἡ δρᾶσις αὐτῶν ὑπῆρξεν εὐεργετικὴ ὄχι μόνον διὰ τὰς ἰδίας ἐνδιαφερομένας τάξεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν. Ἀπόδειξιν τῆς ἐπιτυχοῦς αὐτῶν λειτουργίας ἀποτελεῖ καὶ ἡ βαθμιαία διεύρυνσις ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ τονισθοῦν αἱ μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίαι εἰς τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων ὑπὸ τὴν τριπλῆν αὐτῶν ἀποστολήν. Πρῶτον ὡς αὐτόνομοι ὀργανισμοὶ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τῶν ἰδίων αὐτῶν τάξεων· δεύτερον ὡς συμβουλευτικὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως, ἰδιαιτέρως τῶν Ἐπιμελητηρίων Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς κεντρικῆς αὐτῶν θέσεως ἀποτελοῦν πολύτιμον συνεργάτην τῶν δημοσίων κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ τρίτον ὡς δικαστικὰ ὄργανα ἐπιλύσεως δημοσίων τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν ἐμποροβιομηχανικῶν τάξεων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παλαιῶν ἐμποροδικείων.

Τέλος καὶ ὁ φόβος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι διὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀντιπροσωπεύσεως θὰ παρεκλίνουν αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις ἀπὸ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν καὶ ὅτι θὰ μεταβληθοῦν εἰς πολιτικὰ σωματεῖα δὲν εἶνε διόλου δικαιολογημένος. Δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῶμεν ἐὰν αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις ἐπιδιώκουν ἀμέσως καὶ πολιτικοὺς σκοπούς. Μήπως τώρα αὗται δὲν χρησιμοποιοῦν ἐμμέσως καὶ τὴν πολιτικὴν δι' εὐόδωσιν τῶν ἰδίων συμφερόντων; Εἰς πολλὰς χώρας αἱ πολιτικαὶ μερίδες ἔχουν ἀντικατασταθῆ ὑπὸ οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ὁμάδων. Ἐπίσης ὅπου ἡ μεταβολὴ αὐτὴ δὲν εἶνε πλήρης, τὰ ἐπαγγελματικὰ συνδικάτα εἶνε ταυτοχρόνως οἰκονομικαὶ καὶ πολιτικαὶ ὀργανώσεις. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀρχίζουν ὅλα μὲ οἰκονομικοὺς σκοπούς, ἀλλὰ τελειώνουν κατ' ἀνάγκην εἰς πολιτικούς. Καὶ αὐτὸς ὁ συνδικαλισμός, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ὡς ἰδέα οἰκονομικὴ καὶ ἀντικρατικὴ μετεβλήθη τώρα εἰς πολιτικὸν σωματεῖον. Ἡ ἐπιδίωξις πολιτικῶν σκοπῶν ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων, δὲν εἶνε βλαπτική, οὔτε διὰ τὰς ἰδίας τάξεις, οὔτε διὰ τὴν κοινωνίαν. Διὰ ποῖον λόγον πρέπει νὰ ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς τάξεις ἡ ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων καὶ διὰ τῆς πολιτικῆς; Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἔπρεπε νὰ θεωρῆται πρόοδος ἡ ὀργάνωσις τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Ἐκτὸς αὐτοῦ, διὰ τίνος μέσου πρέπει νὰ ὑποστηρίξουν τὰ συμφέροντά των ἂν ὄχι διὰ τῆς πολιτικῆς; Ἂς λησμονῶμεν τὴν διαρκῆ ἐπέκτασιν τῶν καθηκόντων τοῦ Κράτους; Ἐπίσης πρέπει νὰ δεχθῶμεν, ὅτι ἡ πολιτικὴ ὑποστήριξις ὑπὸ τῶν διαφόρων τάξεων τῶν ἰδίων συμφερόντων ἀπαραιτήτως θὰ καταλήξῃ εἰς ζημίαν τῶν ἄλλων κοινωνικῶν τάξεων καὶ νὰ μὴ δεχθῶμεν, ὅτι ἀφοῦ αἱ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις ἔχουν σήμερον τὴν μεγαλυτέραν σημασίαν διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἡ εὐόδωσις τῶν συμφερόντων αὐτῶν θὰ εἶνε ταυτόσημος πρὸς τὴν γενικὴν πρόοδον; Ἂς σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι ὁ φόβος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν εἰσαγωγὴν πολιτικολογίας εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις ἀποτελεῖ ἐξόφθαλμον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅπως αἱ ὀλίγαι θέσεις τῶν γερουσιαστῶν, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ δοθοῦν εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις, ἐκλέγονται κατ' εὐθεῖαν ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν ὀργανώσεων. Εἶνε προφανὲς ὅτι ὁ κίνδυνος τῆς πολιτικολογίας μεγαλώνει διὰ τοῦ τρόπου αὐτῆς τῆς ἐκλογῆς, ὅπως ἀντιθέτως θὰ ὀλιγοστεύῃ ἐὰν ὡρίζετο ὅτι οἱ ἐπαγγελματίαι γερουσιασταὶ ἀποστέλλονται ὑπὸ τῶν διαφόρων διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ταξικῶν ὀργανώσεων.

Τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων διὰ τὰς διαφόρους ἐπαγγελματικὰς καὶ ἠθικὰς ἑνώσεις μόνον εἰς ἕνδεκα. Ἰδιαιτέρως δυσανάλογος ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων εἶνε [illegible]

ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΕΞΗΝΤΛΗΜΕΝΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ
ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΧΡΗΣΙΣ
ΤΟΥ

MARQUE DE FABRIQUE DÉPOSÉE

PEPTO-KOLA
ROBIN

Τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀντινευρασθενικὸν φάρμακον παρασκευαζόμενον δι' ἑνώσεως πεπιόνης καὶ γλυκεροφωσφατούχων ὡς καὶ καρύων τοῦ Κολά.

Τὸ PEPTO—KOLA ὑπὸ μορφὴν λικὲρ θαυμασίου, εὐπέπτου καὶ ἀνακαινιστικοῦ, εἶναι σκευασία ἀπαράμιλλος πρὸς θεραπείαν τῆς ἀναιμίας, τῶν νευρικῶν νόσων, τῆς διανοητικῆς κοπώσεως, τῶν μακρῶν καὶ δυσκόλων ἀναρρώσεων, καθὼς καὶ τῆς γεροντικῆς ἐξαντλήσεως.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ ΚΑΙ Σ^{ΙΑ}
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 27, Ἀθῆναι.
Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.

Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΑΡΑΔΕΧΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΝΙΤΡΙΚΟΝ ΚΑΛΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
ΩΜΠΥ
ΕΙΝΕ ΤΟ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΛΙΠΑΝΤΙΚΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τῆς Ἑλλάδος ἀναγνωρίζει ὅτι πρέπει νὰ πωλῆται ἀκριβώτερον τῶν ἄλλων λιπασμάτων.

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ
Ἡ Βιομηχανία τῶν ΩΜΠΥ ἡ ὁποία ἀπὸ 56 ἐτῶν ἔχει τὴν πρώτην κατανάλωσιν τῶν λιπασμάτων εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, προσφέρει τὰ ἄριστα λιπάσματά της μὲ τὸ ΝΙΤΡΙΚΟΝ ΚΑΛΙ καὶ τὴν ΟΥΡΙΑΝ καὶ ΥΠΕΡΦΩΣΦΟΡΙΚΑ τελείως διαλυτά, εἰς πλήρεις συνθέτους τύπους.

10 ο)ο ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ.

ΤΥΠΟΙ: 10-26-8 διὰ σιτηρά, 10-24-12 δι' ἀμπέλους, ἐλαίας καὶ δένδρα, 4-30-12 δι' ὄσπρια καὶ τριφύλλια, 12-20-16 διὰ λαχανικά, πατάταν καὶ καπνόν.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ Α. Ε.
ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9(ὄπισθεν Δημαρχίας)—ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΠΕΜΑ
ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΕΧΝΗ
ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
& ΚΑΣΔΟΝΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΙΡΑ
Εἶνε ἡ τελειοτέρα καὶ εὐθηνοτέρα
ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΣΚΟΝΗ
πρὸς καθαρισμὸν παντὸς σκεύους καὶ ἀντικειμένου
Ἀπαραίτητος διὰ κάθε σπίτι
ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ 75 ο/ο ΤΩΝ ΠΑΡΟΜΟΙΩΝ ΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ
Ζητήσατέ την
εἰς ὅλα τὰ ἐδωδιμοπωλεῖα καὶ σιδηροπωλεῖα
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα
Σταῦρος Γλατζῆς & Σία
Ὁδὸς Πετράκη 20
«ΔΙΕΘΝΕΣ»

ΑΝΑΡΓΥΡΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΣ
ΣΧΟΛΗ ΣΠΕΤΣΩΝ
Ἡ πρώτη, κατὰ τὰ Ἀγγλικὰ δημόσια σχολεῖα, Σχολὴ ἐν Ἑλλάδι. Ἔτος λειτουργίας Βον. Τάξεις Β' καὶ Γ' Ἑλληνικοῦ καὶ Α' Γυμνασίου. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦν. Τὰ μαθήματα ἤρχισαν τὴν 15ην Ὀκτωβρίου Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ ἐν Σπέτσαις καὶ παρὰ τῷ κ. Μ. Γ. Μιχαηλίδη ὁδὸς Ἁγίου Μελετίου 97. Ὥρα 3 1)2—5 1)2 μ.μ. καθ' ἡμέραν πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς.

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 8 1)2—μ'

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

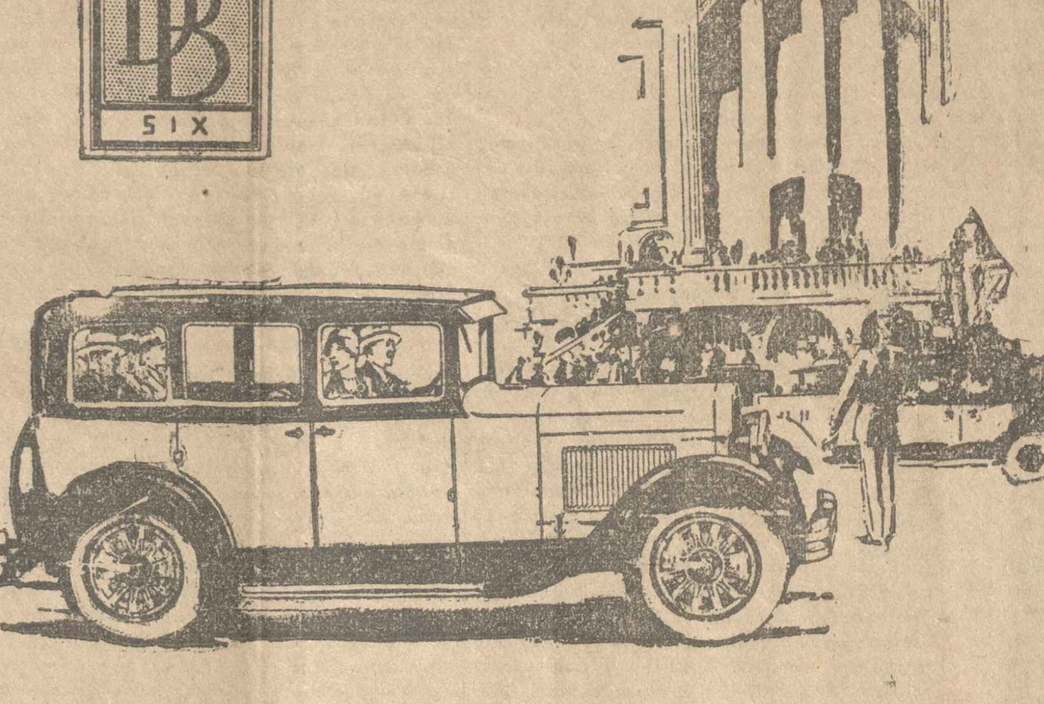

ΤΟ ΕΞΑΚΥΛΙΝΔΡΟΝ
STANDARD SIX
ΤΩΝ
DODGE BROTHERS

STANDARD DB SIX

ΑΝΤΑΞΙΑ ΤΗΣ ΦΗΜΗΣ ΤΩΝ DODGE BROTHERS
ΕΙΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ ΤΙΜΗΝ

Οἱ DODGE BROTHERS κατασκευάζουσι ἀπὸ τινος ἕνα ὅλως νέον τύπον αὐτοκινήτου σπανίας στερεότητος σχεδιασθέντα νὰ φέρῃ τὴν πλέον θαυμασίαν μηχανὴν ποὺ ἔχει ποτὲ χρησιμοποιηθῇ ἐπὶ ἑξακυλίνδρου αὐτοκινήτου τῆς ἰδίας ἢ καὶ μεγαλυτέρας ἀκόμη τιμῆς.

Τὸ μέγιστον μυστικὸν τῆς μοναδικῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἑξακυλίνδρου STANDARD ἔγκειται εἰς τὴν πρωτοφανῆ ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῆς μηχανῆς πρὸς τὸ ὅλον βάρος τοῦ αὐτοκινήτου—δύναμιν 1 ἵππου κατὰ 21 κιλά! Τὸ τοιοῦτον καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται περὶ προϊόντων τῶν DODGE BROTHERS σημαίνει ἀστραπιαίαν ἐκκίνησιν, ἰλιγγιώδη ταχύτητα διατηρουμένην ἀκόπως ὅσον θέλει ὁ ὁδηγός, ὑπερνίκησιν καὶ τῶν πλέον ἀποτόμων ἀνωφερειῶν μὲ ἀπίστευτον εὐκολίαν καὶ τέλος οἰκονομίαν.

Ἐξωτερικῶς μὲν κομψὸν μὲ ποικίλους ὡραίους χρωματισμούς, ἐσωτερικῶς δὲ εὐρύχωρον, ἀναπαυτικὸν καὶ πολυτελές, μὲ φρένα εἰς τοὺς τέσσαρας τροχοὺς καὶ τέσσαρα ἀμορτισσέρ, τὸ ἑξακύλινδρον STANDARD εἶναι αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον θὰ ὁδηγῆτε μὲ ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν.

Οἱ κατὰ τόπους πράκτορές μας εὐχαρίστως θὰ σᾶς ἐπιδείξουν καὶ ἐξηγήσουν τὰ πλεονεκτήματα τοῦ αὐτοκινήτου τούτου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκ μέρους σας ὑποχρεώσεως.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
"ΧΑΡ. ΜΠΟΓΔΗΣ,, Α. Ε. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
Πατησίων 73

ΠΑΤΡΑΙ
Καλαβρύτων 35

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τσιμισκῆ 54

ΛΑΡΙΣΣΑ
Μεγ. Ἀλεξάνδρου 8

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

«ΑΝΑΤΟΛΗ» ΣΤΑΔΙΟΥ 44

ΕΥΚΑΙΡΙΑ!
Μὴ κάμετε τὰς ἀγοράς σας προτοῦ ἐπισκεφθῆτε τὸ Κατάστημα
ΣΠΥΡΟΥ Π. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
52 ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 52
Ἀσυναγώνιστον στὴν φθήνια! Θὰ εὕρητε ὅλα τὰ εἴδη τῆς ἐπιπλώσεως ΜΕΤΑΞΩΤΑ, ΒΕΛΟΥΤΕ, ΠΛΟΥΣ, ΖΟΥΤ, ΚΡΕΤΟΝΙΑ, ΚΟΝΤΑΡΙΑ, ΦΙΛΕΔΕΣ, ΣΤΟΡΙΑ, ΝΤΙΒΑΝΟΚΑΛΥΜΜΑΤΑ, ΜΠΑΝΤΕΣ, ΧΑΛΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ, ΔΙΑΔΡΟΜΟΥΣ. ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΠΑΤΩΜΑΤΩΝ καὶ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ.
ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΤΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ
ΕΛΑΣΤΙΚΟ-Υ-ΦΑΝΤΟΙ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΙΑΤΡΟΥ ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΙΝΕ ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΚΗΛΗΝ
ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΩΣ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5—ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΝΙΟΣ ΣΧΟΛΗ
ΜΕΓΑ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56 ΤΗΛΕΦ. 3-76
Ἰδιοκτήτης Διευθυντής: ΑΠΟΛΛΩΝ Κ. ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ.
Περιλαμβάνει: Δημοτικὸν Σχολεῖον. Ἑλληνικὸν καὶ Γυμνάσιον ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΝ.
Σημ. Ἀπὸ τοῦ σχολ. ἔτους 1928—1929 θὰ λειτουργήσῃ ἐν τῇ ΙΟΝΙΩ ΣΧΟΛΗ καὶ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΙΣ ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.
Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦν. Τὰ μαθήματα ἤρχισαν.

Ο ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Δ. ΑΒΟΥΡΗ
Τιμηθεὶς διὰ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Λιέγης 1928
ΠΑΡΕΛΑΒΕ τὰ πλέον νουβωτὲ ὑφάσματα εἰς ἐξαιρετικὴν ποιότητα καὶ εἰς διαφόρους χρωματισμούς
48 ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 48

ΒΡΕΤΤΑΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΝ LTD
BRITISH-FRENCH DISCOUNT BANK LTD
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Λεωφόρος Πανεπιστημίου 26
Τηλεγρ. Διεύθυνσις: «ΒΙΦΡΕΔΒΑΝΚ» Τηλέφ. 1—42 καὶ 1—68
Πλῆρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ Ἐξωτερικῷ
Ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας. Καταθέσεις εἰς δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα.—Ταμιευτήριον 5 ο)ο

Η ΠΛΗΡΩΜΗ
ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην 29ην, 30ὴν καὶ 31ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι κοινότητας:

Ἀριθ. Μητρ.		Ἐπαρχία
534	Οὐλοῦ—Πορλοῦ	Πισιδίας
581	Οὐσάκ	Φιλαδελφείας
716	Ὀδεμησίου	Ἡλιουπόλεως
543	Οἰνόης	Νεοκαισαρείας
604	Πλατιάνων	Προύσης
444	Πινατάντων	Ροδοπόλεως

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὴν ἀποζημίωσίν των εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ ταυτότητος μὲ τὴν φωτογραφίαν των ἐκδιδομένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως ἢ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ ὅπερ θὰ φέρῃ βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομίας περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ δικαιούχου καὶ τῆς μονίμου διαμονῆς του.

(Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος)

ΤΣΟΥΧΛΟΣ
Ὁδὸς ΕΡΜΟΥ 28
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΚΥΡΙΩΝ
ΤΣΟΥΧΛΟΣ
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΕΤΟΙΜΑ ΚΥΡΙΩΝ
ΤΣΟΥΧΛΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΤΣΟΥΧΛΟΣ
HAUTE COUTURE

ΚΟΝΤΡ-ΠΛΑΚΕ
ΚΑΠΛΑΜΑΔΕΣ
Νέαι ἀφίξεις εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΑΓΡΙΟΞΥΛΕΙΑΣ
Π. Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Φερρῶν
Τηλέφωνον Νέον 6—56
(Ἀποστολαὶ εἰς Ἐπαρχίας)

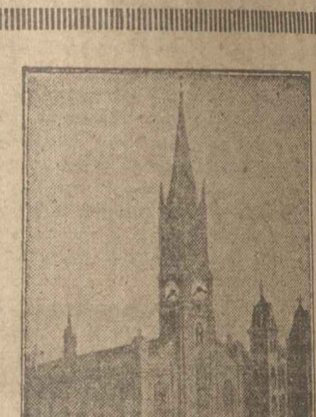

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΓΑΛΑ ΔΙΑ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΑ
Πολυελαίους ἐκκλησιῶν ὅλων τῶν διαστάσεων. Κώδωνας ἐκκλησιῶν χαλυβδίνους εὐρωπαϊκούς.
Ἀποταθῆτε ΧΡ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΝ ὁδὸς Ἀθηνᾶς 131, Ἀθῆνας

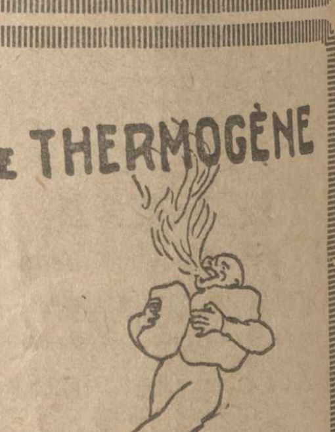

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ
THERMOGENE
κατὰ τοῦ κρυολογήματος, γρίππης κλπ. κλπ.
ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α. Ε.
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 2β

Ἔφθασε τὸ νέον Γερμανικὸν φάρμακον
URODOL
(ΟΥΡΟΔΟΛ)
κατὰ τῶν
ΑΡΘΡΙΤΙΣΜΩΝ — ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΩΝ — ΨΑΜΜΙΑΣΕΩΣ — ΑΡΤΗΡΙΟΣΚΛΗΡΩΣΕΩΣ - ΛΙΘΙΑΣΕΩΣ — ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΝΟΜΟΥ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἔχων ὑπ' ὄψει μου τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀτυχῆ Κορινθίαν ἐκ μέρους τῆς ἐγκρίτου «Πρωΐας» τολμῶ νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ καταχωρήσητε τὰ κάτωθι:

Ἡ ἔκτασις τῆς συμφορᾶς τῆς ἀτυχοῦς μου πατρίδος Κορίνθου μετὰ τῶν παραλιακῶν χωρίων, ἐκίνησεν, ὡς γνωστόν, τὴν βαθυτάτην συμπάθειαν ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ κατὰ μείζονα λόγον τῆς προκατόχου κυβερνήσεως καὶ ὁλοκλήρου τῆς διαλυθείσης Βουλῆς, ἥτις ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν γενικωτέρων διὰ τὴν ἀτυχῆ Κόρινθον μεριμνῶν της ἐψήφισε τὸν νόμον 3612 δημοσιευθέντα εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Ὡς μόνη δὲ περιουσία διὰ μερικοὺς ἐκ τῶν Κορινθίων καὶ τοὺς οἰκείους τούτων, ὄντας ὑποχρεωμένους νὰ παράσχωσι στέγην ἀπέμεινε μετὰ τὰς σεισμικὰς καταστροφὰς ἡ ἐδῶ οἰκία των, ἣν θὰ παρελάμβανον δυνάμει τοῦ ῥηθέντος νόμου, τὰ μὲν πρὸς ἰδιοκατοίκησιν, τὸ δὲ πρὸς ἐκμετάλλευσιν, ἵνα δυνηθῶσι καὶ ἀντιπαλαίσωσι πρὸς τὴν νέαν των δυστυχισμένην ζωήν. Πλὴν ὅμως, ὅλως ἀπροόπτως, καὶ τῇ εἰσηγήσει, ὡς πληροφορούμεθα, τοῦ ἐκ Κρήτης ἀξιοτίμου βουλευτοῦ κ. Σκουλᾶ καὶ μιᾶς διευθυντρίας ξενοφώνου ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐνταῦθα, θιγομένων ἀμφοτέρων ἐκ τῆς ἰσχύος τοῦ ῥηθέντος νόμου, ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ κατάργησις τοῦ νόμου τούτου, καὶ ἤδη ἡμεῖς οἱ ἰδιοκτῆται Κορίνθιοι καταναλωθέντες ψυχικῶς καὶ ὑλικῶς ἐπὶ τρίμηνον, περιφερόμενοι ἀνὰ τὰ δικαστήρια δὲν κατωρθώσαμεν οὔτε τὰς οἰκογενείας μας νὰ στεγάσωμεν, τὴν ἱερότητα τοῦ ὁποίου δικαιώματος οὔτε οἱ δαίμονες τῆς κολάσεως δὲν θὰ θελήσουν νὰ μᾶς ἀμφισβητήσουν, κατόπιν μάλιστα τῶν ἐξακολουθητικῶς παρατηρουμένων καθ' ὅλην τὴν Κορινθίαν ἰσχυρῶν σεισμικῶν δονήσεων. Καὶ δικαιοῦμαι, ὑποθέτω νὰ ἐρωτήσω ὡς κοινὸς πολίτης Ἕλλην: Ἀπὸ πότε ἡ θέλησις ἑνὸς βουλευτοῦ ἔστω καὶ ἐκ Κρήτης καταγομένου, θιγομένου ὅμως προσωπικῶς ἐκ τῆς ἰσχύος νόμου τινός, εἶνε ἱκανὴ νὰ ἀκυροῖ νόμον ἐπιβληθέντα ὑπὸ σιδηρᾶς ἀνάγκης καὶ στοιχειώδους καθήκοντος κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης χωρὶς — ἀφοῦ περὶ 25 οἰκογενειῶν πρόκειται—τὸ παράπαν νὰ θίγωνται αἱ γενικώτεραι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι; Ἂν δὲ συνέπεσε Κορίνθιος ἰδιοκτήτης νὰ κέκτηται ἐνταῦθα πλέον τῆς μιᾶς οἰκίας ἂς περιορισθῇ τὸ ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρέον εὐεργέτημα διὰ τὴν μίαν μόνον οἰκίαν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν ἐκτιμήσει ὡς ὀρθὸν ἡ Βουλή. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ τόσον συγκινηθεὶς ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς ἀτυχοῦς μου πατρίδος καθὼς καὶ ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ θὰ περιβάλουν μὲ τὴν ἐνδεδειγμένην συμπάθειαν τὴν τραγῳδίαν τῶν Κορινθίων καὶ θὰ τονώσουν τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ μικροσυμφεροντολόγου καὶ ἐγωϊστοῦ Νεοέλληνος.

Πάνος Ν. Νέρδας
Κορίνθιος, Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ
ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας διάφοροι ἐπιτήδειοι, ἐχθροὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου, προσπαθοῦν νὰ ἐμφανίσουν διὰ διαφόρων δημοσιευμάτων εἰς τὰς ἐφημερίδας ὡς ἀπότοκον τῆς δῆθεν ἀντεργατικῆς πολιτικῆς τῆς ἑταιρείας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διαθέσωσιν ἐναντίον της ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ παρασύρωσι πρὸς τὸ μέρος των τὸν ἀνίδεον ἐργατικὸν κόσμον, ἀνακοινοῦμεν τὰ ἑξῆς:

Αἱ ἔκτροποι σκηναί, αἵτινες τὴν 19ην τρέχοντος, ἔλαβον χώραν εἰς τὸ Ἐργοστάσιον καὶ Ἁμαξοστάσιον Καλλιθέας ἐσκηνοθετήθησαν ὑπὸ εὐαρίθμων ἀτάκτων στοιχείων, τὰ ὁποῖα βιαίως καὶ διὰ παντοίων ἀπειλῶν ἐπέβαλον τὴν διακοπὴν τῆς ἐργασίας εἰς τὸ φιλήσυχον προσωπικὸν τοῦ Ἐργοστασίου καὶ Ἁμαξοστασίου ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ παρασύρουν ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς ἑταιρείας εἰς ἀπεργίαν καὶ νὰ δημιουργήσουν πράγματα κατ' αὐτῆς. Ἐγνώριζον ἐκ τῶν προτέρων οἱ ὑποκινηταὶ τῆς στάσεως ταύτης ὅτι τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐξαπίνης καὶ τελεσιγραφικῶς ἔθετον τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ τῶν ὁποίων «ἠξίουν» ἄμεσον τὴν λύσιν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνωσιν ἀποδεκτὰ διότι ταῦτα, ἐξαιρέσει ἑνὸς μόνον, πρὸ καιροῦ γενομένου ἀποδεκτοῦ, δὲν ἀπέβλεπον εἰς ἄλλο τι, εἰμὴ εἰς τὴν καθιέρωσιν ἀργομίσθου προσωπικοῦ καὶ τὴν δημιουργίαν πολυτελῶν ὑπηρεσιῶν ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου.

Ἡ Διοίκησις ἤσκησε κατὰ τῶν πρωταιτίων τούτων, οἵτινες τυγχάνουσι κατὰ τὸ πλεῖστον κομμουνισταί, τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν οὐχὶ αὐθαιρέτως, ὡς διατυμπανίζεται, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ, τὸν ὁποῖον τὸ Κράτος ἐθέσπισε δι' ὅλας τὰς Σιδηροδρομικὰς καὶ Τροχιοδρομικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἡ ἑταιρεία ἐφαρμόζει πρὸ καιροῦ κατόπιν σχετικῆς ἐγκυκλίου της. Ἀπέλυσε δύο, ἐπέβαλε πρόστιμον εἰς ἓξ καὶ ἄλλους πέντε ἐκάλεσεν εἰς ἀπολογίαν, ἵνα τοὺς παραπέμψῃ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προβλεπόμενον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Διοικήσεως ἐλήφθη ἐν πνεύματι ἐπιεικείας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μεγίστης σημασίας, ἣν εἶχεν ἡ ἀνταρσία, τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσαν τὰ πρόσωπα ταῦτα. Ὑποθέτομεν δὲ ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος τῆς τάξεως δύναται νὰ θεωρήσῃ ἀδικαιολόγητα μέτρα ληφθέντα ἐναντίον ταραξιῶν προβάντων εἰς ἐκνόμους πράξεις.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ αἰτήματα τοῦ προσωπικοῦ, ὡς ἀνεκοινώθησαν διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἀναφέρονται εἰς τὰ σημεῖα, ἐφ' ὧν ἡ Ἑταιρεία δηλοῖ τὰ ἑξῆς:

1ον) Οὐδὲν ἀπολύτως κεκτημένον δικαίωμα τοῦ προσωπικοῦ κατεπατήθη.

2ον) Τὸ ὀκτάωρον ἐφαρμόζεται γενικῶς εἰς ὅλας τὰς τάξεις τοῦ προσωπικοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Οὐασιγκτῶνος, τὴν ὁποίαν τὸ κράτος ἐκύρωσεν.

3ον) Τὰ δῶρα τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Νέου Ἔτους χορηγοῦνται εἰς τὸ προσωπικὸν συμφώνως πρὸς διαιτητικὴν ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἀποτελεσθέντος ἐξ ἀντιπροσώπων ἐργατῶν καὶ ἑταιρείας ὑπὸ τὴν προεδρίαν Ἀρειοπαγίτου, συνίστανται δὲ εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον, ὅπερ τὸ Κράτος διὰ Νόμου ὥρισε διὰ συναφεῖς ἐπιχειρήσεις. Δὲν εἶναι ἑπομένως ἀκριβὴς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ ἑταιρεία περιέκοψε τὰ δῶρα ταῦτα.

4ον) Ὁ ἐφαρμοζόμενος τιμάριθμος ὑπερτερεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰς λοιπὰς ὁμοειδεῖς ἐπιχειρήσεις κατὰ μίαν ἕως δύο μονάδας καὶ τὸν διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους κατὰ 7 ἕως 8 ὅλας μονάδας. Τὸ προσωπικὸν ἑπομένως ἡμῶν εὑρίσκεται εἰς κρείσσονα μοῖραν ἀπὸ ὅλους τοὺς λοιποὺς ἰδιωτικοὺς ἢ δημοσίους ὑπαλλήλους.

5ον). Ἡ τιμαριθμητικὴ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς, ἣν τὸ Κράτος ὥρισε διὰ Διατάγματος εἰς τὰς λοιπὰς ἐπιχειρήσεις καὶ μάλιστα μὲ τιμάριθμον, ὡς εἴπομεν, ἀνώτερον τοῦ κρατικοῦ τοιούτου.

6ον) Αἱ ποιναί, αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τὸ προσωπικὸν κατὰ τὸν προμνησθέντα κανονισμόν, ἀφοροῦσι κυρίως τοὺς ἀσεβοῦντας πρὸς τὸ Κοινόν, τοὺς καταχραστὰς καὶ τοὺς ἐκ συστήματος προκαλοῦντας καθυστερήσεις τῶν ὀχημάτων, ἵνα διεγείρουν τὴν Κοινὴν Γνώμην ἐναντίον τῆς Ἑταιρείας.

7ον) Ἡ Ἑταιρεία δὲν ἀπεδέχθη τὴν πρὸ καιροῦ αἰτηθεῖσαν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας ὅλου ἀδιακρίτως τοῦ προσωπικοῦ κατὰ 30 μεταλλικὰς δραχμάς, ἤτοι κατὰ 540 χαρτίνας περίπου, ὄχι μόνον ὅπως μὴ δημιουργήσῃ προνομιοῦχον ἐργατικὴν τάξιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τοῦθ' ὅπερ θὰ εἶχε γενικώτερον ἀντίκτυπον εἰς τὴν ὅλην Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν καὶ διὰ τὰς Κρατικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἀποτρέψῃ τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Κοινοῦ δι' ὑψώσεως τῶν τιμολογίων πρὸς κάλυψιν τῆς ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἐπιβαρύνσεως, ἥτις θὰ ἀνήρχετο εἰς 15 ἑκατομμύρια περίπου ἐτησίως. Σημειοῦμεν ὅτι ἡ συνήθης μισθοδοσία ἑνὸς εἰσπράκτορος ἀνέρχεται σχεδὸν εἰς 2.500 μηνιαίως μὲ 13 μισθοὺς ἐτησίως καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα, δηλαδὴ περίπου μισθὸν γραμματέως Α' τάξεως Ὑπουργείου.

8ον). Ἐδηλώθη πρὸ καιροῦ εἰς τὸν Σύνδεσμον ὅτι τὸ ζήτημα τῶν διμηνιτῶν (ἐκτάκτων) θὰ τακτοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ χρόνου τὸν ὁποῖον ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς ὁρίζει, διὰ τῆς μονιμοποιήσεως ἐκείνων οἵτινες εἶνε ἀναγκαῖοι διὰ τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐκείνων, οἵτινες προσελήφθησαν πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων σημερινῶν ἐργασιῶν μελλουσῶν νὰ παύσουν.

9ον). Ἐπίσης ἐδηλώθη εἰς τὸ προσωπικὸν εἶνε δὲ γνωστὸν καὶ εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργεῖον, ὅτι πρὸς ἐπωφελέστερον διὰ τὸ προσωπικὸν κανονισμὸν τῶν συντάξεων, κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπὶ χρυσῆς βάσεως, αἱ Ἑταιρεῖαι ἡμῶν μετεκάλεσαν εἰδικοὺς Ἄγγλους ἀσφαλιστὰς πρὸς μελέτην τῆς διοργανώσεως ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων ἑνὸς νέου Γενικοῦ Ταμείου τοῦ προσωπικοῦ ὅλων τῶν συγγενῶν Ἑταιρειῶν, τῶν εἰδικῶν δὲ τούτων ἡ ἐργασία ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα της. Προκειμένου περὶ ζητήματος ὀγκωδεστάτου, ἀπαιτοῦντος μακρὰν μελέτην ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσιν αἱ προχειρότητες τοῦ παρελθόντος, ἡ λύσις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐντὸς τόσον βραχέος διαστήματος. Πάντως δηλοῦμεν ὅτι αἱ Ἑταιρεῖαι ὑπεβλήθησαν εἰς σημαντικὰς θυσίας καὶ πρόκειται καὶ εἰς περαιτέρω τοιαύτας νὰ ὑποβληθῶσι χάριν τοῦ Ταμείου Συντάξεων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πᾶς ἀμερόληπτος ἀναγνώστης θὰ κρίνῃ ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν δικαιοῦται ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου εἰς διαμαρτυρίας. Ὁσονδήποτε δὲ καὶ ἂν ἐπηρεάζῃ τὸ Κοινὸν ἡ τεχνητῶς δημιουργηθεῖσα ἐχθρότης κατὰ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας, διότι εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῶν ἔργων κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ συγκοινωνία κατ' ἀνάγκην δυσχεραίνεται, δὲν πρέπει νὰ παροραθῇ ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἶνε ζήτημα «Πάουερ», ἀλλὰ ζήτημα στοιχειώδους ἀμύνης τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος ἐναντίον εὐαρίθμων ταραξιῶν.

(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Η. Ε. Μ.)

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΛΑΣ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ
ΕΝΑΡΞΙΣ
Αὔριον Δευτέραν
ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ REVUE
Μία χαριτωμένη ὀπερέττα τῆς ΟΥΦΑ τοῦ σκηνοθέτου Αἴχμπεργκ (Ἁγνῆς Σουζάνας—Τρελλῆς Λόλας).—Τὸ γιομᾶτο χιοῦμορ σενάριό της, παρμένο ἀπὸ τὰ σκανδαλάκια τῶν παρασκηνίων —Ἡ χάρη τῶν ἀγαπητῶν στὸ κοινὸ πρωταγωνιστῶν
Β. ΦΥΤΕΡΕΡ
ΝΤΙΝΑ ΓΚΡΑΛΛΑ
Α. ΠΑΟΥΛΙΓΚ
Ἡ ἀφαντάστου πλούτου σκηνὲς τῆς μεγάλης ἐπιθεωρήσεως ΧΑΛΛΕΡ τοῦ Βερολίνου θὰ σημειώσουν ἀσφαλῶς στὰς Ἀθήνας μίαν πρώτης τάξεως ἐπιτυχίαν ὅπως τοῦ Βερολίνου ὅπου
ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ REVUE
ἀπὸ ἑβδομάδων προβάλλεται
ΠΛΗΡΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ὑπὸ τὸν κ. Λομπιάνκο

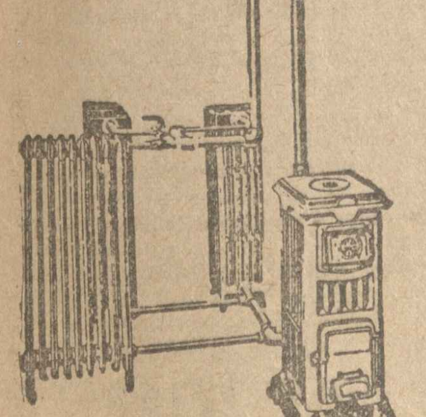

ΚΕΝΤΡΙΚΑΙ ΘΕΡΜΑΝΣΕΙΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Δ. ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ & Σ^{ΙΑ}
Χαλκοκονδύλη 34 (Σταθμὸς Λαυρίου) Τηλ. 11—32

Ζητήσατε τὸ βιβλίον συνταγῶν μας μὲ καθε τοντι
ΕΞΒΑΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΟΦΑ

Τὸ TODDY λύει τὰ Προβλήματα τῆς Μητέρας

ΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ γνωρίζουν ὅτι ἡ τροφὴ τοῦ παιδιοῦ πρέπει νὰ εἶνε ὀρεκτικὴ εὐκολοχώνευτη ἀλλὰ καὶ νὰ περιέχῃ τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὀστῶν καὶ τῶν μυώνων.

Οἱ ἰατροὶ συμφωνοῦν ὅτι τὸ „Τόντι„ εἶναι ἡ καταλληλοτέρα τροφὴ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος τόσον διὰ τοὺς νέους ὅσον καὶ διὰ τοὺς γέροντας.

Ἐπὶ αἰῶνας τὸ ἐκχύλισμα τῆς Βρώμης (Extrait de malt) ἦτο τὸ κυριώτερον τονωτικὸν τοῦ κόσμου Ἀναζωογονεῖ, ἐνδυναμώνει καὶ τρέφει ὅσον οὐδὲν ἄλλο τονωτικόν Τὸ „Τόντι„ περιέχει τὰ ζωογόνα αὐτὰ στοιχεῖα ὑπὸ νέαν καὶ εὐχάριστον μορφὴν. Ὅταν αἰσθάνεσθε κόπωσιν ἢ νευρικὴν ἐξάντλησιν λαμβάνετε τὸ „Τόντι„ ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀντιλαμβάνεσθε σημαντικὴν βελτίωσιν τῆς γενικῆς ὑγείας σας τῆς ἀντοχῆς σας καὶ ἐνεργητικότητος.

Τὸ „Τόντι„ εἶναι ἰδιαιτέρως εὐεργετικὸν διὰ τὰς θηλάζουσας μητέρας, τὰ ἀναιμικὰ παιδιά, τοὺς ἀναρρώνοντας τοὺς γέροντας καὶ ἐν γένει ὅλους τοὺς καταβεβλημένους καὶ νευρικοὺς ὀργανισμούς.

Τὸ „Τόντι„ φέρει εἰς τὸν ὀργανισμὸν ἀφθονίαν στοιχείων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὀστῶν καὶ τῶν μυώνων καὶ εἰς μορφὴν εὐκόλως ἀφομοιουμένην ὀξύνει τὴν ὄρεξιν ὑποβοηθεῖ τὴν χώνευσιν λαμβανόμενον δὲ θερμὸν πρὸ τῆς κατακλίσεως προκαλεῖ ἤρεμον ὕπνον.

TODDY
„Ὁλόκληρον γεῦμα ἐντὸς ποτηρίου„
ΖΕΣΤΟ Η ΚΡΥΟ
ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ Η ΓΕΡΟΥΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ:
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ
ΦΕΙΔΙΟΥ 11 ΑΘΗΝΑΙ

Μεγάλη ἔκθεσις ἑτοίμων
ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ - ΠΑΛΤΩΝ
ΑΔΙΑΒΡΟΧΩΝ & ΚΑΠΑΡΔΙΝΩΝ
πρωτοφανὴς εἰς πλοῦτον, ποιότητα καὶ νέους χρωματισμοὺς
ΤΙΜΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ
KOSMOS
ΣΤΑΔΙΟΥ 23^γ

SLOAN'S LINIMENT
1746

ΠΟΝΟΙ ΤΗΣ ΡΑΧΕΩΣ
Ὁποιαδήποτε ἐὰν εἶναι ἡ αἰτία ἢ ὁσονδήποτε ἰσχυρὸς ὁ πόνος τὸ Σλόανς Λίνιμεντ θὰ τὸν ἀνακουφίσῃ. Τὸ Σλόανς διαλύει τὴν ἐπώδυνον συμφόρησιν θερμαίνει καὶ τονώνει τὸ αἷμα καὶ ὁ πόνος ἐξαφανίζεται.
ΤΟ ΣΛΟΑΝΣ
ΠΑΥΕΙ ΤΟΝ ΠΟΝΟΝ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΛΗΣΤΑΡΧΩΝ ΡΕΝΤΖΑΙΩΝ

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΜΑΚΡΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ ΤΩΝ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΒΑΡΝΑΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΒΕΒΑΙΟΝ ΟΤΙ ΘΑ ΕΚΔΟΘΟΥΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ

Η ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΛΗΣΤΑΡΧΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Χθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Πρωΐας» ἀνήγγειλεν ὅτι εἰς τὴν Βάρναν συνελήφθησαν οἱ δύο περιβόητοι λήσταρχοι Ἰωάννης καὶ Θύμιος Ρέντζος, οἱ ἐνεχόμενοι διὰ τὴν μεγάλην λῃστείαν τῆς Πέτρας καὶ ἀμνηστευθέντες διὰ σωρείαν ἄλλων πρὸ ταύτης λῃστειῶν καὶ φόνων.

Χθὲς ἡ πληροφορία αὕτη ἐπεβεβαιώθη ἐπισήμως ἀνακοινωθεισῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν κάτωθι λεπτομερειῶν τῆς συλλήψεως.

ΜΑΚΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰργάζετο ἐντατικῶς διὰ τὴν σύλληψιν τῶν Ρεντζαίων. Αἱ συγκεντρούμεναι πληροφορίαι ἔφερον αὐτοὺς ὡς κινουμένους μεταξὺ Σερβίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατώρθωνε νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας μέσῳ τρίτων προσώπων ἐξ ἀκριτομυθιῶν συγγενῶν τῶν Ρεντζαίων.

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον παρηκολουθοῦντο ἀγρύπνως οἱ ἐν Ἠπείρῳ συγγενεῖς τῶν Ρεντζαίων, φίλοι των ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ πενθερὸς τοῦ ἑνὸς Κολοβὸς ἐν Κιλκίς. Εἰδικῶς μάλιστα διὰ τὸν Κολοβὸν εἶχε τοποθετηθῇ εἰς Κιλκὶς ὁ ἀρχιφύλαξ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Κιβρικοσαῖος ὡς ταχυδρομικὸς διανομεύς, πρὸς παρακολούθησιν τῶν κινήσεων τοῦ Κολοβοῦ.

Ἐπίσης εἶχε σταλῇ παρὰ τὰ ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα ὁ ὑπαστυνόμος κ. Λαμπρινόπουλος πρὸς σκοπὸν παρακολουθήσεως.

Τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἶχεν εἰδικῶς τὴν πληροφορίαν ὅτι οἱ Ρεντζαῖοι εὑρίσκοντο εἰς Κιούπρολ τῆς Σερβίας. Ἀπεστάλησαν τότε εἰς Σερβίαν οἱ ἀστυνομικοὶ κ.κ. Κουτσουμάρης καὶ Πανόπουλος, οἵτινες ὅμως δὲν ἐπέτυχαν τὴν σύλληψίν των διότι οἱ Ρεντζαῖοι μετεκινοῦντο διαρκῶς, ἀλλάσσοντες τόπους.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως Ἀθηνῶν κ. Καλυβίτης, ὁ ὁποῖος καὶ κατηύθυνε τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, ἐπληροφορεῖτο βασίμως πλέον ὅτι οἱ Ρεντζαῖοι εὑρίσκοντο εἰς Ρουμανίαν καὶ ἀνεχώρουν ἐντὸς ἡμερῶν διὰ Βουλγαρίαν καὶ ὅτι εἰδικῶς ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς Βάρναν.

Τὰς πληροφορίας αὐτὰς ὁ κ. Καλυβίτης ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γεωργιάδου, ἀμφότεροι δὲ κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπαληθευθοῦν αἱ ἀνωτέρω πληροφορίαι διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐνεργοῦντος ἐμπιστευτικῶς.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν πράγματι ἐξήτησε πληροφορίας καὶ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν, τὸ πρωΐ, ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ χειριζόμενος τὴν ὑπόθεσιν, ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Καλυβίτην ὅτι αἱ πληροφορίαι του ἦσαν ἀπολύτως ἀκριβεῖς. Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ ἀστυνομικῶν εἰς Βουλγαρίαν. Πρὶν ὅμως ἡ ὑπηρεσία προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἐνέργειαν ἔθεσε τὸν ὅλον ζήτημα ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν εἰς Βουλγαρίαν αὐτοῦ τοῦ κ. Καλυβίτου, ὡς ὑπευθύνως διαχειριζομένου τὴν ὅλην ὑπόθεσιν. Ὁ κ. Καλυβίτης ἐξουσιοδοτήθη νὰ παραλάβῃ μαζί του τὸν ἀστυνόμον Κουτσουμάρην.

Πράγματι τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ὁ κ. Καλυβίτης ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν, παραλαβὼν μαζί του τὸν ἀστυνόμον κ. Κουτσουμάρην. Ἐπίσης παρέλαβεν ἐκ Πυθίου, παρὰ τὰ ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα, διελθὼν ἐκεῖθεν, τὸν ὑπαστυνόμον κ. Λαμπρινόπουλον.

Οἱ τρεῖς ἀστυνομικοὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἔφθασαν εἰς Σόφιαν.

Τὴν νύκτα τῆς ἰδίας ἡμέρας, μὴ ὑπάρχοντος ἐνωρίτερον ἄλλου μέσου συγκοινωνίας, ὁ κ. Καλυβίτης καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ἀνεχώρησαν ἐκ Σόφιας καὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἑπομένης, δηλαδὴ τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης, εὑρίσκοντο εἰς Βάρναν. Ἐκεῖ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἕλληνος προξένου καὶ τῶν αὐτόθι βουλγαρικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν λῃστῶν Ρεντζαίων.

Θύμιος Ρέντζος

Λεπτομέρειαι τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεως δὲν ἐλήφθησαν ἀκόμη. Ἡ πληροφορία ἐπεβεβαιώθη μόνον ἐκ τηλεγραφήματος τοῦ ἰδίου κ. Καλυβίτου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ληφθέντος χθὲς τὴν πρωΐαν.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Βάρνᾳ οἱ κ.κ. Καλυβίτης καὶ δύο ἄλλοι ἀστυνομικοὶ πρόκειται νὰ ἐνεργήσουν ἀμέσως προανάκρισιν, λαμβάνοντες τὰς καταθέσεις τῶν λῃστῶν, ἃς, ἴσως, ἔλαβον ἤδη. Ὑπάρχουν πολλαὶ ἐλπίδες ὅτι ἐκ τῆς προανακρίσεως ταύτης θὰ ἔλθουν εἰς φῶς πολλαὶ ἀποκαλύψεις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταφορὰν τῶν λῃστῶν εἰς Ἀθήνας αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ ταχύτατα. Σύμβασις περὶ ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν δὲν ὑπάρχει μετὰ τῆς Βουλγαρίας, θεωρεῖται ὅμως πλέον ἡ βέβαιον ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις, εἰς παράκλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, θὰ παραδώσῃ τούτους παρὰ τὰ σύνορα, δεδομένου ὅτι δὲν πρόκειται περὶ πολιτικῶν ἐγκληματιῶν, ἀλλὰ περὶ λῃστῶν.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΠΕΤΡΙΤΗΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι δὲν ὑπάρχει μὲν σύμβασις ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν μετὰ τῆς Βουλγαρίας—δὲν ὑπάρχει ἄλλως μεθ' οὐδενὸς Βαλκανικοῦ κράτους—ἐλπίζει ὅμως ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ μᾶς παραδώσῃ τοὺς Ρεντζαίους, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἐγκληματιῶν, διαπραξάντων τόσα ἐγκλήματα.

Ἐὰν ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις—προσέθεσεν ὁ κ. Πετρίδης—ζητήσῃ νὰ τηρήσῃ τοὺς τύπους θὰ εὑρεθῇ τὸ μέσον τῆς ἀπελάσεως τῶν συλληφθέντων εἴτε εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, εἴτε εἰς τὸ αὐστριακὸν ὁπόθεν θὰ μᾶς τοὺς ἐκδώσουν.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Ἠπείρου κ. Καλεύρας εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του μετὰ συντάκτου μας ἐτόνισεν ὅτι μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν Ρεντζαίων κτυπᾶται ἡ κεφαλὴ τῆς λῃστείας ἐν Ἠπείρῳ. Ἡ σύλληψις τῶν Ρεντζαίων καὶ ἡ προσεχὴς ἐπιβολὴ ἐπ' αὐτῶν τοῦ κράτους τοῦ νόμου, θ' ἀνακουφίσουν αἰσθητῶς ἀφ' ἑνὸς τοὺς τρομοκρατημένους χωρικοὺς τῆς Ἠπείρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ συντείνουν ὥστε νὰ λείψουν οἱ λῃστοτρόφοι, οἱ ὁποῖοι ὑπελόγιζον πάντοτε ἐπὶ τῶν Ρεντζαίων.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΡΕΝΤΖΑΙΩΝ

Οἱ συλληφθέντες Ρεντζαῖοι εἶνε, ὡς γνωστόν, οἱ φοβερώτεροι λῃσταὶ ποὺ ἀνεφάνησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ἡ κυρίως περιοχὴ τῆς δράσεώς των ἦτο, ὡς γνωστόν, ἡ Ἤπειρος, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν διαπράξει σωρείαν φόνων καὶ λῃστειῶν, ἐπὶ ὁλόκληρα δὲ ἔτη ἀπέβησαν οἱ πραγματικοὶ κυρίαρχοι τῆς πολυπαθοῦς περιφερείας.

Οἱ Ρεντζαῖοι ἐβγῆκαν λῃσταὶ ἀπὸ τοῦ 1915 διὰ λόγους ἐκδικήσεως.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ ἀδελφοὶ Θύμιος καὶ Γιάννης Ρεντζαῖοι ὑπηρέτουν ὡς ἀκίνδυνοι στρατιῶται εἰς τὰ Ἰωάννινα. Ἐκεῖ δὲ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ πατήρ των ἐφονεύθη μυστηριωδῶς ὑπ' ἀγνώστων εἰς τὸ χωρίον των Ἀνῶγι.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Καλυβίτης

Ἀμέσως τότε ὁ ἐκ τῶν ἀδελφῶν Θύμιος ἐλιποτάκτησεν, ἔσπευσεν εἰς τὸ χωριό του καὶ μετὰ δραστηρίας τριημέρους ἐρεύνας ἀνεκάλυψε τοὺς φονεῖς τοῦ πατρός των, οἵτινες ἦσαν τρεῖς ποιμένες τῆς περιφερείας.

Ὁ Θύμιος Ρέντζος κατώρθωσε νὰ τοὺς φονεύσῃ αὐθημερὸν καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Ἰωάννινα. Ἅμα ἔφθασεν ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἀδελφόν του τὸ ὅτι ἐξεδίκησε τὸν φόνον τοῦ πατρός των καὶ ὅτι ἔπρεπεν ἤδη νὰ τραποῦν εἰς τὰ ὄρη.

Ὁ μικρότερος ἀδελφὸς ἠκολούθησε τὰς συμβουλὰς τοῦ μεγαλυτέρου καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἄρχεται ἡ λῃστρικὴ δρᾶσις τῶν Ρεντζαίων.

Ἡ πρώτη λῃστρικὴ των πρᾶξις ἦτο ὁ φόνος τοῦ Ἀλβανοῦ Ἐτέμ.

Οὗτος εἶχε προσωπικὰς ἀφορμὰς μὲ τὸν Ἕλληνα ὁπλαρχηγὸν Κολοβόν.

Ὁ Κολοβὸς ἀφ' ἑτέρου ἡνώθη μὲ τοὺς δύο νεαροὺς ἀκόμη λῃστὰς Ρεντζαίους, ἐπέδραμε μετ' αὐτῶν εἰς Ἀλβανίαν καὶ ἐφόνευσε τὸν ἐν λόγῳ Ἀλβανὸν πρόκριτον ἐντὸς τοῦ χωρίου του.

Διὰ τὸν φόνον αὐτὸν ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις πρώτη ἐπεκήρυξε τοὺς Ρεντζαίους καὶ τὸν Κολοβὸν ἀντὶ 60,000 φράγκων χρυσῶν.

Μετὰ τὸν φόνον τοῦ Ἀλβανοῦ προκρίτου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου οὐδὲν προσωπικὸν μῖσος εἶχον οἱ Ρεντζαῖοι ἐπέστρεψαν εἰς Ἤπειρον ὁπότε ἤρχισε σχεδὸν ἀμέσως ἡ θηριώδης δρᾶσις των.

Οἱ Ρεντζαῖοι κατὰ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τῆς κυριαρχίας των διέπραξαν ἐν συνόλῳ τεσσαράκοντα ἑπτὰ φόνους καὶ ἀναριθμήτους λῃστείας.

Οἱ φονευθέντες ἦσαν κυρίως ἄσημοι χωρικοὶ τῆς Ἠπείρου, οἱ ὁποῖοι τοὺς κατέδιδον εἰς τὰς ἀρχάς.

Οὐδεμία δὲ ἐχθρικὴ πρᾶξις τῶν χωρικῶν ἐναντίον τῶν Ρεντζαίων ἦτο δυνατὸν νὰ μείνῃ μυστικὴ διὰ τοὺς φοβεροὺς λῃστάς, διότι εἶχον ὀργανώσει εὐρύτατον δίκτυον κατασκοπείας καὶ πληροφοριῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἤπειρον.

Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀρτιότητος τοῦ δικτύου τῶν πληροφοριῶν τῶν Ρεντζαίων εἶνε τὸ ἑξῆς αὐθεντικὸν γεγονός:

Κάποιος ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ Καστανοχωρίου, ὁ πλούσιος κτηνοτρόφος Παπαγεωργίου, συνεκέντρωσεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ κρησφυγέτου τῶν Ρεντζαίων καὶ ἔσπευσε νὰ μεταβῇ εἰς Ἰωάννινα ὅπου ἀνέφερεν εἰς τὰς ἐκεῖ ἀρχὰς τὰς πληροφορίας του.

Ἰωάννης Ρέντζος

Μετὰ πάροδον εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀνεχώρησεν ἐξ Ἰωαννίνων διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωρίον του. Καθ' ὁδὸν ὅμως παρουσιάσθησαν ὅλως αἰφνιδίως οἱ δύο ἀσύλληπτοι λῃσταί, τὸν ἐσταμάτησαν καὶ τοῦ ἐπέδειξαν δακτυλογραφημένην ὁλόκληρον τὴν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν κατάθεσίν του!

Διὰ τὴν προδοσίαν ταύτην οἱ Ρεντζαῖοι τὸν κατεδίκασαν εἰς θάνατον, ἡ ὁποία ἀπόφασίς των καὶ ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπὶ τόπου!

Αἱ μεγαλύτεραι καὶ θρασύτεραι λῃστεῖαι των εἶνε αἱ τῶν Χριστάκη Παναγιωτοπούλου, τοῦ Ἑβραιόπαιδος Μουρμένου καὶ τοῦ ἐμπόρου Φουρτουνοπούλου.

Τὸν πρῶτον τὸν ᾐχμαλώτισαν καὶ τὸν ἀπήγαγον εἰς τὸ κρησφύγετό των τὸν ἀφῆκαν δὲ ἀφοῦ κατέβαλεν ὡς λύτρα 1 ἑκατομμύριον 200 χιλ. δραχμῶν.

Τὸν δεύτερον, ὅστις ἦτο υἱὸς πλουσίου Ἑβραίου ἐμπόρου, τὸν ᾐχμαλώτισαν ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων, τὸν ἀπηλευθέρωσαν δὲ ἀφοῦ κατέβαλε λύτρα ἑνὸς ἑκατομμυρίου.

Τὸν τρίτον, τέλος, τὸν ἀπηλευθέρωσαν, ἀφοῦ τοὺς κατεβλήθησαν 200 χιλ. δραχμαὶ χρυσαῖ.

Μετὰ τοὺς φόνους καὶ τὰς λῃστείας αὐτὰς οἱ Ρεντζαῖοι ἐφόνευσαν τοὺς λῃστὰς Τζῶγκον καὶ τοὺς συντρόφους των καὶ ἠμνηστεύθησαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀμνηστείας ὠργάνωσαν πλείστας λῃστοσυμμορίας δρώσας διὰ λογαριασμόν των εἰς τὴν Ἤπειρον, τελευταίως δὲ διωργάνωσαν τὴν λῃστείαν τῆς Πέτρας δι' ἣν καὶ κατεδιώκοντο.

ΑΙ ΕΠΙΚΗΡΥΞΕΙΣ

Οἱ Ρεντζαῖοι ἔχουν ἐπικηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ 2 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐπίσης ἔχει τάξῃ ἀμοιβὴν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὴν λῃστείαν τῆς Πέτρας.

Σημειωτέον ὅτι, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Καλυβίτη ἐξ Ἀθηνῶν, συνετάχθη ἐνώπιον τοῦ κ. Γεωργιάδου πρωτόκολλον, ἐν τῷ ὁποίῳ περιείχοντο αἱ πληροφορίαι ὅτι οἱ Ρεντζαῖοι κατέφυγον εἰς Βάρναν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἐσφραγίσθη, θ' ἀνοιχθῇ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ διανείμῃ τὰς ἐπιχορηγήσεις.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ γνωρίζων περὶ τῆς διαμονῆς τῶν Εὐσταθίου καὶ Γεωργίου Ξενιδοπούλου Ἑλλήνων προσφύγων ἐκ Ρωσσίας νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν δικηγόρον κ. Ἀλέξ. Παπαρροδόπουλον, Πανεπιστημίου 53.

Τὸ Κατάστημα ΤΣΟΥΧΛΟΥ, Ἑρμοῦ 28, ἔχει εἰδικὸν τμῆμα διὰ πρωϊνὰ φορέματα σπόρ ἀπὸ δρ. 1200.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ
ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΑ ΧΑΡΙΝ ΡΕΚΛΑΜΑΣ
Γερμανικὸν ἐργοστάσιον παρέχει εἰς ἐνδιαφερομένους χάριν ρεκλάμας καὶ περαιτέρω συστάσεως μέγαν ἀριθμὸν τῶν ραδιοφωνικῶν του μηχανημάτων ἀποδοχῆς (δέκται). Διανέμονται μόνον μηχανήματα τριῶν καὶ τεσσάρων σωλήνων μὲ ἐγγυημένην ἀποδοχὴν ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως. Ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Μόνον τὰ ἐλάχιστα ἔξοδα (ἀποστολῆς, συσκευῆς, διοικητικὰ ἔξοδα κλπ.) εἶναι εἰς βάρος τοῦ παραλήπτου.
Οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν ἐπὶ ταχυδρομικοῦ δελταρίου τὴν διεύθυνσίν των ἀκριβῆ καὶ εὐανάγνωστον (μὲ λατινικοὺς χαρακτῆρας).
RADIOFABRIK E. GRAB & G. ROTTLOFF
Abtlg. X. Berlin N. 4, Gartenstrake 100. Abtlg. X.

ΙΟΝΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΤΜΗΜΑ ΘΗΛΕΩΝ
ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 118 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 3-76
Περιλαμβάνει: Νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, Γυμνάσιον
Τὰ μαθήματα ἤρχισαν. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦν.

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ & ΧΡΗΣΤΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ ΓΩΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1928

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΝΕΦΑΝΙΣΘΗ ΜΕ ΤΡΟΜΟΝ ΕΝΟΧΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἀσάφεια τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ὑποβρυχίου «Ὀντίν» μὴ ἀποκαταστήσαντος τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἀποφεύγει νὰ ὁμολογήσῃ, ἐσχολιάσθη ἀπὸ τὸν Τύπον μαντεύοντα κάτωθι τῶν γραμμῶν του τὰ ἀθωωτικὰ διὰ τὸν Ἕλληνα πλοίαρχον πορίσματα τῶν ἀνακρίσεων.

Ὁ τόνος τῶν σχολίων τοῦ Τύπου ἀποδεικνύει τὰς ὑπαρχούσας διαθέσεις, ὅπως παντοιοτρόπως ἐξευρεθοῦν δεδομένα ἐπιτρέποντα τὴν ἐνέργειαν δίκης πρὸς παροχὴν ἀποζημιώσεως. Ὡρισμέναι ἐφημερίδες ἀγανακτοῦν διὰ τὴν ἀναβαλλομένην τοιουτοτρόπως ἐνίσχυσιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων ὑποχρεωμένων ν' ἀναμείνουν τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων.

Ὁ τόνος τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ Τύπου τείνει νὰ προκαλέσῃ χειρονομίαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐνεφανίσθη ἐξ ἀρχῆς τρομοκρατημένη καὶ δηλοῦσα ἀκαταπαύστως διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ: «Θὰ κάμωμεν τὸ πᾶν πρὸς ἀποζημίωσιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἐνόχων εἰς περίπτωσιν σφαλμάτων».

Ὁ «Χρόνος» ἐπιδεικτικῶς τονίζει ἀπόψε ὅτι αἱ οἰκογένειαι τῶν θυμάτων θ' ἀρκεσθοῦν προσωρινῶς εἰς προκαταβολὴν ἓξ μηνῶν μισθοῦ τοῦ ἀπολεσθέντος μέλους των μέχρις ὅτου λάβουν κατόπιν σύνταξιν.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μεγάλη σπουδὴ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Πολίτου πρὸς καθησύχασιν καὶ παροχὴν διαβεβαιώσεων περὶ ἀποζημιώσεων καὶ τιμωρίας ἐνεφάνισε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατεχομένην ἀπὸ τρόμον ἐνόχου πρὶν ἀκόμη γνωσθοῦν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ δυστυχήματος καὶ ἐδημιούργησε σήμερον τὴν ἐντύπωσιν περὶ μεροληπτικῶν ἀνακρίσεων, χωρὶς ν' ἀναφέρεται ἡ ἔκθεσις τοῦ Ὁλλανδοῦ πραγματογνώμονος.

Εἶναι ἐξ ἄλλου ἀξιολύπητον ὅτι δὲν ἐπετεύχθη ἀκόμη κατόπιν πολλαπλῶν διαβημάτων ἡ ἔκδοσις σαφοῦς καὶ εἰλικρινοῦς ἀνακοινωθέντος ἀναφέροντος καὶ τὸ ἀθωωτικὸν πόρισμα τοῦ οὐδετέρου ἐμπειροτέχνου.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΕΠΙΒΑΛΗ ΤΑΣ ΘΕΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ

Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας μας, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῆς ἐπιστολῆς της πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τονίζει τὰ κάτωθι κυρίως σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζει τὰς τεχνικὰς ἀπόψεις της ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος τῶν καλυμμάτων.

Ἡ Τράπεζα φρονεῖ ὅτι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καλυμμάτων, τὴν ἔστω καὶ μερικήν, οὐ μόνον δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμόν της, ἀλλὰ καὶ θὰ κλονισθῇ σοβαρῶς. Ὅτι τὰ καλύμματα εἶνε ἀπολύτως δεδικαιολογημένα ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ διότι ἀποτελοῦν καὶ μίαν δικαίαν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ της προνομίου, ἐκ τοῦ ὁποίου θ' ἀπεκόμιζε μεγάλα κέρδη. Καὶ τρίτον ὅτι ἡ κυριότης τῶν καλυμμάτων στηρίζεται ἐπὶ μιᾶς νομικῆς συμβάσεως, ἡ ὁποία ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ὁποία ἐδημιούργησε ἐνοχικὰς σχέσεις.

Ἐξ ἄλλου ὡς πρὸς τὰς κυβερνητικὰς ἀντιλήψεις διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Μαρῆ ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 660 ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα ἐπιμένει νὰ ἀναλάβῃ ἡ Κυβέρνησις, ἔναντι τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν καλυμμάτων, προτίθεται νὰ διαθέσῃ 450 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς πίστεως, 135 ἑκατομμ. διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς Γενεύης, ἀπόσβεσιν μέρους τοῦ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν κυμαινομένου χρέους της καὶ 80 ἑκατομμ. διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὡς δόσιν τῆς προσεχοῦς οἰκονομικῆς χρήσεως.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ κυβέρνησις σκέπτεται νὰ ἐγγράψῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς ἔκτακτον ἔσοδον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1928—29 τὰ 215 ἑκατομμύρια ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐγγράψῃ ταῦτα εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους της, ἐλαφρύνουσα οὕτω τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὸ κονδύλιον τοῦτο.

Κρίνεται ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνησις, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀνελάμβανε τὰ καλύμματα, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐγγράψῃ τὰ 215 ἑκατομμύρια ὡς ἔσοδον εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καθ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦτο ὡς ἀποτελοῦν μέρος τῶν καλυμμάτων, ἀνήκει εἰς τὴν κυκλοφορίαν, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ δημόσιον.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συναντώμενος αὔριον μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσοπούλου, θὰ προσπαθήσῃ ὥστε νὰ ἐξευρεθῇ συμβιβαστικὴ λύσις. Ἐὰν εἰς τοῦτο ἀποτύχῃ καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε διαπιστωθῇ ἐκ τῆς συζητήσεως ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἐμμένει εἰς τὰς ἀπόψεις της περὶ ἀπολύτου κυριότητος τῶν καλυμμάτων, πληροφορούμεθα ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη ὁπωσδήποτε νὰ ἐπιβάλῃ τὰς θελήσεις της.

Θ' ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΝ ΟΙ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΟΙ

ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου Τροχιοδρομικῶν ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἡ κήρυξις τῆς ἀπεργίας δέον νὰ θεωρῆται ἀναπόφευκτος ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηρύξεως, ἡ ὁποία τηρεῖται μυστική, θὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἡ συγκρότησις λαϊκοῦ συλλαλητηρίου κατὰ τῆς Πάουερ, ἐξεδόθησαν μάλιστα καὶ προκηρύξεις σχετικαὶ πρὸς τὸν λαόν.

Σήμερον τὸ πρωῒ συνέρχονται εἰς κοινὴν σύσκεψιν οἱ προϊστάμενοι τῶν καταρτισθεισῶν μυστικῶν περιφερειακῶν ἐπιτροπῶν δράσεως, ἵνα κανονίσουν τὰ τῆς ἀπεργίας. Σήμερον ἐπίσης συγκαλεῖται καὶ ἡ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας Ἠλεκτροκινήσεως ὅπως λάβῃ σχετικὰς ἀποφάσεις.

Ἐκ παραλλήλου ἀπεστάλησαν χιλιάδες προκηρύξεων εἰς τὰ κέντρα Θεσσαλονίκης, Βόλου, Σάμου, Καλαμῶν, Τριπόλεως κ. ἄ. ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ὁμοσπονδίας Ἠλεκτροκινήσεως. Διὰ τῶν προκηρύξεων τούτων ἐντέλλονται αἱ διοικήσεις τῶν κέντρων αὐτῶν ὅπως εἶνε ἕτοιμοι πρὸς κήρυξιν ἀπεργίας εὐθὺς ὡς ἤθελε δοθῇ τὸ σύνθημα ἐκ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἐκτὸς τούτων ὁ Σύνδεσμος τῶν ὑπαλλήλων τῶν γραμμῶν Κηφισιᾶς καὶ Λαυρίου ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συγκροτήσεως τοῦ συλλαλητηρίου συμμετάσχῃ δι' ὅλων του τῶν μελῶν. Τὴν περαιτέρω στάσιν του θὰ κανονίσῃ κατὰ τὴν σημερινήν του συνέλευσιν.

Καὶ ἡ Ἕνωσις Αὐτοκινητιστῶν κατὰ τὴν χθεσινοβραδυνὴν συνέλευσίν της ἀπεφάσισε νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς τροχιοδρομικοὺς εἰς περίπτωσιν κηρύξεως ἀπεργίας.

ΤΑ ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΟ ΠΛΕΥΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῆς ἀποφάσεως ληφθείσης κατὰ τὴν συνεργασίαν τοῦ προέδρου τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, συνεκροτήθη εἰς τὸ λιμεναρχεῖον Πειραιῶς σύσκεψις τῆς συσταθείσης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς πλευρίσεως τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καταπλεόντων εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐπιβατικῶν σκαφῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ λιμένος κ. Καλμασσιώτου, τοῦ κεντρικοῦ λιμενάρχου κ. Γρηγοράκη καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τμηματάρχου κ. Ἀναπλιώτου ἠσχολήθη μὲ τὰς λεπτομερείας τῆς πλευρίσεως καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν λεμβουχικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας τοὺς ἐξερχομένους κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῶν πλοίων εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς προβλῆτος τῆς Τρούμπας, ἐπίσης δὲ καὶ μὲ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν χρημάτων τούτων εἰς τοὺς ἀχρηστευομένους λεμβούχους, ἀντιπρόσωπος τῶν ὁποίων παρίστατο κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην. Ὁ κ. Γρηγοράκης μεριμνᾷ ἤδη διὰ τὴν ἄρσιν τῶν τεχνητῶν δυσκολιῶν, ὅπως δυνηθῇ νὰ καθορίσῃ ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλευρίσματος τῶν ἐπιβατικῶν σκαφῶν, ἐζήτησε δὲ τὴν λῆψιν νομοθετικῆς προνοίας διὰ τὰ ἀφορῶντα τὰ λεμβουχικὰ καὶ τὴν διανομήν των.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ γενικώτερα ζητήματα τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ τὴν ἵδρυσιν τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ, ἀναχωρεῖ σήμερον, κατὰ τὰ ἀποφασισθέντα, διὰ τοῦ γαλλικοῦ «Θεόφιλος Γκωτιὲ» ὁ κ. Καλμασσιώτης πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ ἐπιτόπιον μελέτην τῶν λιμενικῶν ὀργανισμῶν των, εἰς Μασσαλίαν, Γένοβαν καὶ Τεργέστην.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Τὴν 11ην νυκτερινὴν ὥραν χθὲς ὁ Ἀπ. Δημόπουλος ἢ Ἀργίτης φιλονεικήσας εἰς τὰ Παλαιὰ Σφαγεῖα μετὰ τοῦ Β. Μιχαλοπούλου ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ διὰ περιστρόφου καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν ἐπικινδύνως εἰς τὸ στῆθος. Ὁ δράστης ἐξηφανίσθη.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τὴν 11ην π.μ. χθὲς ηὐτοκτόνησε ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου (Ὁμονοίας) ὁ 50ετὴς Δ. Παναγόπουλος ἐκ Πατρῶν, ὑπάλληλος τῆς Ἑταιρείας Μακρῆ, βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν. Πρωτοῦ αὐτοκτονήσῃ περιῆλθεν ὁλόκληρον τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ καὶ ἠσπάσθη ὅλας τὰς εἰκόνας. Κατόπιν ἐκάθισεν εἰς ἕνα κάθισμα ὅπου ἀμέσως ἐξήγαγε τὸ περίστροφον καὶ ἐπυροβόλησε.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

ΠΟΙΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΥΠΗΓΟΡΕΥΣΑΝ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΔΙΑΤΕΛΟΥΝ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΝ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙ

Κατὰ νυκτερινὰς ἐγκύρους ἀνακοινώσεις, ἡ λύσις τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ δώσῃ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων — καθ' ἃ κατεφάνη καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τῶν προσφύγων βουλευτῶν—εἶνε ἡ ἑξῆς: Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν θὰ ὑποβιβασθῇ ἀπὸ 8 ο)ο εἰς 6 ο)ο ἢ 6 1)2 ο)ο, χωρὶς νὰ μειωθῇ ἡ ὀνομαστικὴ αὐτῶν ἀξία, ἡ ὁποία θὰ μείνῃ ὡς ἔχει εἰς τὰς 1000 δραχμάς. Δὲν ἔχει εἰσέτι ἀποφασισθῇ ἂν ὁ τόκος θὰ ὑποβιβασθῇ εἰς τὰ 6 ο)ο ἢ εἰς τὰ 6 1)2 ο)ο, ὡς ἐπιμένει ὁ κ. Μαρῆς. Πρὸς τοῦτο ὁ κ. Μαρῆς θὰ συναντηθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν τελικὴν ἐν προκειμένῳ συμφωνίαν.

Κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην θὰ ληφθῇ ἐπίσης ὁριστικὴ ἀπόφασις καὶ περὶ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων εἰς τὸν Διεθνῆ Οἰκονομικὸν Ἔλεγχον ἢ ὄχι.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐγκύρους ἀνακοινώσεις, ἡ κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὴν μείωσιν τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν, διὰ τοὺς κάτωθι κυρίως λόγους:

Πρῶτον, διότι ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ τόκου θὰ ἔχῃ κατ' ἀνάλογον ποσοστὸν ὠφέλειαν ὁ προϋπολογισμός, ὑπολογιζομένην μεταξὺ 60—70 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Δεύτερον, διότι ἐκ τῆς ἐπιβληθησομένης λύσεως, θὰ ἐπηρεασθῇ χρηματιστηριακῶς ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν, εἰς τὴν πτῶσιν τῆς ὁποίας ἀποβλέπει ἡ κυβέρνησις, καθ' ὅσον φρονεῖ ὅτι οὕτω θὰ σπεύσουν οἱ πρόσφυγες νὰ ἀγοράσουν εἰς χαμηλὰς τιμὰς ὁμολογίας καὶ νὰ χρησιμοποιήσουν ταύτας εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων. Ἐπίσης δὲ φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς μειώσεως τοῦ τόκου θὰ ἐπιφέρῃ ἰσότητα μεταξὺ τῆς ἀποδόσεως τῶν ὁμολογιῶν καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν κτημάτων εἰς ἐνοίκια, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ δυσαναλογία, ἀποδόσεων, ὡς συμβαίνει σήμερον. Συμφώνως πρὸς ταῦτα, ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐκποίησις τῶν κτημάτων θὰ γίνῃ ταχύτερον, καὶ τὸ δάνειον θὰ ἀποσβεσθῇ ἐνωρίτερον τῆς προβλεπομένης δεκαετίας.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ κυβέρνησις, κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, θὰ ἔχῃ καὶ ὠφέλειαν πέντε δισεκατομμυρίων δρχ. περίπου διότι δὲν θὰ ὑποβληθῇ ἅμα τῇ ἐξοφλήσει τοῦ δανείου, εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχῃ ἐξοικονομήσῃ ταύτην ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ τόκου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς μεγαλυτέρας ἀποδόσεως τῶν κτημάτων.

Ἅμα τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. Μαρῆ, διὰ τὴν τροποποίησιν τῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης συμβάσεως, καὶ κυρίως εἰς τὰ σημεῖα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν τόκον, τὰς ἐγγυήσεις καὶ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου.

ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς **Π.Ο.Α.Δ.Α.** συνῆλθον χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν, διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀνταλλαξίμων ὁμολογιῶν, πολλοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς ἀνηκουσῶν προσφυγικῶν ὀργανώσεων καὶ συνεσκέφθησαν ἐπὶ τοῦ θέματος κατόπιν τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως ὅπως μειωθῇ ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ὁμόφωνος ἐξεδηλώθη ἡ γνώμη ὅτι αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις πρέπει νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐντόνως κατὰ τῆς ὡς ἄνω κυβερνητικῆς ἀποφάσεως, ἀποτελούσης καίριον πλῆγμα ἐναντίον τῶν προσφυγικῶν συμφερόντων. Συγχρόνως ἐξεφράσθη ἡ ἀποδοκιμασία τῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τῶν προσφύγων βουλευτῶν διὰ τὴν χλιαρὰν στάσιν τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς ἐτήρησαν ἐπὶ τοῦ τόσον ζωτικοῦ διὰ τὸν προσφυγικὸν κόσμον ζητήματος τούτου.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΠΕΚΡΟΥΣΑΝ ΤΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΣ ΑΠΟΨΕΙΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΧΟΛΩΘΕΙΣ ΕΤΕΡΜΑΤΙΣΕ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ

Εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον συνεκροτήθη χθὲς τὸ πρωΐ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀνταλλαξίμων ὁμολογιῶν. Τῆς συσκέψεως μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Προνοίας καὶ ὡρισμένοι πρόσφυγες βουλευταὶ ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς προηγουμένης συσκέψεως. Οἱ ἀπουσιάζοντες ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων προσφύγων βουλευτῶν.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗ

Ἐκ τῶν παραστάντων πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Μπακάλμπασης ἀνέπτυξε μακρὸν ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον ἔχει καταρτίσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ἐξετάζων ἐν ἀρχῇ τὴν νομικὴν καθαρῶς ἄποψιν ὁ κ. Μπακάλμπασης ὑπεστήριξεν ὅτι τὸ Κράτος δὲν δύναται δι' ἁπλοῦ νομοθετήματος νὰ μεταβάλῃ τὸν τύπον ὅλων τῶν ὁμολογιῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ἐξεδόθησαν ἐπὶ τῇ βάσει συμβάσεων κυρωθεισῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ δημιουργησασῶν κεκτημένα δικαιώματα ἀναφαίρετα κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος. Ἐπομένως ἡ ἐλευθερία τοῦ Κράτους περιορίζεται μόνον εἰς τὰς ἐκδοθείσας, βάσει τῆς τελευταίας συμβάσεως τοῦ Ἀπριλίου 1928, ὁμολογίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔγκυροι εἶνε μόνον αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐντὸς τοῦ τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος συμφώνως πρὸς τὸ 77 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.

Ὁ κ. Μπακάλμπασης ἐν συνεχείᾳ ἀντέκρουσεν ἐπίσης καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν διατεινομένων ὅτι ἡ εὐθύνη τοῦ Κράτους περιορίζεται μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος ἐκκαθαρίσεως τῆς μουσουλμανικῆς ἐν Ἑλλάδι περιουσίας καὶ ἐτόνισεν ὅτι αἱ ὁμολογίαι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθοῦν καὶ ὡς κτηματόγραφα, ἐφ' ὅσον πρὸς τοῦτο δὲν βοηθεῖ οὔτε ὁ τίτλος τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, οὔτε ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθησαν, ἀφοῦ εἶνε καθωρισμένον καὶ τὸ νόμισμα εἰς τὸ ὁποῖον θὰ πληρωθοῦν καὶ διαπραγματεύονται εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

Εἰσερχόμενος κατόπιν εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέρος ὁ κ. Μπακάλμπασης καθώρισε τὰς ζημίας τὰς ὁποίας θέλει νὰ ἀποφύγῃ τὸ Δημόσιον διὰ τῶν προτεινομένων λύσεων καὶ ὑπεστήριξεν ὅτι αἱ ζημίαι αὗται εἶνε πολὺ κατώτεραι τῶν ἀναγραφεισῶν ἀφοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ θίξωμεν τὰς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκδοθείσας ὁμολογίας, ὁπότε κατ' ἀνάγκην οἱ κομισταὶ θὰ ἐξασφαλίσουν τὰ συμφέροντά των δι' ἀγωγῆς κατὰ τῆς Τραπέζης.

Ἀναπτύσσων ἀκολούθως τὴν δευτέραν κυβερνητικὴν πρότασιν περὶ μειώσεως τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία, ὡς εἶπεν, ἀποτελεῖ μείωσιν τοῦ κεφαλαίου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ πρότασις εἶνε ἀποκρουστέα, διότι δὲν ἐξασφαλίζει οὔτε ἄμεσον ἀνακούφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐν τῷ μέλλοντι, ἐφ' ὅσον, ὡς γνωστόν, διὰ τῶν ὁμολογιῶν δὲν ἐξαγοράζονται μόνον ἀνταλλάξιμα κτήματα, ἀλλὰ πληρώνονται καὶ ὡρισμένοι φόροι τοῦ Κράτους καὶ ἐξαγοράζονται δι' αὐτῶν, διὰ συμμετοχῆς εἰς τὰς δημοπρασίας, ὁλόκληρος ἡ ἀκίνητος καὶ κινητὴ περιουσία τοῦ Κράτους, ἐπομένως οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ ἀπορρόφησις αὐτῶν εἶνε πλήρως ἐξησφαλισμένη.

Καταλήγων ὁ κ. Μπακάλμπασης προέτεινεν ὅπως ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Κυβέρνησις ἀρκεσθῇ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ συστήματος τῆς ἐκποιήσεως καὶ βελτίωσιν συγχρόνως τῶν μισθωμάτων, ἀποδεχομένη τὰς σχετικὰς ἀπόψεις τῆς «Δημ. Ἑνώσεως», προσπαθήσῃ δὲ νὰ ἐπιτύχῃ μελλοντικῶς τὴν μετατροπὴν (κονβερσιὸν) τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, προβῇ δὲ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ εἰς τὴν ἑνοποίησιν ὅλων τῶν παρεμφερῶν δανείων διὰ νὰ ἀποτρέψῃ, ἐκτὸς ἄλλων, καὶ τὴν κυβείαν, ἥτις λυμαίνεται τὴν Ἑλλάδα.

ΤΟ «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὡμίλησεν ἀκολούθως δι' ὀλίγων ὁ κ. Φιλ. Μανουηλίδης, ὑποστηρίξας τὴν ἀνάγκην τῆς καλυτέρας διαρρυθμίσεως τοῦ τρόπου ἐκποιήσεως τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν καὶ συστήσας ὅπως ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ τόκου τῶν ἀνταλλαξίμων ὁμολογιῶν ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὅλα τὰ δάνεια μὲ τόκον 8 ο)ο.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐγερθεὶς ηὐχαρίστησε τοὺς παραστάντας εἰς τὴν σύσκεψιν καὶ παρεκάλεσε νὰ διακοπῇ αὕτη, δηλώσας ὅτι «ἐπιφυλάσσεται νὰ δώσῃ εἰς τὸ ζήτημα τὴν δέουσαν λύσιν.»

ΩΡΚΙΣΘΗ Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ

ΝΕΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ.—ΚΕΝΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΕΙΣ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ

Ἔδωκε χθὲς πρὸ μεσημβρίας τὸν νενομισμένον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλη, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θ. Μανέτας. Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ κ. Σοφούλης καὶ ὁ κ. Μανέτας κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὅπου καὶ συνειργάσθησαν. Κατόπιν ὁ κ. Μανέτας ἐκάλεσε τοὺς διευθυντὰς τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου καὶ συνέστησεν εἰς αὐτοὺς δραστηριότητα, τοὺς παρεκάλεσε δὲ νὰ τὸν συντρέξουν εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς αἴσιον πέρας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΝΕΤΤΑ

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς εἰς ἀνακοινώσεις του πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου ἐδήλωσεν ὅτι θὰ καταβάλῃ πάσας προσπαθείας πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ. Περαιτέρω ἐτόνισεν ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβεῖς αἱ πληροφορίαι ὅτι πρόκειται ἡ Κυβέρνησις νὰ καταδιώξῃ τοὺς ἐπανελθόντας ἐξ ἀποτάξεως ἀξιωματικούς. «Διάκρισις, εἶπε, μεταξὺ ἀξιωματικῶν ἐπανελθόντων ἐξ ἀποτάξεως καὶ τῶν ἄλλων δὲν ὑφίσταται. Τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν, ἑνιαῖον, ἀποτελοῦν μίαν οἰκογένειαν καὶ πειθαρχοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐργάζεται διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν του. Οὐδεὶς θὰ καταδιωχθῇ, οὐδεὶς ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε, ἐφόσον ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον του. Αἱ ἐνεργηθεῖσαι καὶ αἱ μέλλουσαι νὰ ἐνεργηθοῦν μεταβολαὶ εἰς τὸ στράτευμα, δὲν γίνονται ἐκ πνεύματος δυσπιστίας πρὸς τοὺς ἀντικαθιστωμένους ἀξιωματικούς, ἀλλὰ διότι ἐπιβάλλουν αὐτὰς ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι».

Ὁ κ. Μανέτας ἐρωτηθεὶς ἂν πρόκειται νὰ ἀναληφθοῦν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἀπομακρυνθέντες ἐπὶ τῶν προκατόχων κυβερνήσεων ἀξιωματικοί, εἶπεν ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν προέκυψε τοιοῦτον ζήτημα, ἀφοῦ μάλιστα οἱ ἐν λόγῳ ἀξιωματικοὶ ἀπεμακρύνθησαν δυνάμει ἀποφάσεων συμβουλίων.

ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἀπεφασίσθη ἡ τοποθέτησις τοῦ ὑποστρατήγου κ. Ἀλ. Μερεντίτη ὡς ὑπαρχηγοῦ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ κ. Βροντάμιτου ὅστις τοποθετεῖται ὡς διευθυντὴς τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοβάθμου του κ. Παπασωτηρίου τοποθετουμένου ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Α' Σώματος στρατοῦ. Πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Μανέτα ὡς ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν θέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ πυροβολικοῦ τοποθετεῖται ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ταρσούλης. Ὡς φρούραρχος Ἀθηνῶν τοποθετεῖται ἀντὶ τοῦ κ. Τσαγαρίδη ὁ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Ἀσημακόπουλος. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Σπαῆς θὰ παραμείνῃ ὡς διοικητὴς τοῦ Σχολείου Ἐφαρμογῆς Λοχαγῶν καὶ ὁ Συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Μπιτσάνης τοποθετεῖται ὡς διευθυντὴς τοῦ πεζικοῦ.

Ἐξ ἄλλου ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ὅπως συσταθῇ θέσις γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σχολῶν καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀξιωματικῶν ἐν γένει. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην θὰ τοποθετηθῇ ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀντιστράτηγος κ. Ἀλ. Μαζαράκης.

ΚΕΝΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

Ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου θὰ πληρωθῇ συντόμως λαμβανομένης σχετικῆς ἀποφάσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ συγκληθέντος διὰ τὴν 5ην Νοεμβρίου Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Δὲν εἶναι ὅμως ἀπίθανον καὶ νὰ μὴ πληρωθῇ ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὁπότε τὰ καθήκοντα ταῦτα θὰ ἐκτελῇ ὁ ὑπαρχηγὸς κ. Μερεντίτης. Ἐξ ἄλλου ἂν ὁ κ. Μαζαράκης δὲν δεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀξιωματικῶν, τότε αὐτὴ θὰ προταθῇ εἰς τὸν ἀντιστράτηγον κ. Τσιμικάλην. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημιουργίαν τῆς θέσεως τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατεύματος, περὶ τούτου δὲν ἐλήφθη μέχρι τοῦδε ὁριστικὴ ἀπόφασις. Τὸ ζήτημα θὰ διακανονισθῇ ἅμα ὡς ἐπιψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Ὀθωναίου. Βέβαιον μᾶλλον εἶναι ὅτι ἡ θέσις τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατεύματος θὰ δημιουργηθῇ καὶ ὅτι θὰ τοποθετηθῇ εἰς ταύτην ὁ κ. Ὀθωναῖος.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ ἐνεργηθεῖσαι «ἐλάχισται» μεταβολαὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν δὲν πρόκειται νὰ συνεχισθοῦν, ἐκτὸς ἂν καθαρῶς διοικητικαὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλουν τοῦτο. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπεξήγησεν ὅτι αἱ γενόμεναι μεταβολαὶ ἦσαν ἐπιβεβλημέναι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ὅπως τοποθετηθοῦν εἰς τὰς ἀνωτέρας διοικητικὰς θέσεις πρόσωπα τῆς ἐκλογῆς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς στρατιωτικῆς ἀνορθωτικῆς πολιτικῆς της καὶ καθοδήγησιν τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν προορισμόν του.

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

Κατ' ἐξηκριβωμένας πληροφορίας κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεργασίαν μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ συνεζητήθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς πληρώσεως τῶν 10 κενῶν θέσεων ὑποστρατήγων διὰ τῆς προαγωγῆς ἰσαρίθμων συνταγματαρχῶν τῶν διαφόρων ὅπλων, σωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, ἐξητήθη δὲ καὶ ὁ σχετικὸς πίναξ τῶν ἐχόντων προσόντα προαγωγῆς, ὁ συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ὅστις ἐμελετήθη. Αἱ προαγωγαὶ αὗται θὰ γίνουν συντόμως καὶ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον θὰ παρέχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 27ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.—	375.—
Παρισίων	3.01	3.02
Νέας Ὑόρκης	77.07	77.30
Ἑλβετίας	14.835	14.88
Ἰταλίας	4.037	4.052
Ὁλλανδίας	30.32	31.015
Βρυξελλῶν	2.145	2.152
Βερολίνου	18.372	18.432
Βιέννης	10.85	10.89
Σόφιας	0 55	0 56
Βουκουρεστίου	0.471	0.476
Πράγας	2.27	2.28
Δηνάριον	1.347	1 355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 25)10 Κλείσιμον 26)10

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	64.50	5 ο)ο 1914	1900
5 ο)ο 1884	64.50	Τράπ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	53.50	» Ἀνατολ.	
4 ο)ο 1889	52.—	Οἴνων	595
5 ο)ο 1890	65.—	Λαυρίου	22
5 ο)ο 1893	63.-	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	61.—	Σ.Π.Α.Π.	
4 ο)ο 1907	86.—	Σιδ. Θεσσαλίας	284
5 ο)ο 1910	61.—		
5 ο)ο 1914	76.—		
7 ο)ο 1924	103.50		
6 ο)ο 1928	91.50		
Κτηματ.	101.25		

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 8480, Κτηματικῆς 2275, τῶν Ἐμπόρων 90, Ἀθηναϊκῆς 81, Ἱπποδρόμου 248, Λάσκο 146, Χαρτοποιΐας 216, Ἐλαιουργίας 40, Κάδμου 187, Τραπέζης Λακωνίας 110.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 27)10	26)10
Ἐθνικῆς	59 100	58.750	59 000	59.800
Ἀθηνῶν	1050	1040	1050	1045
Ἀνατολῆς	1053	1053	1053	1055
Ἐμπορικῆς	905	896	905	899
Βιομηχανίας	695	693	694	689
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	540	538	539	540
Οἰνοπνευματ.	1100	1085	1090	1100
Οἴνων	1800	1775	1800	1775
Ἠλεκτρ. Σιδ.	840	839	839	843
Ἠσαΐα	184	181	181	184
Πυριτιδοπ.	1890	1850	1850	1915
Λιπασμάτων	1895	1865	1890	1850
Ἔργον	489	489	489	489
Μακρῆ	1375	1370	1375	1375
Σ.Π.Α.Π.	648	638	641	637
Ἐριουργίας	465	462	464	463
Κέκρωψ	257	257	257	258
Χρώματα	500	496	497	500
Διαμαντοπ.	330	330	330	330
Καπνοῦ	256	253	255	258
Τέκτων	331	331	331	331
Ἠλεκτρικῆς	484	482	484	483
Ανταλλάξιμα	784 —	776.—	782.—	779.50

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. — Παρισίων 124.10, Ν. Ὑόρκης 4.93, Ἑλβετίας 25.201, Ἰταλίας 92.58, Ἱσπανίας 30.12, Ἀμστερνταμ 12.08, Στοκχόλμης 13.135, Βρυξελλῶν 34.88, Βουκουρεστίου 803, Βερολίνου 20.348 καὶ Βιέννης 14.48.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σταφιδαγορὰ ἄπρακτος. Ἀμαλιάδος 4150, δελτία ἕτοιμα 3850, Νεέμβριος 3840.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 27ης Ὀκτωβρίου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ				ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5	ο)ο 1881		4820	ἄτοκον	1885	2 —
5	ο)ο 1884		4820	5 ο)ο	1898	72.—
4	ο)ο 1887		4015	5 ο)ο	1900	70.—
4	ο)ο 1889		3795	1 ο)ο	1906	43.—
5	ο)ο 1890		4795	6 ο)ο	1917	81.50
5	ο)ο 1893		4580	6 ο)ο	1918	83.75
2 1)2	ο)ο 1898		31000	8 ο)ο ΑΒ	1919	86.—
4	ο)ο 1902		4570	8 ο)ο Γ.ΣΤ.	1926	83.—
5	ο)ο 1907		1305	5 ο)ο 1920	) π.	198 50
4	ο)ο 1910		4480		) μ.	198.—
5	ο)ο 1914		5630	6 1)2 1ο)ο	1922	96.75
7	ο)ο 1924		7775	6 ο)ο	1926	90.75
8	ο)ο 1925		81500	8 ο)ο	1926	96.—
				8 ο)ο	1927	433 —

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο	1880	1500—	7.— ο)ο	1925	262.—
2 50 ο)ο	1904	71—	7.— ο)ο	1926	262.—
2 50 ο)ο	1912	71.50	8.— ο)ο	1926	782.50
2 — ο)ο	1925	5900—			

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	59000
Ἀθηνῶν	1050
Ἀνατολῆς	1053
Λαϊκῆς	6000
Ἐμπορικῆς	905
Πειραιῶς	350
Βιομηχανίας	694
Οἰκονομίας	156
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	358
Κοσμαδοπούλου	710
Θεσσαλίας	121
Χίου	670
Ἑλ. Ἐμ. Πιστ.	250
Ἀγγλοαμερικ.	61.—
Καραβασίλη	4800
Σάμου	95
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάπαρη	9.—
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	563
Παληοῦ	6
Μιχαληνοῦ	539
Χιακῆς	562
Γιαννουλάτου	250
Κροκόδειλ	305

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	255
Καπνοῦ	258
Ἀπόλλων	230
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοποιείου	1850
Λιπασμάτων	1890
Χρωμάτων	497
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	382
Παλλάς	250
Ἀβεζάπ	38
Κυλινδρομυλ.	120
Ἥλιος	50
Ψυγεῖα Θεσ.	290
Ἀθηνᾶ	230
Παγ. Πατησίων	96
Σάνιτας	75
Ἀλεξόπουλοι	345
Κονσέρβαι	200
Ψυγ. Πειραιῶς	305
Ἀνατολὴ	165
Χημ. Βιομηχ.	128
Μακρῆ	1375
Ἅλατος	215

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	1090
Οἴνων	1800
Καμπᾶ	496
Ἠσαΐα	181
Ἕνωσις	335
Γεωργ. Βιομ.	395
Οἴνων (προσ.)	1630
ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικῆς	484
» (προσ.)	465
Ἑνιαίας	560
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	5250
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθ.	590
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	142
Ἀνθρακωρ.	25
Ἐπ.)Κοιναὶ	175.—
)Προν	185
Λαυρίου	39.50
Ὠρωποῦ	189

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	1005
Τιτὰν	2250
Ξυλείας	160
Τέκτων	332
Ἔρθα	445
Ἄτλας	183
Ἔργον	486
Κέκρωψ	257
Κύκλωψ	213
Ἐργοληπτικὴ	330
Ὄλυμπος	205
ΑΚΤΕ	216
Πρώτη Οἰκοδ.	255
Καφαμπέλη	150
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓ.	
Πειρ. Ἐπιχειρ.	341
Ἐριουργίας	464
Βερμίου	735
Ἔρια	184
Ἑλλ. Ταπητ.	250
Χρυσαλλὶς	143
Ὑφαντουργ.	107
Βαμβαξ	100
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜ.	
Θεσσαλίας	875
ΣΠΑΠ	641
Ἠλεκτρ. Σιδηρ.	839

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα: Ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 777 καὶ 780 μετρητοῖς καὶ 776—784 καὶ 782 ἐπὶ προθεσμίᾳ. Τὸ ἀπόγευμα εἶχαν 783.50.

Ἑλλήνων Ὑπηκόων: Ἡ βελτίωσίς των ἦτο σημαντική. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 427—434 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 433.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Φασόλια Τουρκίας Τσαρσαμπᾶ Λ. Στ. 33.10 κατὰ τόννον τσίφ ἄμεσος φόρτωσις. Μαύρης θαλάσσης Λ. Στ. 29.10 τσίφ φόρτωσις Ὀκτωβρίου, Λ. Στ. 29 φόρτωσις Νοεμβρίου, Τσαρσαμπᾶ Λ. Στ. 33.5 φόρτωσις ἄμεσος, Συλιστρίας κοσκινισμ. Λ. Στ. 31.15 τσίφ ἀ)π «Ρότα».

Καφὲς Ρίου Νο 31, τύπου Χούλστ, σελ. 87)6 κατ' ἀγγλ. στατῆρα παραλαβὴ ἐντὸς διμήνου.

Ζαχχάρεις Τσεχοσλοβακίας εἰς σάκκους τῶν 100 χιλ)μων: Λ. Στ. 13.10 κατὰ τόννον τσίφ φόρτωσις Ἰουλίου—Αὐγούστου ἐξ Ἀμβούργου, Λ. Στ. 13.2 φόρτ. Νοεμβρίου ἐκ Τεργέστης, Λ. Στ. 13. φόρτ. Νοεμβρίου ἐξ Ἀμβούργου, Λ. Στ. 13 φόρτωσις Δεκεμβρίου ἐκ Τεργέστης, Λ. Στ. 13.5 φόρτωσις Μαρτίου—Μαΐου ἐκ Τεργέστης, Λ. Στ. 13.5 φόρτ. Νοεμβρίου—Ἰανουαρίου ἐκ Τεργέστης, Λ. Στ. 13.7.6 Ἀπριλίου—Αὐγούστου ἐξ Ἀμβούργου, Λ. Στ. 13 φόρτωσις Ἰανουαρίου—Μαρτίου ἐκ Τεργέστης.

Πιπέρι Λάμπονγκ Λ. Στ. 164 κατὰ τόννον τσίφ ἄμεσος παραλαβή.

Βακαλάος «Μορύ» νέας ἁλιείας φρ. 410 κατὰ ο)ο χιλ)μα τσίφ φόρτωσις Δεκεμβρίου.

Σαρδέλλαι Νορβηγίας μὲ ἐλαιόλαδον σελ. 20)6 κατὰ κιβώτ. τσίφ φόρτωσις ταχεῖα ἐκ Νορβηγίας.

Ὄρυζα Αἰγύπτου Γκλασσὲ Λ. Στ. 15.17 κατὰ τόννον τσίφ φόρτ. Νοεμβρίου—Μαρτίου ἐξ Ἀλεξανδρείας, Λ. Στ. 15.15 φόρτ.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΙ ΡΕΝΤΖΑΙΟΙ ΔΙΕΜΕΝΟΝ ΩΣ ΕΜΠΟΡΟΙ ΕΙΣ ΒΑΡΝΑΝ ΕΙΧΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΗ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 27 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Κατὰ τὰς σημερινὰς πληροφορίας ἐκ **Βάρνας**, οἱ συλληφθέντες λήσταρχοι ἀδελφοὶ **Ρεντζαῖοι** εἶχον καταφύγει εἰς τὸ ρουμανικὸν ἔδαφος πρὸ μηνός, διότι εἶχον εἰδοποιηθῆ ὅτι ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἴχνη των. Οἱ **Ρεντζαῖοι** διέμενον εἰς **Βάρναν** ἀπὸ μηνῶν, ἐπιδιδόμενοι εἰς χονδρικὸν ἐμπόριον δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἄλλων προϊόντων. Ὡς ἔμποροι εἶχον δημιουργήσει εὐρύτατον κύκλον ἐργασιῶν καὶ ἐνεφανίζοντο μὲ τὰ ψευδώνυμα **Ἀθανάσιος Σύκος** καὶ **Νικόλαος Ἰησοῦς** συνειργάζοντο δὲ μετά τινος **Γιάννη Ματσάγγη**, ὅστις συνελήφθη ἐπίσης. Ὅταν ἔλαβον τὴν πληροφορίαν περὶ ἀνακαλύψεως τῶν ἰχνῶν των ἀνεχώρησαν ἐκ **Βάρνας** καὶ κατέφυγον εἰς τὴν ρουμανικὴν πόλιν **Καλαράσι**. Ἐκεῖ διέμειναν ἕνα μῆνα, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου, θεωρήσαντες ἀνακριβεῖς τὰς πληροφορίας, ἐπανῆλθον ἥσυχοι εἰς **Βάρναν**. Ἡ αἰφνιδία αὐτὴ ἀναχώρησίς των ἐκ **Βάρνας** ἔδωσε τὰς πρώτας ὑπονοίας εἰς τὰς βουλγαρικὰς ἀρχὰς καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν εὔκολον ἀνακάλυψίν των.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐπισήμως μοῦ ἀνεκοινώθησαν ἀπόψε οἱ ἀρραβῶνες τοῦ πρίγκηπος Χριστοφόρου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Φραγκίσκης τῆς Ὀρλεάνης θυγατρὸς τοῦ Δουκὸς τῆς Γκίζης, μνηστῆρος τοῦ Γαλλικοῦ θρόνου. Οἱ γάμοι θὰ τελεσθοῦν τὸν Ἰανουάριον εἰς τὸ Πάλερμον.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΟΘΩΝΑΙΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος, καταφανῶς ἀπὸ προχθὲς ἐκνευρισμένος, ἐκ τῆς ἐπιθέσεως καὶ φιλικῶν του ἀκόμη ἐφημερίδων κατὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ κ. Ὀθωναίου καὶ ἐπιζητῶν διὰ παντὸς τρόπου νὰ δικαιολογήσῃ τοῦτον διὰ τὴν εἰς τὸ παρελθὸν δρᾶσιν του, ἐξέδωσε χθὲς τὸ πρωΐ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Σπέτσας, ἰδιόγραφον ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιχειρεῖ νὰ συγκαλύψῃ τὴν κατὰ τῆς Οἰκουμενικῆς παρασκηνιακὴν δρᾶσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀντιστρατήγου ὡς μὴ βαρύνουσαν αὐτὸν καθ' ὅσον τότε ἦτο... πολίτης, ἀφοῦ εἶχε τεθῇ εἰς ἀποστρατείαν.

«Γνωρίζω—προσθέτει ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸ ἀνακοινωθέν του — ὅτι ὁ κ. Ὀθωναῖος ἦτο ἐναντίον τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων καὶ συνεπῶς ἐναντίον τῆς σχετικῆς ἐνεργείας τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Ὑπεστήριξα μόνον ὅτι ὁ κ. Ὀθωναῖος εἶνε ἐκ τῶν πειθαρχικωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἤθελον νὰ κρατήσουν τὸν στρατὸν μακρὰν τῆς ἀναμίξεως εἰς πολιτικὰ ζητήματα. Ὅταν ἀντέπραξε κατὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων εἶχεν ἀπομακρυνθῆ τοῦ στρατοῦ τεθεὶς εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς. Δὲν δύναται ἐπομένως νὰ καταλογίσῃ τις εἰς αὐτὸν τὴν τότε ἐνέργειάν του ὡς πολίτου ὡς παραβίασιν τοῦ στρατιωτικοῦ του καθήκοντος. Προσέθηκα μόνον ὅτι ἂν καὶ ἀντέδρασε τότε κατὰ τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας, ὑπετάχθη τὴν τελευταίαν στιγμὴν συμμορφούμενος μὲ τὰς ἐπιμόνους συστάσεις μου καὶ δὲν ἐπεχείρησε νὰ ἀντιτάξῃ βιαίαν ἀντίστασιν, ὡς ἐγράφη τότε».

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΣΠΕΤΣΑΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς Σπέτσας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γόντικα καὶ τῶν βουλευτῶν τῆς νήσου κ. κ. Πετσάλη καὶ [illegible]ωνίδα καὶ τοῦ κ. Ἀδοσίδη τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως. Θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀναργύρειον καὶ Κοργιαλένειον σχολὴν καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ αὔριον.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Διϊβέης ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὰς ἐπικειμένας διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν διαφορῶν. Τὴν Πέμπτην θὰ συγκροτηθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βενιζέλου σύσκεψις πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν τῶν εἰς τὸν ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴν κ. Παπᾶ ὁδηγιῶν διὰ τὰς διεξαχθησομένας διαπραγματεύσεις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ βραδυνθῇ ἡ δι' Ἄγκυραν ἀναχώρησις τοῦ κ. Παπᾶ πέραν τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου.

Η ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Τηλεγραφοῦν ἐκ Γρεβενῶν ὅτι συγγενεῖς τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ὑπὸ τοῦ λησταρχου Γκαραβέλη, δερματεμπόρου Βούρου, ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ληστῶν καὶ συνεφώνησαν ὅπως ἐλαττωθοῦν τὰ λύτρα εἰς 100 χιλιάδας δραχμῶν.

Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς [illegible]σας τὸν πατέρα τοῦ Βούρου, ἐζήτησε νὰ τοῦ ὑποδείξῃ τὸν ἀπεσταλμένον τῶν ληστῶν. Ὁ κ. Βοῦρος ἠρνήθη προσθέσας τὰ ἑξῆς: «Ἐφάνητε ἀνίκανοι νὰ προστατεύσητε τὴν ζωήν μας, τώρα θέλετε νὰ σφαγῇ καὶ ὁ υἱός μου;»

ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιβολὴ προστίμου εἰς τὴν ἑταιρείαν Ἀεριόφωτος, καθ' ὅσον παρατηρεῖται μείωσις τῆς πιέσεως τοῦ φωταερίου, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν καταναλωτῶν. Τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου δὲν ὡρίσθη εἰσέτι.